ISSN 1725-2628

Europeiska unionens officiella tidning

L 366

Svensk utgåva

fyrtionionde årgången
21 december 2006

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

. . . . . .

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

2006/937/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 5 juli 2005 om det statliga stöd nr C 20/04 (ex NN 25/04) som beviljats företaget Huta Częstochowa SA** *[delgivet med nr K(2005) 1962]* ([1]) 1

2006/938/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 4 juli 2006 om det statliga stöd som Belgien planerar att genomföra till förmån för Ford Genk [C 40/2005 (f.d. N 331/2005)]** *[delgivet med nr K(2006) 2931]* ([1]) 32

2006/939/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 19 juli 2006 om den stödåtgärd som anmälts av Nederländerna till förmån för KG Holding N.V.** *[delgivet med nr K(2006) 2954]* ([1]) 40

2006/940/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 19 juli 2006 om stödordning C 3/2006 som Luxemburg genomfört för holdingbolag undantagna från skatteplikt enligt lagen från 1929 och för skattebefriade Milliardaire-holdingbolag** *[delgivet med nr K(2006) 2956]* ([1]) 47

2006/941/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 8 november 2006 om det statliga stöd C 11/06 (f.d. N 127/05) som Italien planerar att genomföra för AEM Torino** *[delgivet med nr K(2006) 5276]* ([1]) 62

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Gemensamma EES-kommittén

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 129/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) till EES-avtalet** 66

Pris: 22 EUR

([1]) Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

Innehållsförteckning
(forts.)

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 130/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet** 68

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 131/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet** 69

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 132/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet** 71

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 133/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet** 73

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 134/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet** 75

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 135/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga XXI (Statistik) till EES-avtalet** 77

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 136/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga XXI (Statistik) till EES-avtalet** 79

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 137/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av bilaga XXII (Bolagsrätt) till EES-avtalet** 81

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 138/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av protokoll 31 till EES-avtalet om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna** 83

★ **Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 139/2006 av den 27 oktober 2006 om ändring av protokoll 31 till EES-avtalet om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna** 85

Eftas övervakningsmyndighet

★ **EFTAS övervakningsmyndighets rekommendation nr 143/06/COL av den 11 maj 2006 om ett övervakningsprogram för år 2006 för att säkerställa att gränsvärdena följs för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål och vissa andra produkter av vegetabiliskt ursprung och om nationella övervakningsprogram för år 2007** 87

★ **EFTAS övervakningsmyndighets rekommendation nr 144/06/COL av den 11 maj 2006 om minskning av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel** 93

★ **EFTAS övervakningsmyndighets rekommendation nr 150/06/COL av den 17 maj 2006 om ett samordnat kontrollprogram som skall genomföras på foderområdet under 2006** 96

SV

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 juli 2005

om det statliga stöd nr C 20/04 (ex NN 25/04) som beviljats företaget Huta Częstochowa SA

[delgivet med nr K(2005) 1962]

(Endast den polska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/937/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av protokoll nr 8 till anslutningsfördraget *om omstruktureringen av den polska stålindustrin* ([1]) (nedan kallat ”protokoll nr 8”)

efter att i enlighet med dessa bestämmelser ha givit berörda parter tillfälle att yttra sig ([2]), och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) I en skrivelse av den 4 augusti 2003 begärde kommissionen in uppgifter rörande kontrollen av statligt stöd i Polen, särskilt i fråga om eventuellt stöd för omstrukturering av det stödmottagande företaget. Ärendet behandlades därefter av kommissionens avdelningar och de polska myndigheterna vid olika tekniska möten och det blev föremål för intensiv skriftväxling mellan kommissionen och Polen.

(2) Den konsult som fått i uppdrag att i enlighet med protokoll nr 8 utföra en oberoende utvärdering av omstruktureringsprogrammet i Polen lade fram sin rapport i ärendet för kommissionen den 23 januari 2004.

(3) Genom en skrivelse av den 19 maj 2004 underrättade kommissionen Polen om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende stödet och begärde in vissa uppgifter.

(4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]). Kommissionen uppmanade berörda parter att lägga fram synpunkter rörande stödet.

([1]) EUT L 236, 23.9.2003, s. 948.
([2]) EUT C 204 12.8.2004, s. 6.

(5) I en skrivelse av den 26 juni 2004 besvarade de polska myndigheterna de frågor som ställts. De begärde också att kommissionen i enlighet med punkt 10 i protokoll nr 8 skulle fatta ett beslut om att godkänna en ändring av omstruktureringsprogrammet för den polska stålindustrin.

(6) Kommissionen mottog synpunkter från de berörda parterna och vidarebefordrade dem till de polska myndigheterna i en skrivelse av den 27 september 2004.

(7) I en skrivelse av den 22 november 2004 bemötte de polska myndigheterna de synpunkter som lämnats av de berörda parterna. Därefter hölls ett flertal möten mellan företrädare för kommissionens avdelningar och de polska myndigheterna. Kompletterande uppgifter lämnades slutligen i en skrivelse av den 8 juni 2005.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

1. Inledning

(8) Stödmottagaren, stålproducenten Huta Częstochowa S.A. (nedan kallad ”HCz”, se punkt 2 a)) är ett företag i svårigheter. I oktober 2002 hyrde HCz ut sina produktionsanläggningar till ett nytt företag, Huta Stali Częstochowa Sp. z o.o., (nedan kallat ”HSCz”, se punkt 2 b).

(9) Ärendet rör två typer av stöd: den ekonomiska omstruktureringen av HCz (se punkt 3) och vissa andra typer av direkt stöd (se punkt 4).

(10) Omstruktureringen av stålföretaget skedde i tre faser, av vilka endast den sista fasen är av intresse när det gäller kontrollen av statligt stöd. Det första försöket till omstrukturering skedde i november 2001 i form av ett ackordsförfarande under en domstols överinseende. Det slutade dock i fiasko. Till följd av detta måste HCz lämna in konkursansökan i november 2002. Enligt en ny lag fick HCz i februari 2003 tillstånd att genomföra en omstrukturering, vilket ledde till att konkursförfarandet avbröts. Enligt omstruktureringsplanen skall företagets tillgångar delas mellan olika företag och företagen eller tillgångarna säljas. Ett företag får de tillgångar som är knutna till stålproduktionen, med hjälp av vilka det betalar skulderna till de fordringsägare som har civilrättsliga fordringar (banker och offentliga tjänsteleverantörer), och ett annat företag får huvudsakligen markområden, med vilkas hjälp det betalar skulderna till de offentliga fordringsägarna (skulder till offentliga institutioner, t.ex. skatter). Dessutom säljs HCz:s återstående dotterbolag för att möjliggöra en reglering av de skulder som avser de offentligrättsliga och civilrättsliga fordringar som inte omfattas av omstruktureringen.

2. Stödmottagare

a) *Huta Częstochowa*

(11) HCz är den näst största stålproducenten i Polen. Företaget tillverkar huvudsakligen legerade kvartoplåtar ([3]), en färdigbehandlad stålprodukt som står för över 60 % av företagets försäljning. Produkten används vid tillverkning av fartyg och i byggnadsbranschen.

(12) HCz:s första fabrik grundades 1896–1902. För närvarande består HCz av ett relativt modernt stålgjuteri och valsverk för grovplåtar med en ljusbågsugn, en stränggjutmaskin och en valsmaskin för grovplåtar med utrustning för ytbehandling. Den nominella produktionskapaciteten för gjuteriet uppgår till 700 000 ton, och för valsverket ca 780 000 ton (gjuteriet producerar halvfabrikat, bland annat plattor, som i valsverket förädlas till färdigvaror).

(13) HCz har 14 dotterbolag som tillhandahåller kompletterande tjänster för företaget. Till dem hör bland annat rörtillverkaren Rurexpol Sp. z o.o. ([4]), koksverket Koksownia Sp. z o.o och elproduktionsanläggningen Elsen Sp. z o.o. Under 2002 uppgick antalet anställda i HCz och dess dotterbolag till ca 5 000 personer.

(14) HCz ägs till 100 % av det polska finansministeriet. Företagets aktiekapital uppgår till 370 miljoner zloty (ca 70 miljoner euro ([5]). Det bokförda värdet av företagets tillgångar den 31 december 2003 var 768,5 miljoner zloty (ca 160 miljoner euro).

([3]) För närmare upplysningar se ärende COMP/ECSC 1351 *Usinor/Arbed/Aceralia*, kommissionens beslut av den 21 november 2001, skäl 88.

([4]) Rurexpol är specialiserat på produktion av sömlösa rör för användning vid borrning och för ångpannor. Företaget har en produktionskapacitet på 60 000 ton. Under 2003–2004 uppgick dess försäljning till över 200 miljoner złoty per år.

([5]) Enligt växelkursen 1 euro = 4,75 zloty, dvs. den genomsnittliga kursen i maj 2004 när Polen anslöt sig till EU och beslutet om att inleda förfarandet fattades.

(15) Sedan sommaren 2001 befinner sig HCz i en svår ekonomisk situation. Eftersom företaget inte kunnat betala av sina skulder (som i slutet av 2003 uppgick till ca 1,4 miljarder zloty, dvs. ca 310 miljoner euro) har merparten av dess tillgångar, inbegripet stålproduktionstillgångarna, pantsatts till större borgenärer.

(16) Den 11 november 2001 lämnade HCz in en ansökan om att ett ackordsförfarande skulle inledas för att företaget skulle kunna skjuta upp betalningen av skulderna. Syftet med ett ackordsförfarande är att genomföra en omstrukturering av företaget genom att fordringsägarna delvis avskriver företagets skulder. I oktober 2002 upphävde domstolen ackordsförfarandet, eftersom fordringsägarna inte godtog förslaget till omstrukturering. Enligt de polska myndigheterna misslyckades ackordsförfarandet eftersom fordringsägarna begärde att HCz med hjälp av det statliga stödet skulle betala skulderna i sin helhet.

(17) Den 28 oktober 2002 lämnade HCz in sin konkursansökan. Enligt den polska lagstiftningen måste HCz ansöka om konkurs efter det att ackordsförfarandet avslutats, eftersom företaget inte kunde betala sina skulder, som förföll till betalning vid upphävandet av ackordsförfarandet. HCz hyrde då ut sina produktionsanläggningar och lade ned stålproduktionen. Företaget har sedan dess fungerat enbart som ett holdingbolag för sina dotterbolag, och består för närvarande endast av ett förvaltningsorgan med ca 40 medlemmar.

b) **Huta Stali Częstochowa**

(18) Till följd av HCz:s konkursförfarande, och för att upprätthålla kontinuiteten i produktionen utan risk för att konkursförvaltaren under konkursförfarandets gång skulle avbryta företagets verksamhet, bildades ett nytt företag, Huta Stali Częstochowa (nedan kallat ”HSCz”), som förvaltas av Towarzystwo Finansowe Silesia Sp. z o.o. (nedan kallat ”TFS”, ett aktiebolag i stålbranschen som till största delen ägs av finansministeriet).

(19) Den 28 oktober 2002 hyrde HSCz av HCz de anläggningar som behövdes för produktionen av stål (bland annat gjuteriet, valsverket för grovplåtar, koksverket och anläggningar för vissa grundläggande tjänster). Enligt hyreskontraktet måste HSCz betala [...] (*) miljoner zloty i hyra per månad och av HCz ta över 2 057 anställda (för närvarande 1 950 anställda).

(20) I kontraktet ges HSCz 14 månaders anstånd med betalningen av hyran. Även om det inte i kontraktet entydigt fastställs att ränta skall betalas för anståndstiden, fastställdes den 30 november 2004 lagstadgad ränta för anståndstiden till ett belopp av [...] zloty, vilket HSCz betalade till HCz.

(21) TFS gav HSCz endast det erforderliga minimikapitalet, dvs. 50 000 zloty. För att kunna bedriva verksamhet på marknaden utan rörelsekapital förkortade HSCz betalningstiden för sina fordringar till ca 15 dagar och förlängde betalningstiden för sina skulder till över 50 dagar. Detta var möjligt eftersom samtliga större leverantörer (med ett undantag) var beredda att godta denna betalningstid för att kunna hålla kvar HSCz som sin största kund. I praktiken ingick många leverantörer avtal om byteshandel, enligt vilka råvaror och i synnerhet skrot betalades med färdiga produkter, såsom stålplåtar avsedda för återförsäljning till särskilda slutanvändare. Dessa företag övervakade noggrant HSCz:s produktion och räkenskaper, och i utbyte mot den risk som de ådragit sig krävde de betydande vinster.

(22) Ytterligare säkerhet krävdes endast för de betalningsskyldigheter som härrörde från elförsörjningen, som Polskie Sieci Energetyczne S.A. (nedan kallat ”PSE”) svarade för. Detta företag krävde att TFS skulle skriva under tre garantiavtal, vart och ett för ett belopp på [...] miljoner zloty. Avtalen omfattar dels säkerhet i form av tre växlar i vilka det i var och en ställs garantier för en betalning på [...] miljoner zloty, dels tre förklaringar om godtagande av omedelbar verkställighet enligt artikel 777 i den polska civilkodexen. Härigenom erhöll PSE garantier till ett belopp av [...] zloty. Den 28 november 2002 utställdes två växlar/garantier på [...] zloty, giltiga till och med den 31 juni 2003. Den 30 december 2002 utställdes följande garanti på [...] zloty, giltig till den 31 mars 2005. För samtliga växlar och garantier betalade HCz en fast premie på [...] miljoner zloty, och för garantin på [...] miljoner zloty ett belopp motsvarande ca 0,8 %. De obetalda elräkningarna överskred dock aldrig beloppet [...] miljoner zloty, eftersom HSCz enligt

(*) Delar av texten har lyfts ut för att inte röja konfidentiella uppgifter. Sådana passager markeras med tre punkter inom hakparentes.

garantiavtalet förpliktigades att betala de utestående beloppen inom fem veckor.

3. **Omstruktureringen av Huta Częstochowa**

a) *Omstruktureringen av den polska stålindustrin*

(23) I juni 1998 antog Polens regering det första programmet för omstrukturering av den polska järn- och stålindustrin. Programmet uppdaterades 2001 och till detta knöts lagen av den 24 augusti 2001 om omstrukturering av järn- och stålindustrin ([6]), som utgör den rättsliga grunden för omstruktureringen av den polska stålindustrin.

(24) Den 5 november 2002 antog Polens regering en ändring av det första omstruktureringsprogrammet, som fick det slutliga namnet ”Program för omstrukturering och utveckling av den polska järn- och stålindustrin fram till och med 2006” (nedan kallat ”det nationella omstruktureringsprogrammet”). Programmet innebär framför allt att statligt stöd kan beviljas till den polska stålindustrin för omstrukturering under 1997–2006, till ett maximalt belopp av 3 387 miljarder zloty (713 miljoner euro).

(25) Enligt det nationella omstruktureringsprogrammet finns det i Polen 17 stålverk, som kan delas upp i tre grupper. I den första gruppen ingår åtta företag som får statligt stöd inom ramen för det nationella omstruktureringsprogrammet. Merparten av stödet avsattes för förstärkning av Polens fyra största stålverk. Dessa fusionerades till Polskie Huty Stali S.A. (nedan kallat ”PHS”), som därmed blev den största stålproducenten i landet. Efter försäljningen av företaget till holdingbolaget LNM ([7]) – vilket nyligen ombildades till Mittal Steel ([8]) – går det under namnet Mittal Steel Poland (nedan kallat MSP). Till den andra gruppen hör sex företag som inte omfattas av omstruktureringsprogrammet, eftersom stålproduktionen inte utgjort deras huvudsakliga verksamhet eller därför att de inte erhållit stöd. Till den tredje gruppen hör tre företag som erhållit stöd, men för vilka konkurrensförfaranden sedermera inletts.

(26) HCz hörde till den tredje gruppen. Mot bakgrund av HCz:s konkursansökan angavs det i det nationella omstruktureringsprogrammet att den vidare omstruktureringen av stålverket skulle ske genom konkurs (avsnitt 3.1.2, punkt 5.1). I själva verket anges det i punkt 3.1.3.3 att HCz är ett av de företag för vilka ett konkurrensförfarande inletts, och att företaget för närvarande leds av konkursförvaltaren. I avsnitt 5.4.2 i det nationella omstruktureringsprogrammet anges att ”det för en omstrukturering av HCz skulle bli nödvändigt att bevilja företaget offentligt stöd till en omfattning av ca 1 miljard zloty. Detta skulle ändå inte leda till önskat resultat. Mot bakgrund av ovan nämnda omständigheter skall HCz omstruktureras genom konkurs, och förvaltningen av stålverkets produktionstillgångar övertas av det nybildade HSCz. Den nya ekonomiska aktören kommer att fortsätta HCz:s produktion utan något offentligt stöd för omstruktureringen. HCz:s tillgångar kommer inte att övertas av något företag som är mottagare av offentligt stöd (avsnitt 3.1.3.1)”.

(27) Det nationella omstruktureringsprogrammet lades fram för EU. Efter en intensiv dialog med kommissionen färdigställdes programmet den 25 mars 2003. Efter att ha gjort en bedömning av programmet lade kommissionen fram ett förslag till rådsbeslut om att inom ramen för Europaavtalet förlänga övergångsperioden för statligt stöd i den polska stålsektorn (vilken ursprungligen var i kraft endast till och med 1997) till och med slutet av 2003, förutsatt att lönsamhet i sektorn kunde uppnås senast 2006. Rådet antog förslaget i juli 2003 ([9]).

([6]) Polens officiella tidning nr 111, punkt 1196.

([7]) Närmare upplysningar om holdingbolaget LNM återfinns i kommissionens beslut PHS/LNM av den 5 februari 2004 i ärende COMP/M 3326, där försäljningen av det polska stålföretaget utreds mot bakgrund av EG:s koncentrationsförordning.

([8]) De återstående stödmottagarna är de sju stålproducerande företagen Huta Bankowa, Huta Buczek, Huta Lucchini-Warszawa, Huta Łabędy, Huta Pokój, Huta Andrzej och Huta Batory. De två sistnämnda företagen har sedermera försatts i konkurs.

([9]) Rådet antog i själva verket två beslut, ett i juli 2002 om förlängning av övergångsperioden på villkor att Polen skulle lägga fram ett realistiskt omstruktureringsprogram och enskilda företagsplaner i enlighet med artikel 8.4 i protokoll 2 till Europaavtalet och ett i juni 2003 om bekräftande av de planer som lagts fram i april 2003, genom vilket övergångsperioden för beviljande av statligt stöd förlängdes fram till utgången av 2003.

(28) Genom att göra undantag från sina principer gav EU därmed Polen tillstånd att bevilja stålindustrin omstruktureringsstöd ([10]). De viktigaste punkterna i det nationella omstruktureringsprogrammet införlivades i protokoll nr 8 till anslutningsfördraget om omstruktureringen av den polska stålindustrin. Genom protokoll nr 8 godtas att statligt stöd beviljas till åtta namngivna företag (bland vilka HCz inte ingår) till ett maximibelopp av 3,387 miljarder zloty. Å andra sidan understryks det i protokollet att något ytterligare statligt stöd till omstruktureringen av den polska stålindustrin inte får beviljas.

b) *Lagen av den 30 oktober 2002*

(29) Den 30 oktober 2002, kort efter det att HCz lämnat in sin konkursansökan, antogs en lag om statligt stöd till företag med särskild betydelse för arbetsmarknaden (ändrad i oktober 2003 ([11]), nedan kallad lagen av den 30 oktober 2002) ([12]). Enligt lagen får företagen genomföra omstruktureringar för att undvika likvidation. Genom lagen införs ett nytt sätt att genomföra omstrukturering, nämligen omstrukturering (dvs. delvis avskrivning) av en offentlig skuld. Tidigare var det endast möjligt att göra ändringar i betalningsplanen eller skjuta upp betalningarna.

(30) Enligt artikel 7.1 i lagen av den 30 oktober 2002 har ett företag som omfattas av omstrukturering rätt till konkursskydd från och med den dag då omstruktureringen inleds till och med den dag då den avslutas eller avbryts. Omstruktureringsförfarandet bör vara avslutat inom 24 månader från och med den dag då beslutet om omstrukturering fattats (artikel 19.2 i lagen av den 30 oktober 2002).

(31) Lagen av den 30 oktober 2002 innehåller bestämmelser om ekonomisk omstrukturering av civilrättsliga skulder som uppkommit före juli 2002 och av offentligrättsliga skulder som uppkommit före juni 2002 (artikel 3 i lagen av den 30 oktober 2002, genom vilken den senare tidsfristen förlängdes med ett år). Privat ekonomisk omstrukturering av civilrättsliga skulder kan genomföras på grundval av en överenskommelse om omstrukturering, för vilken det (enligt kapitel 4 i lagen av den 30 oktober) krävs samtycke av minst 50 % av fordringsägarna, medan däremot offentligrättsliga skulder kan avskrivas delvis på grundval av ett beslut av direktören för byrån för utveckling av Polens industri (Agencja Rozwoju Przemysłu S.A., nedan kallad ”ARP”), det organ som ansvarar för övervakningen av omstrukturering av företag enligt lagen av den 30 oktober 2002 (se kapitel 5 i lagen).

(32) Genom den ändring av lagen av den 30 oktober 2002 som trädde i kraft den 14 november 2003 infördes dessutom i kapitel 5a en möjlighet att när det gäller de offentligrättsliga fordringarna erhålla ett visst penningbelopp på grundval av en särskild omstrukturering, på så sätt att stödmottagaren överför till ett av ARP ägt företag (”Operator”) äganderätten till en del av de tillgångar i vilka säkerhet inte ställts. Denna andel motsvarar minst 25 % av den totala skulden. Därefter säljs dessa tillgångar i syfte att betala de offentliga fordringsägarna (artikel 32 d i lagen av den 30 oktober 2002). De offentliga fordringsägarna måste dock ge sitt medgivande till en särskild omstrukturering (artikel 32 h i lagen av den 30 oktober 2002).

([10]) Normalt är statligt stöd till stålsektorn inte tillåtet i EU. Se Meddelande från kommissionen – Stöd till undsättning och omstrukturering samt nedläggningsstöd till stålsektorn (EGT C 70, 19.3.2002, s. 21). Stöd till regionala investeringar är också förbjudet, se punkt 27 i Sektorsövergripande rambestämmelser för regionalstöd till stora investeringsprojekt (EGT C 70, 19.3.2002, s. 8).

([11]) Lagen av den 30 oktober 2002, Polens officiella tidning nr 213, punkt 1800, ändrad genom lagen av den 14 november 2003, Polens officiella tidning nr 229, punkt 2271.

([12]) Lagen utgör den rättsliga grunden för flera fall av omstrukturering i Polen. En närmare beskrivning av lagen ges bland annat i kommissionens beslut av den 1 juni 2005, ärendena C(2005) 17 och 18, om inledande av en formell undersökning i enlighet med artikel 88.2 i EG-fördraget, om omstruktureringsstöd till Gdyniavarvet och omstruktureringsstöd till Gdańskvarvet, EUT C 220, 8.9.2005, s. 7. Smärre skillnader mellan de två fallen kan förekomma i fråga om tillämpningen av bestämmelserna i lagen. Det beror på den beskrivning som gjorts av de polska myndigheterna, eftersom det handlar om en fråga som faller under den nationella lagstiftningen.

(33) Genom kapitel 5a och den särskilda omstruktureringen utvidgas också det tidsmässiga och materiella tillämpningsområdet för de fordringar som omfattas av omstrukturering. Fordringarna är föremål för omstrukturering under ytterligare ett år (till och med den 30 juni 2003) och enligt artikel 32 a 1 i lagen av den 30 oktober 2002 omfattar tillämpningsområdet fler slag av offentligrättsliga fordringar ([13]).

c) *Omstruktureringen av Huta Częstochowa*

(34) Den 21 januari 2003 lämnade HCz in en ansökan till ARP om omstrukturering enligt lagen av den 30 oktober 2002. Den 21 februari 2003 tog ARP:s direktör emot ansökan och lät inleda ett omstruktureringsförfarande enligt artikel 10.1 i lagen av den 30 oktober 2002, vilket medförde att HCz gavs konkursskydd.

(35) Den 18 april 2003 lade HCz fram en omstruktureringsplan för ARP. Den grundläggande tanken i planen var att dela upp HCz:s tillgångar på produktionstillgångar och övriga tillgångar och att sälja produktionstillgångarna till en privat investerare i enlighet med principen om kontinuerlig verksamhet. Den 2 juli 2003 godkändes omstruktureringsplanen av ARP. Därefter lades planen fram för byrån för konkurrens- och konsumentskydd (Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) som den 25 juli 2003 tog emot planen under förutsättning att något statligt stöd inte skulle beviljas för dess genomförande ([14]).

(36) Den 7 augusti 2003 fattade ARP:s direktör ett beslut om omstrukturering enligt artikel 10.4 i lagen av den 30 oktober 2002. I oktober 2003 ändrades omstruktureringsplanen mot bakgrund av de krav som lagts fram av byrån för konkurrens- och konsumentskydd. Den 1 december 2003 godkändes planen av ARP, som ändrade sitt ursprungliga beslut om omstrukturering.

(37) Den 30 april 2004 fattade direktören för ARP ytterligare ett beslut som innebar en ändring av beslutet om omstrukturering. Beslutet grundas på en uppdaterad affärsplan från den 26 april 2004. En ändring av planen blev nödvändig mot bakgrund av ändringen av lagen av den 30 oktober 2002. Den nya versionen innehåller en närmare beskrivning av uppdelningen av tillgångarna ([15]).

d) *Huta Częstochowas fordringsägare*

(38) I omstruktureringsplanen särskiljs flera grupper av kreditorer på grundval av den rättsliga karaktären av deras fordringar.

(39) Den första gruppen avser offentligrättsliga fordringar (belopp av den 30 juni 2003):

avgifter för socialförsäkring (till socialförsäkringsinstitutionen Zakład Ubezpieczeń Społecznych, nedan kallad ”ZUS”) till ett belopp av ca [...] miljoner zloty (varav [...] miljoner zloty omfattas av omstruktureringen och [...] miljoner zloty inte omfattas av omstruktureringen)

— fastighetsskatt (till Częstochowas kommun), [...] miljoner zloty,

— miljöavgift (till Schlesiens vojvodskap), [...] miljoner zloty,

([13]) Pensionsförsäkringsavgifter och den del som arbetstagaren står för av de avgifter för socialförsäkring som är knutna till utbetalning av lön (avgifterna fördelar sig på två huvudsakliga, ungefär lika stora delar) utgör tillgångar som inte kan bli föremål för omstrukturering. Det åligger nämligen arbetstagaren (och inte arbetsgivaren) att erlägga denna del av avgiften, även om det är arbetsgivaren som sköter om inbetalningen till socialförsäkringsinstitutionen ZUS. Av denna anledning har företaget det fulla ansvaret för betalningen av arbetstagarnas avgifter. Om betalningarna är försenade tillkommer lagstadgad ränta. Betalningen av förseningsräntan och de socialförsäkrings- och pensionsförsäkringsavgifter som den försäkrade står för kan dock skjutas upp med 24 månader (artikel 32 b i lagen av den 30 oktober 2002).

([14]) Den 31 mars 2004 lade byrån för konkurrens- och konsumentskydd för kommissionen fram ett yttrande med en motivering till varför den ansåg att omstruktureringsvillkoren uppfyller de kriterier som tillämpas för privata fordringsägare.

([15]) I beslutet beaktas dock inte alla de krav som härrör från de ändringar som gjorts av lagen av den 30 oktober 2002, eftersom det inte innehåller någon detaljerad beskrivning av de offentligrättsliga fordringar som omfattas av särskild omstrukturering, eller någon redogörelse för varför tillgångarna överförs till Operator (dessa upplysningar ges visserligen i omstruktureringsplanen). De polska myndigheterna har meddelat att dessa frågor kommer att tas upp i samband med den planerade uppdateringen av beslutet i juni 2005, i vilket man kommer att beakta de beslut som fattats av de offentliga fordringsägare som har offentligrättsliga fordringar.

— lån från fonden för garanterade sociala förmåner för arbetstagarna (Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, nedan kallad ”FGŚP”), [...] miljoner zloty,

— betalningar till den statliga fonden för rehabilitering av funktionshindrade (Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, nedan kallad ”PFRON”), [...] miljoner zloty,

— skulder till Częstochowas stadsförvaltning, [...] miljoner zloty, och

— omsättningsskatt och andra skatter (till skattemyndigheten (Urząd Skarbowy), [...] miljoner zloty.

De offentliga fordringsägare som har offentligrättsliga fordringar är således de under ekonomi- och arbetsmarknadsministeriet lydande institutionerna ZUS, FGŚP och PFRON, Częstochowas kommun, dess skattemyndighet, stadsförvaltning och Schlesiens vojvodskap. Dessutom har även vissa andra kommuner såsom Poraj framfört mindre krav.

(40) Den andra gruppen avser civilrättsliga fordringar (belopp av den 30 september 2003), bland vilka man i sin tur kan särskilja offentliga och privata fordringsägares fordringar. Den första undergruppen (nedan kallad ”offentliga fordringsägare som har civilrättsliga fordringar”) består av:

— PSE, ([...] miljoner zloty),

— Elbolaget Zakład Energetyczny Częstochowa S.A. (nedan kallat ”Zakład Energetyczny”, [...] miljoner zloty),

— ARP, ([...] miljoner zloty),

— De polska statsjärnvägarna (PKP Dyrekcja Generalna S.A., nedan kallat ”PKP”), [...] miljoner zloty),

— Det polska olje- och gasutvinningsföretaget Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (nedan kallat ”PGNiG”, [...] miljoner zloty),

— Kolhandelsföretaget Centrala Zbytu Węgla Węglozbyt S.A. (nedan kallat ”CZW Węglozbyt”, [...] miljoner zloty), och

— Kolgruveföretaget Kompania Węglowa Sp. z o.o., ([...] miljoner zloty).

(41) Den andra undergruppen och samtidigt den tredje gruppen består av följande privata fordringsägare (skuldbelopp av den 30 september 2003):

— Kredyt Bank S.A., ([...] miljoner zloty),

— ING Bank Śląski S.A., (nedan kallad ”ING BSK”, [...] miljoner zloty),

— BPK Logo, ([...] miljoner zloty),

— Bank Przemysłowo Handlowy S.A. (nedan kallad ”BPH”, [...] miljoner zloty),

— Citybank Handlowy S.A., ([...] miljoner zloty), och

— Bank Millenium S.A., ([...] miljoner zloty).

e) *Den ekonomiska omstruktureringen*

(42) Omstruktureringsplanen går ut på en ekonomisk omstrukturering av de ovan nämnda fordringarna, varvid tillgångarna skall fördelas mellan följande tre företag:

1. Majątek Hutniczy Sp. z o.o. (nedan kallat ”MH”) får stålproduktionstillgångarna. I utbyte mot de civilrättsliga fordringarna kommer aktier i företaget att emitteras, som därefter av fordringsägarna säljs till en strategisk investerare (eventuellt samtidigt som TFS säljer HSCz).

2. Operator Sp. z o.o. (nedan kallad ”Operator”) får vissa andra tillgångar som inte är knutna till stålproduktionen, med vilkas hjälp det betalar de offentligrättsliga skulder som omfattas av omstrukturering.

3. Regionalny Fundusz Gospodarczy (nedan kallat ”RFG”) blir HCz:s efterträdare under nytt namn. För att kunna betala de återstående skulderna (i huvudsak fordringar som inte omfattas av omstrukturering) säljer företaget största delen av dotterbolagen, rörproduktionen och koksverket till den strategiska investeraren.

(1) MH och betalningen av de civilrättsliga fordringarna

(43) Enligt omstruktureringsplanen kan de fordringsägare som har civilrättsliga fordringar byta dessa mot stålproduktionstillgångar. Detta sker genom att byta fordringarna mot aktier i det nyetablerade dotterbolaget MH, som skulle äga samtliga stålproduktionsanläggningar, inbegripet stålverket och grovplåtvalsverket med tillhörande utrustning samt administrationsbyggnaden.

(44) Värdet av tillgångarna fastställdes i enlighet med den polska lagstiftningen om statligt ägda företag, enligt vilken en försäljning av företagen måste föregås av en värdering. En värdering av gjuteriets masugn gjordes därför i augusti 2003 av företaget ATEST ([16]), och dess värde fastställdes till [...] miljoner zloty. Vidare värderades valsverket av företaget PROFCEN w Częstochowie till ett belopp av [...] miljoner zloty. Eftersom de fordringsägare som hade civilrättsliga fordringar ifrågasatte värderingsresultaten med motiveringen att de på grund av den metod som använts var alltför optimistiska, gjorde ATEST i december 2003 en ny värdering på grundval av det diskonterade kassaflödet för valsverket och gjuteriet tillsammans, vilket gav beloppet [...] miljoner zloty som resultat. Dessutom gjordes en värdering med hjälp av den schweiziska metoden (2/3 av det diskonterade kassaflödet och 1/3 av tillgångarna), som gav resultatet [...] miljoner zloty. Detta värde bekräftades i stort sett i LNM:s bud i december 2003, i vilket tillgångarna värderades till [...] miljoner zloty, och som i slutet av 2003 korrigerades till [...] miljoner zloty (i mars 2005 hade värdet dock till följd av den betydande ökningen av stålpriserna nästan fördubblats till [… 600–650] miljoner zloty).

(45) De fordringsägare som hade civilrättsliga fordringar skrev den 13 oktober 2003 under en överenskommelse om omstrukturering av de skulder som uppkommit före juni 2002 (nedan kallad ”omstruktureringsöverenskommelsen”), som trädde i kraft den 9 december 2003. På grundval av bokföringsvärdet av företaget MH:s tillgångar, dvs. 320 miljoner zloty, fastställdes i överenskommelsen för det första, att dessa fordringsägares civilrättsliga fordringar som uppkommit före den 30 juni 2002 skulle regleras genom att de skulle bytas mot 80,44 % av aktierna i företaget MH. 72,47 % av dessa aktier betalades i proportion till befintliga anspråk från de fordringsägare som hade civilrättsliga fordringar och 7,97 % betalades i proportion till fordringsägarnas befintliga säkerheter. Följden blev att ca 60 % av skulden avskrevs 2003 och ca 30 % 2005.

(46) För det andra fastställdes i omstruktureringsöverenskommelsen att de återstående 19,56 % av aktierna i MH skulle användas av RFG för att till fullo betala dels räntan på de skulder som uppkommit före juni 2002 fram till den dag då överenskommelsen trädde i kraft, dvs. den 9 december 2003 (varefter omstruktureringsöverenskommelsen tillämpas), dels de skulder som uppkommit efter juni 2002, med tillämplig ränta.

(47) Omstruktureringsöverenskommelsen ändrades senare flera gånger i syfte att ändra den tidsfrist inom vilken MH:s aktier skulle överlåtas till de berörda fordringsägarna, liksom tidsplanen enligt vilken de strategiska investerarna skulle lämna sina anbud på MH.

(48) Omstruktureringsöverenskommelsen omfattade ursprungligen fordringsägare som företrädde 54 % av skuldbeloppet, nämligen de offentliga fordringsägarna med civilrättsliga fordringar PSE, Zakład Energetyczny, ARP, PKP och PGNiG samt de privata fordringsägarna BPH Bank och BPK Logo. Kredyt Bank, ING BSK, Citibank Handlowy och Bank Millenium samt CZW Węglozbyt och Kompania Węglowa godkände ursprungligen inte överenskommelsen. Enligt artikel 23.2 i lagen av den 30 oktober 2002 binder dock överenskommelsen alla fordringsägare som har civilrättsliga fordringar.

(49) I mars 2004 meddelade Bank Millenium, CZW Węglozbyt och Kompania Węglowa att de anslöt sig till omstruktureringsöverenskommelsen. Därefter har även Kredyt Bank, ING BSK och Citibank Handlowy godkänt de ekonomiska förutsättningarna för omstruktureringsprogrammet.

([16]) Företaget ATEST ”Zakład Usług Doradczych i Technicznych” erbjuder konsulttjänster och tekniska tjänster och har varit verksamt på den polska marknaden sedan 1992. Det är specialiserat på värdering av företag, affärsfastigheter och produktionstillgångar. Företaget har utfört värderingar av flera företag för att dessa skall kunna få finansiering genom banklån, och för omstrukturering och fusioner av företag.

(50) Kommissionen har förstått att MH kommer att säljas tillsammans med de återstående säkerheter som är knutna till företagets tillgångar, eftersom de penningmedel som fås genom försäljningen kommer att användas för betalning av de återstående civilrättsliga och offentligrättsliga fordringar som inte omfattas av omstrukturering. Till följd av detta frigörs säkerheterna.

(2) Operator och betalningen av de offentligrättsliga fordringar som omfattas av omstrukturering

(51) I omstruktureringsplanen, såsom den bekräftats genom beslutet om omstrukturering, anges att Operator ansvarar för alla före den 30 juni 2002 uppkomna offentligrättsliga fordringar som omfattas av omstrukturering.

(52) I utbyte överför HCz i enlighet med artikel 32 d i lagen av den 30 oktober 2002 till Operator äganderätten till en del av – de inte pantsatta – tillgångarna motsvarande ett värde på minst 25 % av de skulder som överförts till Operator. Dessa tillgångar, som anges i omstruktureringsplanen, omfattar ett markområde som delvis kommer att användas för ett kommande industriområde, elproduktionsanläggningen Elsen och 10 miljoner zloty i fordringar. Operator försöker med hjälp av dessa tillgångar skaffa så mycket kontanta medel som möjligt. Försäljningen av största delen av tillgångarna beräknas vara avslutad tidigast i december 2005.

(53) Det markområde som Operator erhåller har av en oberoende revisor värderats till 120,6 miljoner zloty. Tillsammans med aktierna i företaget Elsen, som värderats till 25,4 miljoner zloty och fordringar till ett värde av 10 miljoner zloty borde Operators tillgångar uppgå till 156 miljoner zloty ([17]). Värderingen utfördes för ARP:s räkning av BRE Corporate Finance, som svarar för Commerzbanks investeringstjänster i Polen ([18]).

(54) Överföringen av fordringarna till Operator leder automatiskt till att de därtill knutna säkerheterna frigörs. Eftersom det dock finns fordringar som inte omfattas av omstrukturering kvarstår för vissa offentliga fordringsägare säkerheter som inte frigörs förrän HCz/RFG kan betala sina skulder efter försäljningen av MH.

(55) ZUS, Częstochowas kommun, PFRON och Schlesiens vojvodskap har meddelat att de godtar den särskilda omstruktureringen. De polska myndigheterna har dock meddelat att skattemyndigheten i Częstochowa, FGŚP och Porajs kommun i början av juni 2005 förkastade omstruktureringen i denna form, eftersom de ansåg att en konkurs skulle leda till ett bättre resultat. Dessa fordringsägares skulder anses därför inte kunna bli föremål för omstrukturering och HCz/RFG måste betala dem. De polska myndigheterna har försäkrat att dessa skulder kommer att betalas i sin helhet.

(3) RFG och betalningen av de civilrättsliga och offentligrättsliga fordringar som inte omfattas av omstrukturering

(56) HCz kommer att ges det nya namnet RFG. RFG blir ägare till vissa kvarstående delar av tillgångarna, bland annat de flesta av HCz:s dotterbolag, såsom Rurexpol och koksverket, av vilka största delen kommer att säljas till den strategiska investeraren. Dessutom kommer vissa delar av de tillgångar som HSCz hade hyrt att överföras till ett annat dotterbolag till HCz kallat Majątek Hutniczy Plus (nedan kallat ”MH Plus”) för att för RFG:s räkning säljas vidare till den strategiska investeraren.

(57) RFG:s tillgångar värderades första gången i slutet av 2003 av konsulter som arbetade för företaget PROFCEN w Częstochowie, och de togs med i de senare värderingarna av dotterbolagen som gjordes av företaget ATEST. Värdet av MH och MH Plus dokumenterades ytterligare genom de anbud som lämnades av de strategiska investerarna. En annan värderingsgrund fastställdes i början av 2005, efter det att uppköpsanbud på aktier i olika dotterbolag hade mottagits (se skäl 62), vilket vittnar om ett betydande

([17]) I omstruktureringsplanen fastställdes ursprungligen att bokföringsvärdet av de tillgångar som överförs till Operator uppgår till ca 203,3 miljoner zloty. I själva verket omförhandlades den exakta sammansättningen av de tillgångar som skulle överföras till Operator, eftersom företrädarna för företaget riktade in sig på sådana tillgångar som skulle vara lätta att sälja.

([18]) BRE Corporate Finance S.A. är ett hundra-procentigt dotterbolag till BRE Bank. S.A., som är en av de största bankerna i Polen och noterad på Warszawas fondbörs. Den administrativa kontrollen över BRE Bank utövas av den tyska Commerzbank AG som äger över 72 % av aktierna. BRE Corporate Finance ägnar sig åt investeringstjänster, fusioner och uppköp, omstrukturering och företagsfinansiering. De polska myndigheterna har bekräftat att företaget har deltagit i flera större privatiserings- samt fusions- och förvärvstransaktioner på uppdrag av såväl privata kunder som finansministeriet. Inom ramen för dessa uppdrag har det vanligen gjorts en värdering av de berörda företagen, med användning av olika metoder.

uppsving på stålmarknaden. Värdet av dotterbolagen framgår av följande tabell:

Tabell 1

Uppskattning av värdet på de dotterbolag som skall säljas av RFG

värde i zloty

Dotterbolag –	2003	2005
19,6 % av MH	[...]	[...]
MH Plus	[...]	[...]
Koksverket Koksownia Częstochowa Sp. z o.o.	[...]	[...]
Huta Częstochowas övriga dotterbolag (*)	[...]	[...]
Totalt	[...]	[...]

(*) I beloppet ingår inte de tre företag som inte säljs till den strategiska investeraren. Deras värde uppskattas till 0–15 miljoner zloty.

(58) RFG måste betala alla de offentligrättsliga skulder som inte omfattas av omstrukturering (ca [...] miljoner zloty ([19]). Dessutom skall RFG betala ränta på de civilrättsliga fordringar som blivit föremål för omstrukturering i form av byte mot aktier i MH för tiden från och med den 1 juli 2002 till och med den 9 december 2003 ([...] miljoner zloty) och alla nya civilrättsliga fordringar som uppkommit efter juni 2002, med ränta (uppskattningsvis [...] miljoner zloty) ([20]). RFG erhåller följaktligen för försäljningen av dotterbolaget [...] miljoner zloty, varav [...] miljoner zloty är avsedda för betalning av utestående skulder och [...] miljoner zloty för att täcka kostnaderna för omstruktureringen, och ca [...] miljoner zloty kvarstår hos RFG.

(4) Försäljningen av Huta Częstochowas företag till en strategisk investerare

(59) HCz, TFS och HCz:s fordringsägare har för avsikt att under finansministeriets överinseende till en strategisk investerare sälja aktier i MH, MH Plus, koksverket, Rurexpol och vissa andra dotterbolag tillsammans med aktier i HCz. Försäljningen kommer att övervakas av en förhandlingskommitté med företrädare för HCz, TFS och 9 av HCz:s fordringsägare (BPH, Citibank Bank Handlowy, Bank Millennium, Kredyt Bank, ING BSK, PSE, PKP, PGNiG och ARP).

(60) På grundval av den första anbudsinfordran gav TFS och HCz holdingbolaget LNM N.V. (som sedermera fusionerats under namnet Mittal Steel, nedan dock kallat ”LNM”) och Donbass industrisammanslutning (nedan kallad ”Donbass”) företräde framför övriga anbudsgivare och ensamrätt till förhandlingarna. Ett preliminärt avtal paraferades den 31 mars 2004, som dock därefter förklarades ogiltigt. Hösten 2004 inleddes ett nytt anbudsförfarande där de anbudsgivare som givits företräde deltog.

(61) I februari 2005 gavs LNM ensamrätt till förhandlingarna på grundval av dess anbudspris. Priset hade stigit betydligt till följd av uppsvinget på kol- och stålmarknaden. Den 15 april 2005 paraferades avtalet med LNM. Förhandlingarna mellan LNM och fackföreningarna bröt dock samman, och förhandlingar med Donbass inleddes den 16 maj 2005. Enligt de polska myndigheterna är numera även Donbass berett att betala det pris som LNM föreslagit, och därför paraferades den 15 juni 2005 en överenskommelse som utgör grundvalen för ett slutgiltigt avtal om att sälja företagen till Donbass.

([19]) Detta värde har uppskattats med beaktande av intäkterna på grundval av situationen i mars 2005, [...] miljoner zloty (se tabell 3 nedan) tillsammans med en månatlig ränta på ca [...] miljoner zloty fram till oktober 2005 och betalningar på ca [...] miljoner zloty för fordringarna för de offentliga fordringsägare som inte godkände omstruktureringen.

([20]) Uppskattningar för slutet av juni 2005.

(62) Priset för hela företagspaketet är [...] miljoner zloty. Beloppet fördelar sig enligt följande: MH […(600–650)] miljoner zloty, MH Plus (ca [...] miljoner zloty, koksverket (ca [...] miljoner zloty), Rurexpol och 8 andra dotterbolag till HCz (tillsammans ca [...] miljoner zloty) samt HSCz (ca [...] miljoner zloty – detta belopp erhåller TFS). Säljarna fastställde minimipriser för företagen, som dock höjdes i proportion till det sammanlagda priset för alla försäljningsobjekt (eftersom det annars funnits en risk att de olika anbudsgivarna kunde ha lämnat högre anbud på de olika objekten).

(63) I oktober 2004 lade TFS fram en uppdaterad enskild affärsplan för HSCz för 2004–2006. Den går ut på att HSCz:s verksamhet och tillgångar förenas till ett företag (bestående av MH, MH Plus och HSCz). Enligt affärsplanen skall det göras investeringar i den nuvarande produktionsanläggningen till ett belopp av 252,6 miljoner zloty. Dessutom planeras vissa andra omstruktureringsåtgärder, såsom en kostnadsminskning och ett miljöskyddsprogram. På grundval av dessa åtgärder förutses i affärsplanen under åren 2004–2006 en avkastning på investeringarna på över 10 % och en avkastning på kapitalet på över 5 %.

(64) I samband med anbudsinfordran krävdes att investeraren skulle genomföra ett investeringsprogram inom 24 månader från det att den övertagit kontrollen över HSCz, MH och MH Plus. Dessutom åläggs investeraren i försäljningsavtalet att inte öka produktionskapaciteten när det gäller färdigvaror förrän den 31 december 2006, vilket skulle kunna inträffa särskilt till följd av en investering i en ny produktionslinje för varmvalsade plåtar.

f) *Sammanfattning av fordringarna och överföringen av dessa*

(65) För att kunna bedöma resultaten av omstruktureringen av företaget gjorde PriceWaterhouseCoopers för de polska myndigheternas räkning en särskild ekonomisk analys (nedan kallad ”PWC:s analys”) i vilken man jämförde i vilken utsträckning skulderna betalades i två olika scenarier, nämligen ett omstruktureringsförfarande och en konkurs. I omstruktureringsalternativet grundar sig resultaten på omstruktureringsöverenskommelsen från oktober 2003 och beslutet om omstrukturering från augusti/december 2003. I konkursalternativet grundar sig resultaten på en hypotetisk tillämpning av konkurslagstiftningen [21] och på det mest fördelaktiga scenariot för de offentliga fordringsägare som har offentligrättsliga fordringar.

(66) I analysen antogs att konkursen och omstruktureringen skulle ske den 31 december 2003 i det första fallet (se tabell 2) och den 31 mars 2005 i det andra fallet (se tabell 3). Beloppet av fordringarna och värdet på tillgångarna beräknades på grundval av det verkliga värdet vid den aktuella tidpunkten (t.ex. uppgår värdet av MH år 2003 till […(325-375)] miljoner zloty och år 2005 till hela […(600–650)] miljoner zloty. Orsaken till att analysen gjordes för två olika tidsperioder är att de fordringsägare som hade civilrättsliga fordringar tidigare godkänt omstruktureringen på grundval av tabell 2, medan de fordringsägare som hade offentligrättsliga fordringar inte givit sitt slutgiltiga godkännande 2003, utan först senare, mot bakgrund av situationen i mars 2005. Vid den tidpunkten hade sifferuppgifterna ändrats betydligt, eftersom å ena sidan fordringarna ökat till följd av ytterligare upplupna räntor och å andra sidan intäkterna ökat – i både konkurs- och omstruktureringsalternativet – till följd av det ökade värdet av de berörda tillgångarna.

[21] PWC:s analys genomfördes med hjälp av en simulation som grundar sig på konkurs- och omstruktureringslagen av den 28 februari 2003.

Tabell 2

Jämförelse av inkomster i december 2003

miljoner zloty

Analys 2003	Fordringar per 31.12.2003	av konkurs (PWC:s analys 2003) (Analiza PWC 2003)	Effekter av omstrukturering				Effekter av omstruktu-rering minus effekterna av konkurs	Effekter av omstruktu-rering i % av effekterna av konkurs	Återbetalning av fordringar i fall av konkurs, i %	Återbetalning av fordringar i fall av omstruk-turering, i %
			Totalt	från Majątek Hutniczy sp. z o.o.	från RFG	från Operator Sp. z o.o. ARP				
Offentliga fordringsägare	**875,7**	**405,1**	**531,0**	[…]	[…]	[…]	**125,9**	**131**	**46**	**61**
Fordringsägare med offentligrättsliga fordringar	**470,1**	**234,9**	**315,4**	[…]	[…]	[…]	**80,5**	**134**	**50**	**67**
Socialförsäkringsinstitutionen Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	136	53	72
Częstochowas kommun	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	148	39	58
Skattemyndigheten	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	67	100	67
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP)	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	53	100	53
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełno-sprawnych (PFRON)	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	178	30	53
Schlesiens vojvodskap	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	210	25	53
Porajs kommun och andra kommuner	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	165	42	69
Fordringsägare med civilrättsliga fordringar	**405,6**	**170,2**	**215,6**	[…]	[…]	—	**45,4**	**127**	**42**	**53**
Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (PSE)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	139	38	54
Zakład Energetyczny Częstochowa S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	97	69	67
Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (ARP)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	116	42	49
PKP S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	174	26	46
PGNiG S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	104	51	53

miljoner zloty

Analys 2003	Fordringar per 31.12.2003	av konkurs (PWC:s analys 2003) (Analiza PWC 2003)	Effekter av omstrukturering				Effekter av omstruktu-rering minus effekterna av konkurs	Effekter av omstruktu-rering i % av effekterna av konkurs	Återbetalning av fordringar i fall av konkurs, i %	Återbetalning av fordringar i fall av omstruk-turering, i %
			Totalt	från Majątek Hutniczy sp. z o.o.	från RFG	från Operator Sp. z o.o. ARP				
Kompania Węglowa S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	198	23	45
Centrala Zbytu Węgla Węglozbyt S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	169	28	47
Större privata fordringsägare	**520,5**	**312,3**	**265,91**	[…]	[…]	**—**	**46,4**	**85**	**60**	**51**
Kredyt Bank	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	80	70	56
ING Bank Śląski S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	91	63	57
Bank BPH S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	62	81	50
Citibank Handlowy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	99	46	46
Millenium Big Bank Gdanski S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	65	78	50
Andra	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	111	41	45
TOTAL		**717,41**	**796,91**	[…]	[…]					

Tabell 3

Jämförelse av inkomster i mars 2005

miljoner zloty

Analys 2005	Fordringar per 31.3.2005	Effekter av konkurs (PWC:s analys 2005)	Effekter av omstrukturering				Effekter av omstrukturering minus effekterna av konkurs	Effekter av omstrukturering i effekterna av konkurs	Återbetalning av fordringar i fall av konkurs, i %	Återbetalning av fordringar i fall av omstrukturering, i %
			Totalt	från Majątek Hutniczy sp. z o.o.	från RFG	från Operator Sp. z o.o. ARP				
Offentliga fordringsägare	950,6	659,7	664,4	[…]	[…]	[…]				
Fordringsägare med offentligrättsliga fordringar	**504,72**	**342,4**	**365,6**	[…]	[…]	[…]	**23,2**	**107**	**68**	**72**
Socialförsäkringsinstitutionen Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	110	**68**	74
Częstochowas kommun	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	110	69	75
Skattemyndigheten	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	62	100	62
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP)	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	49	100	49
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	105	55	58
Schlesiens vojvodskap	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	122	47	57
Porajs kommun och andra kommuner	[…]	[…]	[…]	—	[…]	[…]	[…]	53	73	39
Fordringsägare med civilrättsliga fordringar	**445,9**	**317,3**	306,3	[…]	[…]	—	**11,0**	**97**	**71**	**69**
Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (PSE)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	96	69	66
Zakład Energetyczny Częstochowa S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	90	85	76
Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (ARP)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	74	100	74
PKP S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	142	47	67

miljoner zloty

Analys 2005	Fordringar per 31.3.2005	Effekter av konkurs (PWC:s analys 2005)	Effekter av omstrukturering				Effekter av omstrukturering minus effekterna av konkurs	Effekter av omstrukturering i effekterna av konkurs	Återbetalning av fordringar i fall av konkurs, i %	Återbetalning av fordringar i fall av omstrukturering, i %
			Totalt	från Majątek Hutniczy sp. z o.o.	från RFG	från Operator Sp. z o.o. ARP				
PGNiG S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	92	72	66
Kompania Węglowa S.A.	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	146	43	63
Centrala Zbytu Węgla Węglozbyt S.A								122	51	62
Större privata fordringsägare										
Baker	**411,4**	**346,2**	**295,9**	[…]	[…]	**—**	**50,3**	**85**	**84**	**72**
Kredyt Bank	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	82	89	73
ING BSK	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	92	77	71
Bank BPH	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	84	82	69
Citibank Handlowy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	84	83	70
Bank Millennium	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	90	90	81
Andra privata fordringsäre	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	[…]	63	88	55
Mindre fordringsägare			[…]	[…]	[…]					
TOTAL	**1 529,0**	**1 152,5**	**1 070,4**	[…]	[…]					

3. **Bidrag och andra stödåtgärder**

a) *Bidrag till Huta Częstochowa*

(67) Mellan 1997 och maj 2002 erhöll HCz statligt stöd till ett belopp av 25 161 072,08 zloty (5,3 miljoner euro).

(68) I form av driftsstöd och stöd för en omstrukturering av arbetskraften beviljades företaget 19 699 452 zloty (4,15 miljoner euro) enligt följande:

— Den 10 juni 1997 beviljade vojvodskapets fond för miljöskydd och vattenhushållning (nedan kallad ”Fundusz Ochrony Środowiska”) företaget ett lån till förmånlig ränta på 900 000 zloty. Skillnaden i förhållande till marknadsräntan uppgick till 354 175,28 zloty ([22]).

— Den 24 oktober 1997 avskrev PFRON:s direktör fordringar på 1 019 436 zloty och 2 695 558 zloty ([23]).

— Den 15 oktober 1998 avskrev Fundusz Ochrony Środowiska en fordran på 50 000 zloty ([24]).

— Den 21 december 1998 avskrev landshövdingen i Częstochowas vojvodskap en fordran på 2 116 260 zloty ([25]).

— Den 22 april 1999 avstod FGŚP från kravet på räntor på det lån på 13 726 271,88 zloty som beviljats HCz. Det avskrivna räntebeloppet uppgick till 3 369 111 zloty ([26]).

— Den 22 april 1999 avskrev skattemyndigheten i Częstochowa en fordran på 186 809 zloty ([27]).

— Den 5 maj 1999 avskrev skattemyndigheten i Częstochowa en fordran på 151 187 zloty ([28]).

— Den 14 september 1999 beviljade finansministern ett bidrag på 3 556 808 zloty för omstrukturering av arbetskraften ([29]).

— Den 15 november 1999 avskrev Częstochowas stadsförvaltning utestående fordringar på 394 427 zloty och 305 904 zloty ([30]).

— Den 2 februari 2000 beviljade finansministern ett bidrag på 24 400,55 zloty för omstrukturering av arbetskraften ([31]).

— Den 22 februari 2000 avskrev Popóws kommundirektör fordringar på 13 494,40 zloty och 1 339,60 zloty ([32]).

([22]) På grundval av lagen om miljöskydd och miljögestaltning av den 31 januari 1980, Polens officiella tidning 1994 nr 49, punkt 196.

([23]) Beslut nr FEO/72752/E/97/TT enligt artiklarna 8.1 och 4.1 i lagen om anställning och rehabilitering av funktionshindrade personer av den 9 maj 1991, i dess ändrade lydelse, Polens officiella tidning nr 46, punkt 201.

([24]) På grundval av lagen om miljöskydd och miljögestaltning av den 31 januari 1980, Polens officiella tidning 1994 nr 49, punkt 196.

([25]) Landshövdingens beslut nr GKN.IV.7224/653/98 enligt artikel 219.1 i lagen om fastighetsförvaltning av den 21 augusti 1997, Polens officiella tidning nr 115, punkt 741.

([26]) Beslut av FGŚP:s styrelse nr 205/99 enligt artikel 4.1 i lagen om skydd av arbetstagares fordringar vid arbetstagarens obestånd av den 29 december 1993, Polens officiella tidning nr 1/1994, punkt 1.

([27]) Beslut av direktören för skatteverket (nr DUS-E-924/4242/99) enligt artikel 64 i lagen om verkställighetsförfaranden inom förvaltningen av den 17 juni 1966, Polens officiella tidning nr 36/1991, punkt 161.

([28]) Beslut av direktören för skattemyndigheten (nr DUS-PP-733/12/99) enligt artikel 67 i lagen av den 29 augusti 1997 (skattelagen), Polens officiella tidning nr 137, punkt 926 i dess ändrade lydelse.

([29]) Enligt artikel 36.1 i budgetlagen för 1999 av den 17 februari 1999, Polens officiella tidning nr 17/1999, punkt 154 och nr 47/1999, punkt 466.

([30]) På grundval av en överenskommelse rörande omstrukturering av HCz:s skulder till följd av att fastighetsskatten inte betalats.

([31]) Enligt artikel 36.1 i budgetlagen för 1999 av den 17 februari 1999, Polens officiella tidning 17/1999, punkt 154.

([32]) Beslut nr 2/2000 enligt artikel 67 i lagen av den 29 augusti 1997 (skattelagen) Polens officiella tidning nr 137, punkt 929 i dess ändrade lydelse.

— Den 10 maj 2000 beviljade finansministern ett bidrag på 4 217 240,57 zloty för omstrukturering av arbetskraften ([33]).

— Den 1 februari 2001 beviljade finansministern ett bidrag på 117 849,19 zloty för omstrukturering av arbetskraften ([34]).

— Den 2 maj 2001 avskrev Porajs kommundirektör en fordran på 77 986,70 zloty ([35]).

— Den 2 juli 2001 beviljade finansministern ett bidrag på 795 685,06 zloty för omstrukturering av arbetskraften ([36]).

— Den 10 maj 2002 beviljade finansministern ett bidrag på 251 780,73 zloty för omstrukturering av arbetskraften ([37]).

(69) Dessutom beviljades HCz av kommittén för vetenskaplig forskning (Komitet Badań Naukowych, nedan kallad "KBN") 5 461 620 zloty (1,15 miljoner euro). Bidragen grundar sig på ett avtal mellan HCz, KBN och metallurgiska institutet (Instytut Metalurgii Żelaza) i Gliwice om främjande av forsknings- och utvecklingsprogram (nedan kallade "FoU-program"). Följande bidrag har beviljats:

— Ett bidrag av den 20 juni 1997 på 394 420 zloty, dvs. 16,5 % av de totala kostnaderna 2 391 420 zloty till industriell forskning och utvecklingsverksamhet före det konkurrensutsatta stadiet för en teknisk översyn av utarbetandet av ett ISO 14001-system i enlighet med den polska miljöskyddslagen ([38]). Hela projektet genomfördes av ett institut vid Polska vetenskapsakademin (Instytut Polskiej Akademii Nauk) ([39]). De polska myndigheterna försäkrar att målet med stödet var att främja FoU-verksamhet, eftersom HCz inte bedriver denna typ av forskning och inte själv skulle ha givit någon i uppdrag att utarbeta mallar till ISO-dokument som kan användas även av många andra industriföretag.

— Den 6 oktober 1997 beviljades ett bidrag på 2 450 000 zloty, dvs. 31,9 % av de totala kostnaderna 7 920 000 zloty till industriell forskning och utvecklingsverksamhet före det konkurrensutsatta stadiet inom ramen för ett projekt för att utveckla modern teknik för tillverkning av legerat stål med hjälp av en processlinje för plåt- och rörtillverkning ([40]). Forskningen utfördes av institutet för järnmetallurgi. De polska myndigheterna försäkrar att stödet hade en stimulanseffekt, eftersom man med dess hjälp kunde ta fram uppgifter om de tekniska processerna vid bearbetning av legerat stål, som kom många företag till godo (inom bland annat gruv-, varvs-, el- och byggnadsindustrin), och att HCz inte på egen hand skulle ha låtit utföra forskningen.

— Den 26 november 1998 beviljades ett bidrag på 104 000 zloty, dvs. 35,8 % av de totala kostnaderna 290 000 zloty, för industriell forskning inom ramen för ett projekt för att utveckla processen för att förbättra kvaliteten på det vatten som används i industriella kylsystem i kyltorn ([41]). Projektet utfördes av Polska vetenskapsakademin. De polska myndigheterna försäkrade att stödet hade en stimulanseffekt, eftersom HCz i annat fall inte skulle ha stött projektet. Resultaten av forskningsprojektet har gjorts tillgängliga för andra företag som använder liknande kylsystem, och HCz skulle inte ha genomfört projektet på egen hand.

([33]) Enligt artikel 36.1 i budgetlagen för 2000 av den 21 januari 2000, Polens officiella tidning 7, punkt 85.

([34]) Enligt artikel 36.1 i budgetlagen för 2000 av den 21 januari 2000, Polens officiella tidning 7, punkt 85.

([35]) Kommundirektörens beslut nr II – 3130/4/01 i enlighet med artikel 67 i lagen av den 29 augusti 1997 (skattelagen), Polens officiella tidning nr 137, punkt 929, i dess ändrade lydelse.

([36]) Enligt artikel 36.1 i budgetlagen för 2001 av den 1 mars 2001, Polens officiella tidning 21, punkt 246.

([37]) Enligt artikel 36.1 i budgetlagen för 2002 av den 14 mars 2002, Polens officiella tidning nr 30, punkt 275 och lagen om omstrukturering av järn- och stålindustrin av den 24 augusti 2001, Polens officiella tidning nr 111, punkt 1196.

([38]) Ett statligt vetenskapligt institut som utgör det främsta rådgivande organet på det vetenskapliga området, med uteslutande statlig finansiering.

([39]) Av detta belopp anslogs 606 800 zloty till industriell forskning och återstoden till utvecklingsverksamhet före det konkurrensutsatta stadiet. Rättigheterna till FoU-programmen innehas numera av vetenskapsakademin.

([40]) Av detta belopp anslogs 3 870 000 zloty till industriell forskning och 4 050 000 zloty till utvecklingsverksamhet före det konkurrensutsatta stadiet. Alla utbetalningar från KBN gjordes till institutet för järnmetallurgi.

([41]) Polska vetenskapsakademin spred resultaten av forskningen till många andra industriföretag som hade problem med användning av kylvatten från källor med betydande mängder organiska ämnen, med skador på värmeväxlare som följd.

— Den 30 november 1999 beviljades ett bidrag på 2 290 000 zloty, motsvarande 45 % av de totala projektkostnaderna 5 626 000 zloty. 2 000 000 zloty avsattes för industriell forskning, motsvarande 56,7 % av de totala kostnaderna 3 526 000 zloty, och 290 000 zloty för utvecklingsverksamhet före det konkurrensutsatta stadiet, motsvarande 13,8 % av de totala kostnaderna 2 100 000 zloty. Forskningen, som utfördes av institutet för järnmetallurgi, rörde tillverkning av plåtar med homogen struktur ([42]). De polska myndigheterna försäkrar att stödet hade en stimulanseffekt med tanke på att informationen därefter gjordes tillgänglig för andra metallbearbetningsföretag, och att forskningen inte skulle ha utförts utan stöd.

— Den 15 november 2000 beviljades ett stöd på 223 000 zloty, motsvarande 45 % av de totala kostnaderna 496 400 för industriell forskning inom ramen för ett projekt för provning av materials plastiska formbarhet och fastställande av parametrar för metallbearbetningsprocesser. Projektet, som gick under namnet TESTIFY, genomfördes som en del av det tredje tematiska programmet GROWTH inom ramen för EU:s femte ramprogram för forskning. De polska myndigheterna försäkrar att företaget inte skulle ha deltagit i projektet utan statligt stöd.

b) *Åtgärder till stöd för Huta Stali Częstochowa*

(70) Under oktober 2002–januari 2004 genomfördes olika slag av finansiella åtgärder till förmån för HSCz.

(71) HCz sköt upp betalningen av sina skulder till ZUS och FGŚP, men har sedermera betalat dem. Det sammanlagda beloppet av alla försenade betalningar (som erlagts senare än 2 veckor efter förfallodagen) uppgår till 18 155 302 zloty. För dessa betalningar, som i allmänhet inte var mer än sex månader försenade, betalade HSCz lagstadgad ränta, totalt 560 383 zloty.

(72) Skattemyndigheten i Częstochowa gav anstånd med betalningen av skatter till ett belopp av ca 7 miljoner zloty i utbyte mot att HSCz betalade lagstadgad ränta, vilket även skedde. Skattemyndigheten avskrev dock en del av dröjsmålsräntorna. Skillnaden mellan det sammanlagda räntebelopp som betalats och den lagstadgade räntan i dess fulla storlek uppgår till 31 145 zloty.

(73) Direktören för PFRON avskrev HSCz:s ränteskulder på 22 821 zloty och gick med på att ränteskulder till ett belopp av ca 350 000 zloty skulle erläggas i delbetalningar, vilket motsvarar stöd till ett värde av 8 150 zloty. Om man lägger till de skatteskulder som avskrivits (31 145 zloty), befriades HSCz från fordringar till ett belopp av 62 116 zloty (ca 13 077 euro).

(74) Slutligen beviljade KBN den 27 november 2002 och den 20 november 2003 bidrag om 1 100 000 respektive 280 000 zloty, dvs. sammanlagt 1 380 000 zloty, motsvarande 30,4 % av de totala kostnaderna 4 370 000 zloty, för industriell forskning och utvecklingsverksamhet före det konkurrensutsatta stadiet inom ramen för ett projekt med syftet att bidra till en analys av hur de gjuteritekniska processerna kunde moderniseras genom att ändra förhållandet mellan de beståndsdelar som ingår vid ståltillverkning, med förbättrad kvalitet och produktivitet som mål ([43]).

III. SKÄL TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

(75) I sitt beslut att inleda förfarandet uttryckte kommissionen sina misstankar om att de åtgärder som vidtagits av de polska myndigheterna utgör statligt stöd och anförde tre huvudsakliga skäl för detta:

— Kommissionen hade skäl att anta att omstruktureringen av HCz inte uppfyllde de kriterier som tillämpas för privata fordringsägare. Det föreföll som om vissa offentliga fordringsägare avskrivit fler skulder vid omstruktureringen än vad fallet skulle ha varit i en konkurs, eftersom de – åtminstone de offentliga fordringsägare som hade offentligrättsliga fordringar – nu hade förstklassiga säkerheter. I denna situation var kommissionen ovillig att godta de polska myndigheternas argument att staten genom omstruktureringsprogrammet skulle få större utdelning än genom likvidation. Dessutom var kommissionen inte övertygad om att de offentliga fordringsägare som hade offentligrättsliga fordringar hade givit sitt samtycke enbart på grundval av lagen av den 30 oktober 2002 och om Operator verkligen skulle erhålla värdefulla tillgångar.

([42]) Projektet hade till syfte att utveckla en metod för gjutning och valsning av grov stålplåt hos vilken legeringen har en homogen struktur genom plåtens hela tjocklek. Plåtar av detta slag behövs inom varvsindustrin, och de har inte tidigare tillverkats i Polen. Forskningsresultaten gjordes också tillgängliga för andra företag och många kunder.

([43]) Stödet betalades i huvudsak till institutet för järnmetallurgi.

— Vidare ställde kommissionen sig tvivlande till att HSCz hade fortsatt HCz:s produktion utan rörelsekapital och misstänkte att HSCz hade erhållit annat ekonomiskt stöd.

— Enligt den information som kommissionen förfogar över erhöll dessutom HCz olika typer av ekonomiskt stöd under åren 1997–2002.

(76) Dessutom uttryckte kommissionen sin oro över huruvida LNM enligt punkt 4 a i protokoll nr 8 skulle ha rätt att förvärva aktier i HCz, eftersom LNM redan ägde MSP, som enligt protokoll nr 8 är mottagare av statligt stöd.

IV. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(77) I en skrivelse av den 9 september 2004 konstaterade företaget UK Steel, i egenskap av företrädare för HCz:s konkurrenter i Förenade kungariket, att det ansåg att avskrivning av skulder och uppskov med förfallodagen till dess att en skuld till fullo betalats utgör statligt stöd. UK Steel delar kommissionens oro rörande det faktum att HCz:s ståltillgångar under normala marknadsvillkor skulle ha försatts i likvidation, i stället för att hyras ut till HSC. Dessutom uppmanar UK Steel kommissionen att tillämpa punkt 4 b i protokoll nr 8, enligt vilken – enligt UK Steels uppfattning – LNM absolut förbjuds att förvärva aktier i HCz.

(78) I egenskap av ägare till det plåttillverkande stålföretaget Vítkovice Steel uttryckte Tjeckien i en skrivelse av den 10 september 2004 sitt intresse för kommissionens förfarande.

(79) LNM meddelade i form av en skrivelse av den 10 september 2004 att företaget deltar i kommissionens förfarande i egenskap av potentiell anbudsgivare. LNM konstaterar att dess syfte är att bidra till att fastställa att privatiseringen av HCz:s stålföretag och sambandet mellan de andra företagen i LNM-koncernen till fullo är förenliga med anslutningsfördraget och reglerna om statligt stöd. LNM bekräftar särskilt att dess dotterbolag MSP inte kommer att förvärva HCz:s företag. LNM upprepar sin försäkran att företaget, om det lyckas förvärva HCz:s företag, kommer att driva dem som oberoende enheter helt separat från MSP och att någon överföring av statligt stöd eller produktionskapacitet mellan LNM och MSP inte kommer att ske. Mellan företagen kommer det inte att finnas andra förbindelser än handelsförbindelser för att möjliggöra MSP:s leveranser av plattor till HCz, men handeln kommer att ske på ett öppet sätt och till marknadspriser som inte skiljer sig från de priser som tas ut av konkurrenterna.

(80) Donbass meddelade i en skrivelse av den 13 september 2004 att företaget deltar i kommissionens förfarande i egenskap av potentiell anbudsgivare. Enligt Donbass uppfattning skedde omstruktureringen under marknadsvillkor. Företaget meddelade dock att det tvivlar på att det skulle vara intresserat av att köpa HCz:s tillgångar inom ramen för ett konkurrensförfarande, som till sin karaktär är besvärligt och långdraget.

V. DE POLSKA MYNDIGHETERNAS SYNPUNKTER

(81) De polska myndigheterna har inkommit med tilläggsupplysningar De försöker med hjälp av dessa påvisa att det inte beviljats något stöd i omstruktureringssyfte vare sig inom ramen för HCz:s omstrukturering eller inom ramen för HSCz:s verksamhet. De medger enbart att HCz i slutet av 2002 faktiskt beviljades ett visst stödbelopp. Vidare förklarar de polska myndigheterna varför kommissionen borde ge sitt medgivande till ändringen av den nationella omstruktureringsplanen.

1. Omstruktureringen av Huta Częstochowa

(82) De polska myndigheterna framför först nya argument till stöd för att statligt stöd inte hade beviljats för omstruktureringen av HCz. I detta sammanhang lägger de fram den ovan nämnda analys av konkursscenariot som utförts av PWC. De vill påvisa att alla offentliga fordringsägare i fall av en omstrukturering skulle få bättre utdelning på sina fordringar än i konkursalternativet.

(83) Analysen bygger på en ändamålsenlig analys av säkerheternas värde, vilket inte utförts tidigare. I PWC:s analys understryks att säkerheten för de offentliga fordringsägarnas fordringar i stor utsträckning utgjordes av andra tillgångar än produktionstillgångarna, och att endast en liten del var knuten till produktionstillgångar, medan däremot de privata fordringsägarnas fordringar till största delen var knutna till (de mest värdefulla) produktionstillgångarna. Därtill kom att även i de fall de offentliga fordringsägarnas fordringar hade HCz:s produktionstillgångar som säkerhet hade dessa registrerats senare än fallet var för de privata fordringsägarnas fordringar. Enligt den polska konkurslagen kan sådana fordringsägare få betalning för sina fordringar först efter det att de tidigare registrerade (dvs. de privata) fordringsägarna fått betalning.

(84) På grundval av den ovan nämnda analysen drog de polska myndigheterna slutsatsen att de kriterier som tillämpas för privata fordringsägare uppfylldes vid omstruktureringen. Endast ett antal offentliga fordringsägare får sämre utdelning i en omstrukturering än i en konkurs (dessa har utmärkts med ett minustecken i den sista kolumnen i tabellerna 2 och 3), men utdelningen blir i vilket fall som helst bättre än i ett realistiskt konkursscenario.

(85) De polska myndigheterna hävdar att PWC:s analys för 2003 utgör ett mycket optimistiskt scenario för de offentliga fordringsägare som har offentligrättsliga fordringar. I verkligheten beror den minskade utdelningen i ett konkursförfarande framför allt på den särskilda karaktären av de konkursförfaranden som i Polen sker under en domstols överinseende, eftersom även konkursförvaltarens kostnader, vanligen motsvarande 5 % av försäljningsintäkterna, och i HCz:s fall troligen hela 10 %, måste täckas. Dessutom tar ett konkursförfarande lång tid i anspråk, vilket ytterligare kan minska företagets värde.

(86) De polska myndigheterna hävdar också att en konkurs kan leda till att tillgångarna inte säljs inom ramen för en enhetlig process, eftersom vissa fordringsägares äganderätt har överförts på enskilda tillgångsposter och de kan sälja dessa separat. Investerarna kan därför inte vara säkra på att de genom sitt förvärv erhåller en komplett produktionslinje, vilket kan leda till att de sänker sina priser. De polska myndigheterna lade fram några exempel på företagsförsäljningar som skett inom ramen för konkursförfaranden, såsom fallet Huta Andrzej, där uppdelningen av äganderätten till produktionstillgångarna betydligt försvårade försäljningen och ledde till en prissänkning. En försäljning inom ramen för ett konkursförfarande kan därför resultera i betydligt lägre priser än i fall av försäljning inom ramen för en omstrukturering.

(87) De polska myndigheterna hävdar vidare att de ”förlorande” offentliga fordringsägarna fortfarande har en bättre ställning än de privata fordringsägarna, som under alla omständigheter hade uttalat sig för en omstrukturering (se tabellerna 2 och 3 för närmare uppgifter) ([44]).

(88) De polska myndigheterna förklarar att fordringsägarna är ovilliga att godta omstruktureringsöverenskommelsen främst på grund av att de inte litar på att omstruktureringsprogrammet kommer att leda till positiva resultat. De polska myndigheterna framför också att de privata fordringsägarna överlag förhåller sig reserverat till nya förslag, särskilt eftersom bankerna är ovilliga att byta ut säkerheter och pantsättning i tillgångar mot aktier, eftersom revisorerna eller bankinspektionen då sänker värdet på deras fordringar och de tvingas redovisa en förlust i sin bokföring. Om den nuvarande situationen kvarstår har de däremot möjlighet att behålla ett högre värde i bokföringen, även om det inte motsvarar det verkliga värdet.

(89) Det finns dock en tendens att godta en omstrukturering om den förefaller vara ett realistiskt alternativ, den tid som behövs för att åstadkomma resultat inte är alltför lång och sannolikheten är stor för att fordringarna skall kunna omvandlas till likvida medel. De polska myndigheterna har i själva verket uppvisat skrivelser från Kredyt Bank och ING BSK av vilka det framgår att även dessa banker, som skulle förlora mest på en omstrukturering, anser att omstruktureringsplanen utgör en bättre lösning än en konkurs. De privata fordringsägare som har civilrättsliga fordringar har sedermera hävdat att de är beredda till ytterligare eftergifter när det gäller betalningen av räntorna för att garantera att HCz har tillräckliga medel för att betala samtliga skulder som inte omfattas av omstrukturering och därtill knutna kostnader.

(90) De polska myndigheterna framhåller senare att de offentliga fordringsägare med civilrättsliga fordringar som enligt PWC:s analys skulle få sämre utdelning vid en omstrukturering än i en konkurs under inga förhållanden skulle kunna förhindra att ett ackordsförfarande genomfördes enligt den polska lagstiftningen. Den minoritet av fordringsägarna som inte fått betalning för sina fordringar skulle därför i praktiken inte kunna tvinga fram en likvidation.

(91) När det gäller de offentliga fordringsägare som har offentligrättsliga fordringar meddelar de polska myndigheterna att frigörandet av de säkerheter som innehas av de offentliga fordringsägarna och överföringen av fordringarna till den nya aktören, Operator, inte sker automatiskt. För det krävs nämligen att varje offentlig fordringsägare med offentligrättsliga fordringar ger sitt exklusiva och individuella samtycke, vilket enligt de polska myndigheterna bygger på frivillighet. Det bästa exemplet på detta är de tre offentliga fordringsägare som har offentligrättsliga fordringar (skattemyndigheten i Częstochowa, FGŚP och Porajs kommun) som förkastade den särskilda omstruktureringen med motiveringen att en konkurs skulle ge dem bättre utdelning.

([44]) De polska myndigheterna hävdar dessutom att de offentliga fordringsägarna under 2003 tack vare omstruktureringen fick utdelning på 46–72 % av sina fordringar (i genomsnitt 61 %), medan motsvarande andel för de privata fordringsägarnas vidkommande var 46–58 % (i genomsnitt 54 %).

2. Huta Stali Częstochowas verksamhet

(92) De polska myndigheterna lämnade också upplysningar rörande HSCz:s verksamhet. De hävdar att HCz:s uthyrning av stålproduktionstillgångarna till HSCz är en åtgärd som varje privat fordringsägare normalt skulle godta. Eftersom de långdragna konkursförfarandena under domstolens överinseende skulle ha lett till ett avbrott i produktionen innebar lösningen att före konkursen hyra ut tillgångarna till ett oberoende företag som inte kontrolleras av konkursförvaltaren ett sätt att bibehålla värdet på tillgångarna i enlighet med principen om kontinuerlig verksamhet. För att uppnå detta mål skulle en privat fordringsägare även ha gått med på att ge anstånd med betalningen.

(93) Vidare anser polska myndigheterna att deras agerande inte uppfyller kännetecknen på statligt stöd, eftersom finansieringen skedde med hjälp av lån av leverantörer på kommersiella villkor och förskott från stålverkets kunder, vilka de gav i syfte att inte förlora HCz/HSCz som kund.

(94) Beträffande betalningen av elräkningarna till PSE hävdar de polska myndigheterna att garantierna inte utgjorde statligt stöd, eftersom HSCz till TFS betalade marknadspriset för säkerheterna, dvs. 2 % av deras verkliga värde. Uträkningen av detta värde sker med beaktande av att det belopp för vilket garanti ställts inte får överstiga 6 miljoner zloty, varvid provisionen på 120 000 zloty faktiskt motsvarar 2 %. För jämförelsens skull nämner de polska myndigheterna att den nationella kreditgarantifonden (Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych) till kunderna i över 25 kommersiella banker erbjuder ”lånegarantier” enligt en procentsats som för närvarande uppgår till 1 % för ett år, 1,2 % för två år och 1,4 % för tre år. De polska myndigheterna hävdar därför att kostnaderna för garantierna och garantibeloppen motsvarar de då rådande marknadsvillkoren.

3. Bidrag och andra stödåtgärder

(95) De polska myndigheterna medger att det stödbelopp på 19 699 452 zloty (4 147 332 euro) som beviljats HCz mellan 1997 och maj 2002 utgjordes av omstruktureringsstöd.

(96) När det gäller det stöd som beviljats av KBN hävdar de polska myndigheterna dock att bidraget uppfyller de kriterier som fastställs i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling (nedan kallade ”ramarna för stöd till FoU”) ([45]) och det bör därför betraktas som stöd av denna typ.

(97) De polska myndigheterna hävdar att bidragen delvis omfattas av det program som den 30 november 2001 antogs av KBN:s ordförande. I programmet anges kriterierna och systemet för beviljande och beräkning av de ekonomiska bidrag som i statsbudgeten anslagits för forskning. Dessa bidrag finns upptagna i den förteckning över befintligt stöd som ingår i anslutningsfördraget. Detta är fallet åtminstone beträffande det bidrag på 1 380 000 zloty som beviljades HSCz efter det att programmet antogs.

(98) De polska myndigheterna anser också att de bidrag på 5 461 620 zloty som KBN lämnat till HCz bör betraktas som befogade, trots att de inte beviljats inom ramen för programmet, eftersom de uppfyller kriterier motsvarande dem som anges i ramarna för stöd till FoU. Även om detta stöd beviljats innan programmet trädde i kraft bedömdes det på grundval av samma kriterier, och det är därför förenligt med ramarna för stöd till FoU. De polska myndigheterna meddelar att de inte har tillgång till närmare upplysningar om det stöd som beskrivs i avdelning II i detta beslut, eftersom KBN sedermera lagts ned.

(99) De polska myndigheterna hävdar också att HSCz senare har återbetalat de ekonomiska medel som ställts till företagets förfogande. De uppskjutna hyresbetalningarna till HCz och räntorna till ZUS och FGŚP har erlagts inklusive lagstadgad ränta om 16 % under perioden juli 2002–21 januari 2003, 13 % fram till den 24 september 2003 och 12,25 % fram till den 25 november 2004.

(100) Slutligen kan konstateras att det stöd i form av skattebefrielse som PFRON och skattemyndigheten beviljat till ett belopp av 62 116 zloty (ca 13 077 euro) inte återbetalats eftersom skattemyndigheterna inte tar emot betalning utan något föregående beslut om återkrav. De polska myndigheterna hävdar dock att stödet är förenligt med principen om stöd av mindre betydelse.

4. Godkännande av ändringar i det nationella omstruktureringsprogrammet

(101) De polska myndigheterna anhåller om kommissionens godkännande av ändringarna i det nationella omstruktureringsprogrammet i enlighet med punkt 10 i protokoll nr 8. De försäkrar att HCz kommer att fortsätta sin verksamhet utan stöd och att företaget inte kommer att försättas i likvidation. I utbyte mot detta förbinder sig de polska myndigheterna att inte bevilja HCz ytterligare statligt stöd under 1997–

([45]) Gemenskapsramar för statligt stöd till forskning och utveckling, EUT C 45, 17.2.1996, s. 5.

2006, och att inte öka den ovan nämnda produktionskapaciteten före utgången av 2006, dvs. förrän den omstruktureringsperiod som fastställts i protokoll nr 8 löpt ut.

(102) De polska myndigheterna förklarar att man vid utarbetandet av det nationella omstruktureringsprogrammet hösten 2002 ansåg att det inte var möjligt att genomföra en omstrukturering av HCz utan statligt stöd. Så länge som det föreföll finnas en möjlighet att alla skulder skulle kunna betalas med hjälp av statligt stöd var ingen fordringsägare benägen att avskriva sina fordringar. Inte förrän möjligheten att bevilja stöd till HCz avvisats i det nationella omstruktureringsprogrammet beslöt företagets fordringsägare att skriva ned sina fordringar. Först när lagen av den 30 oktober 2002 trädde i kraft fick man dessutom inom ramen för polsk lagstiftning tillgång till ett effektivt redskap för avskrivning av de offentligrättsliga fordringarna och för betalning av fordringsägarna med hjälp av ett förfarande som dessa hade kontroll över.

5. Försäkran om avgränsning av LNM:s, MSP:s och HCz:s respektive verksamhet

(103) De polska myndigheterna försäkrar för kommissionen att det enligt avtalet om försäljning av MH, HSCz och den strategiska investerarens övriga företag inte är möjligt att bevilja HCz statligt stöd genom något av de stödmottagande företagen enligt protokoll nr 8. Motsvarande bestämmelser om övervakningsåtgärder kommer därför att införas i det avtal som ingås med den strategiska investeraren.

VI. BEDÖMNING AV STÖDET

1. Rättslig grund för stödet

(104) I punkt 1 i protokoll nr 8 anges följande: ”*Trots artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget skall det statliga stöd som Polen beviljat för bestämda delar av den polska stålindustrin för omstrukturering anses vara förenligt med den gemensamma marknaden*” under förutsättning att de villkor som anges i protokollet är uppfyllda.

(105) Enligt punkt 3 i protokoll nr 8 skall endast företag som förtecknas i bilaga 1 vara berättigade till statligt stöd. De polska myndigheterna har valt ut 8 företag för denna förteckning. Bland dessa ingår inte HCz, HSCz eller något dotterbolag till HCz.

(106) I punkt 6 tredje stycket i protokoll nr 8 förbjuds beviljandet av något ytterligare statligt stöd för omstrukturering av den polska stålindustrin. Kommissionen ges därför i punkt 18 i protokoll nr 8 befogenheter att vidta ”*lämpliga åtgärder för att kräva att berörda företag betalar tillbaka sådant stöd*”, om övervakningen visar att Polen under omstruktureringsperioden beviljat ”*ytterligare, oförenligt statligt stöd till stålindustrin*”.

(107) Övergångsperioden för beviljande av stöd för omstruktureringen av den polska stålindustrin inom ramen för Europaavtalet har av rådet förlängts till och med den 31 december 2006. Arrangemanget godkändes genom protokoll nr 8 som en del av anslutningsfördraget. För att uppnå detta mål fastställs i protokollet en tidsplan som omfattar en period före och efter anslutningen. Närmare bestämt kan Polen enligt arrangemanget bevilja stöd för omstrukturering i begränsad omfattning under 1997–2003, men Polen får inte bevilja ytterligare statligt stöd för omstrukturering av den polska stålindustrin under 1997–2006. I detta avseende skiljer sig protokoll nr 8 från andra bestämmelser i anslutningsfördraget, t.ex. den övergångsordning som fastställs i bilaga IV (befintligt stöd) som endast avser statligt stöd som beviljats före tidpunkten för anslutningen till den del det fortfarande tillämpas efter detta datum. Protokoll nr 8 kan därför betraktas som en ”speciell lag” (*lex specialis*), som inom sitt tillämpningsområde har företräde framför andra bestämmelser i anslutningsakten ([46]).

(108) Artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget avser normalt inte stöd som beviljats före anslutningen och som inte tillämpas efter anslutningen, men genom bestämmelserna i protokoll nr 8 utvidgas följaktligen övervakningen av statligt stöd enligt EG-fördraget till att omfatta allt statligt stöd som har beviljats för omstruktureringen av Polens stålindustri under perioden 1997–2006.

([46]) Se kommissionens beslut av den 14 december 2004, Omstruktureringsstöd till det tjeckiska stålföretaget Třinecké Železárny (EUT C 22, 27.1.2005, s. 5). Beslutet bygger på protokoll nr 2 till anslutningsfördraget om omstrukturering av den tjeckiska stålindustrin.

(109) Ett beslut i enlighet med artikel 88.2 i EG-fördraget kan fattas först efter Polens anslutning till EU eftersom normala regler och principer bör tillämpas i avsaknad av särskilda bestämmelser i protokoll nr 8. Av denna anledning tillämpas också rådets förordning (EG) nr 695/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([47]) (nedan kallad ”procedurförordningen”).

2. **Förekomst av stöd**

(110) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är statligt stöd, dvs. stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. I artikel 86.1 i EU-fördraget preciseras att reglerna i artikel 87 i fördraget skall tillämpas även på offentliga företag, dvs. företag som kontrolleras av staten.

a) *Stöd för omstruktureringen av Huta Częstochowa och tillämpning av kriterierna för privata fordringsägare*

(111) Det faktum att myndigheterna avskriver skulderna ger företaget en konkurrensfördel, och den intäktsförlust som staten går med på utgör därför stöd som härrör från statliga medel. Enligt etablerad rättspraxis utgör emellertid stöd som härrör från statliga medel statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 i EG-fördraget endast om det stödmottagande företaget därigenom får en konkurrensfördel som det inte skulle ha fått under normala marknadsvillkor. I praktiken har det konstaterats att en *investerare* som verkar under normala marknadsvillkor kan genomföra en strukturpolitik som medför att investeraren på lång sikt kan uppnå avkastning på det investerade kapitalet. Å andra sidan framgår det av etablerad rättspraxis att en *fordringsägare* som verkar under normala marknadsvillkor snarare skulle försöka att inom en skälig tidsfrist återfå de belopp han har att utkräva av en gäldenär som befinner sig i ekonomiska svårigheter ([48]).

(112) Förstainstansrätten anser därför att varje fordringsägare, om en gäldenär som befinner sig i ekonomiska svårigheter för undvikande av likvidation föreslår en omstrukturering av en skuld, åtminstone noggrant bör avväga de fördelar som är förenade med att erhålla det erbjudna beloppet inom ramen för en omstruktureringsplan mot det belopp som skulle kunna erhållas genom att företaget försätts i konkurs (varvid fordringsägarens agerande bedöms enligt vissa kriterier, nedan kallade ”kriterierna för privata fordringsägare”) ([49]). Förstainstansrätten har fastställt att kriterierna för privata fordringsägare påverkas av ett antal faktorer, såsom slaget av fordringar (hypotek, förmånsrätt eller oprioriterade fordringar), fordringsägarens eventuella säkerheter och deras omfattning, fordringsägarens bedömning av företagets chans att återhämta sig och vad som skulle komma den till godo om företaget likviderades.

Förekomst av stöd när det gäller avskrivningen av Huta Częstochowas skulder

(113) Kommissionen har genomfört en utvärdering av den dokumentation och information som de polska myndigheterna lämnat i samband med omstruktureringen av HCz och konstaterat att de misstankar som kommissionen gav uttryck för vid inledandet av förfarandet nu skingrats. Kommissionen anser att kriterierna för privata fordringsägare uppfylls vid omstruktureringen.

(114) På grundval av PWC:s analys anser kommissionen inte längre att en likvidation av företaget, med hänsyn till de säkerheter som innehas av de offentliga fordringsägarna med offentligrättsliga fordringar, skulle ge ett bättre resultat än en omstrukturering. Till följd av klargörandena i PWC:s analys inser kommissionen att de offentliga fordringsägarna innehade liknande säkerheter i produktionstillgångarna som de privata fordringsägarna, men att de registrerats senare än de privata fordringsägarnas säkerheter. Betalningen av

([47]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

([48]) Mål C-342/96, *Spanien mot Europeiska kommissionen*, punkt 46, mål C-256/97 *DMT*, punkt 24, generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-256/97 DMT, punkt 38, mål T-152/99 *Hamsa*, punkt 167.

([49]) Mål T-152/99 *Hamsa*, punkt 168. ”När ett företag vid en kraftig försämring av dess finansiella situation föreslår ett avtal, eller en rad avtal, om att justera skulderna till sina fordringsägare för att förbättra sin situation och undvika likvidation, måste varje fordringsägare göra ett val med avseende på å ena sidan det belopp som den erbjuds inom ramen för det föreslagna avtalet, och å andra sidan det belopp som den uppskattar att den kan erhålla vid en eventuell likvidation av företaget. Fordringsägarens val påverkas av en rad faktorer, såsom dess egenskap av fordringsägare med hypotek, förmånsrätt eller oprioriterade fordringar, dess eventuella säkerheter och deras omfattning, dess bedömning av företagets chans att återhämta sig och vad som skulle komma den till godo om företaget likviderades. Om det till exempel visade sig att ett företags tillgångar hade ett sådant realisationsvärde att endast de fordringar som var förenade med hypotek eller förmånsrätt skulle få betalt om företaget likviderades, skulle de oprioriterade fordringarna inte ha något värde. I en sådan situation skulle den omständigheten att en fordringsägare med oprioriterade fordringar frivilligt avstod från betalning för en betydande del av sin fordran inte utgöra någon verklig eftergift.”

de privata fordringsägarnas fordringar utgör därför en prioritet, vilket innebär att de offentliga fordringsägare som har offentligrättsliga fordringar kommer att få mindre utdelning.

(115) Kommissionen kan dessutom nu dra slutsatsen att det aktuella förslaget till omstrukturering medför fördelar för samtliga offentliga fordringsägare. Kommissionen konstaterar därför att bedömningen av de privata fordringsägarna måste genomföras på grundval av den situation som rådde i december 2003. Även om omstruktureringsöverenskommelsen senare ändrats har dess grundläggande delar varit i kraft sedan dess. Motsvarande datum för de offentliga fordringsägare som har offentligrättsliga fordringar är däremot juni 2005, eftersom de först måste uttrycka sitt ovillkorliga medgivande till villkoren i beslutet om omstrukturering.

(116) Analysen, enligt vilken en omstrukturering skulle vara mer fördelaktig för fordringsägarna än en konkurs, håller streck också i ett konkursscenario som ger bästa möjliga resultat för de offentliga fordringsägarna. Enligt detta scenario skulle 2005 bara tre offentliga fordringsägare med offentligrättsliga fordringar och 2003 bara en offentlig fordringsägare med civilrättsliga fordringar ([50]) få väsentligt sämre utdelning vid en omstrukturering jämfört med en konkurs. Alla tre offentliga fordringsägare med offentligrättsliga fordringar uttalade sig dock mot en omstrukturering, och de polska myndigheterna har garanterat att deras fordringar till fullo skall betalas ur RFG:s tillgångar. Av denna anledning har dessa offentliga fordringsägare inte gett gäldenären några fördelar och inte heller tagit offentliga medel i anspråk, och deras agerande kan därför inte anses vara förenat med statligt stöd ([51]).

(117) När det gäller den offentliga fordringsägaren med civilrättsliga fordringar, nämligen Zakład Energetyczny, den lokala elleverantören i Częstochowaregionen, måste det för det första konstateras att skillnaden mellan de belopp som företaget skulle ha fått för sina fordringar vid en omstrukturering respektive en konkurs är synnerligen ringa. För det andra förstår kommissionen att en privat fordringsägare som tillhandahåller tjänster för HCz i de flesta fall skulle uttala sig mot att företaget skulle försättas i konkurs, eftersom den skulle förlora en viktig kund om HCz:s produktion avbröts för en längre tid eller helt stoppades. Detta gäller i synnerhet Zakład Energetyczny, som i så fall skulle ha förlorat sin största kund. Denna fordringsägare agerade därför i enlighet med sina affärsintressen och gav inte HCz några otillbörliga fördelar.

(118) Dessutom förstår kommissionen att en tillämpning av kriterierna för privata fordringsägare förutsätter en realistisk jämförelse mellan konkurs och omstrukturering, mot bakgrund av ovan nämnda rättspraxis ([52]), enligt vilken det belopp som fordringsägaren ”kan erhålla vid en *eventuell* likvidation av företaget” måste jämföras med bedömningen ”av företagets *chans* att återhämta sig”.

(119) I föreliggande fall finns det uppenbara chanser för företaget att återhämta sig genom en omstrukturering. De civilrättsliga fordringarna säljs till den strategiska investeraren. Det har kunnat påvisas (både 2003 och 2005) att seriösa anbud lagts fram. Överföringen av fordringarna till Operator förefaller dessutom att ha sitt ekonomiska berättigande. Värdet av tillgångarna har bekräftats genom en värdering utförd av ett trovärdigt företag.

(120) Kommissionen förstår också att det i fall av en konkurs inte går att garantera de belopp som framkastats som exempel i PWC:s analys. Analysen gjordes snarare på grundval av det konkursscenario som var mest fördelaktigt för de offentliga fordringsägarna, och den bygger på att resultatet av försäljningen av tillgångarna förväntas motsvara vad som kan uppnås vid en omstrukturering. Det finns dock inga garantier för att konkursförvaltaren kommer att lyckas att sälja tillgångarna inom ramen för ett och samma förfarande. Däremot kan vissa fordringsägare komma att ta ut pantsatta tillgångar ur konkursboet, vilket leder till att priset vid en försäljning troligen blir lägre än vid en omstrukturering. De polska myndigheterna har lagt fram empirisk bevisning som bekräftar denna hypotes.

([50]) I själva verket var de fyra till antalet år 2005, men det saknar betydelse i detta fall, eftersom de redan 2003 hade gett sitt samtycke till omstrukturering.

([51]) Kommissionen beaktar inte heller det faktum att även de andra fordringsägarna skulle ha kunnat avvisa omstruktureringen, eftersom de hade haft klara fördelar av omstruktureringen och inte ville äventyra den processen.

([52]) Mål T-152/99 *Hamsa*, punkt 168 (författarens kursivering).

(121) De privata fordringsägarnas agerande visar klart att de har ett sådant marknadsorienterat förhållningssätt. Även de privata fordringsägarna har uttalat sig för en omstrukturering, trots att en konkurs enligt de resultat som presenteras i tabellerna 2 och 3 skulle vara ett mer fördelaktigt alternativ för dem. Som exempel kan nämnas att den privata banken BHP år 2003 i en konkurs skulle ha ådragit sig en förlust motsvarande 19 % (14 miljoner zloty) av dess fordringar, medan förlusten i fall av en omstrukturering beräknades uppgå till ungefär 49 % (37 miljoner zloty). Omstruktureringen, som därvid jämfördes med det mest fördelaktiga konkursscenariot, gav en vinst på endast 62 %. Detta till trots uttalade sig BPH för omstruktureringsöverenskommelsen.

(122) Om samma måttstock tillämpades på de offentliga fordringsägarna skulle nästan alla föredra en omstrukturering, dvs. alla offentliga fordringsägare med civilrättsliga fordringar och de flesta offentliga fordringsägare med offentligrättsliga fordringar.

Förekomst av stöd i samband med Huta Stali Częstochowas verksamhet

(123) Kommissionens misstankar kunde likaså skingras avseende frågan om HSCz:s övertagande av HCz:s produktion innebar lämnande av statligt stöd. Kommissionen anser att avsikten med att före konkursförklaringen hyra ut stålproduktionstillgångarna till ett separat företag som inte stod under konkurrensförvaltarens kontroll var att skydda värdet på tillgångarna i enlighet med principen om kontinuerlig verksamhet.

(124) Kommissionen erkänner också att HSCz av TFS fick rörelsekapital och garantier på marknadsenliga villkor, vilket innebär att kriterierna för privata fordringsägare är uppfyllda. Kommissionen förstår att HSCz fick sin finansiering genom lån som beviljats på normala marknadsvillkor och förskottsbetalningar av stålverkets kunder som hade ett starkt intresse av att stålproduktionen fortsatte i Huta Częstochowa.

(125) När det gäller den garanti som gavs av TFS anser kommissionen, på grundval av sin praxis i fråga om värdering av enskilda garantier, att den inte utgör statligt stöd ([53]).

(126) För det första var HSC inte i ekonomiska svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ([54]). Dessutom handlade det om ett nytt företag som inte var skuldsatt och som hade ett stort antal beställningar. För det andra skulle företaget ha kunnat få lån på finansmarknaden utan statligt ingripande. För det tredje är garantin knuten till ett visst maximibelopp och är inte en öppen garanti.

(127) När det gäller priset på garantin har kommissionen ingen bevisning för att den provision som erlagts inte skulle motsvara marknadspriset. Det framgår klart av de polska myndigheternas uppgifter att det garanterade beloppet till följd av bestämmelserna i avtalet inte överstiger 6 miljoner zloty och att provisionen därför uppgår till 2 %. Exempel på liknande garantier där provisionen uppgick till 1 % visar att även en provision på 0,8 % skulle ha motsvarat marknadsvärdet, i synnerhet med tanke på att TFS hade tillgång till alla uppgifter rörande HSCz och därför kunde vidta övervakningsåtgärder för att begränsa det garanterade beloppet. Kommissionen vill dessutom påminna om att den i andra ärenden rörande stålindustrin betraktat provisioner som varit ännu lägre än den i föreliggande fall som rimliga ([55]).

b) *Bidrag och andra stödåtgärder*

Förekomst av stöd till Huta Częstochowa i form av bidrag

(128) De ekonomiska medel till ett belopp av 25 161 072,08 zloty (ca 5,3 miljoner euro) som HCz mottog mellan juni 1997 och maj 2002 lämnades med hjälp av statliga medel. Eftersom stålplåt är föremål för omfattande handel i hela Europa skulle därför stöd av denna typ som lämnas av Polen kunna snedvrida konkurrensen, gynna HCz och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Sådana medel utgör därför statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

([53]) Kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (EGT C 71, 11.3.2000, s. 14).

([54]) EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

([55]) Se kommissionens beslut *Anon* av den 26 juli 2004, C(2004) 1813 slutlig, punkt 47 (ännu ej offentliggjort), i vilket kommissionen godtagit en premie på 0,6 %.

Förekomst av andra former av stöd till Huta Stali Częstochowa

(129) De av KBN beviljade bidragen till ett belopp av 1 328 000 zloty medförde också en ekonomisk fördel för HSCz och utgör därför statligt stöd, eftersom de på samma sätt som bidragen till HCz påverkar handeln och hotar att snedvrida konkurrensen.

(130) Kommissionen ser dock ingen fördel som skulle vara knuten till HCz:s försenade betalningar av de offentligrättsliga fordringarna. Eftersom HSCz inte var ett företag som befann sig i svårigheter har kommissionen inte någon grund att tro att en privat fordringsägare i en offentlig institutions ställe skulle ha återkrävt sina fordringar inom en kort tid ([56]).

(131) Vidare betalade HSC den lagstadgade räntan på de försenade betalningarna i enlighet med polsk lagstiftning, och denna översteg kommissionens referensräntesats. Kommissionen vill påminna om att ett förfarande i fall av olagligt stöd enligt artikel 14 i procedurförordningen har till syfte att fastställa det belopp som skall återkrävas, för att den situation som rådde innan stödet lämnades skall kunna återställas. Om stödmottagaren emellertid betalat tillbaka bidraget till samma belopp eller med ränta räknat från den dag då stödet beviljats till dagen då det återbetalats utgör detta inte längre statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 i EG-fördraget.

(132) De lagstadgade räntesatserna, som under åren 2002–2004 varierade mellan 16 och 12,25 % (se skäl 99), är högre än den referensräntesats som kommissionen tillämpar vid återbetalning av statligt stöd. I enlighet med artikel 9 i kommissionens förordning nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (nedan kallad ”tillämpningsförordningen”) ([57]) skall räntesatserna beräknas på grundval av genomsnittet av de femåriga swapräntesatser som tillämpas på transaktioner mellan banker för de tre sista månaderna under föregående år, plus 75 baspunkter. Referensräntan uppgick för Polens del från och med den 1 maj 2004 till 7,62 % ([58]). Före 2004 förekom inte några femåriga swapräntesatser för transaktioner mellan banker. Även övriga indikatorer, såsom den genomsnittliga avkastningen på ettåriga statsobligationer, var betydligt lägre (8,24 % år 2002, 5,34 % år 2003 och 6,63 % år 2004).

(133) Endast anståndet med betalningen av skulderna till skattemyndigheten i Częstochowa och PFRON, som tillsammans uppgick till 62 116,09 zloty, kan utgöra statligt stöd.

3. **Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden**

Förenligheten av stödet till Huta Częstochowa med den gemensamma marknaden

(134) Det stöd till ett belopp av 25 161 072,08 zloty som HCz erhöll under perioden juni 1997–maj 2002 beviljades i vetskap om att det i enlighet med det nationella omstruktureringsprogrammet och protokoll nr 8 skulle komma att betraktas som statligt stöd. Det lämnades dock senare obeaktat på grund av HCz:s konkurs. Eftersom sådant stöd dock inte är tillåtet enligt protokoll nr 8, utgör det fortfarande förbjudet omstruktureringsstöd, förutsatt att det inte är tillåtet enligt andra bestämmelser om statligt stöd.

(135) Kommissionen vill påpeka att bestämmelserna om statligt stöd för stålindustrin fram till den 23 juli 2002 reglerades i kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin ([59]) (nedan kallade ”stålstödsreglerna”) ([60]).

(136) I artikel 2 i stålstödsreglerna anges att stöd som är förenligt med ramarna för stöd till FoU är tillåtet. Kommissionen anser att det inte finns skälig grund att misstänka att de fem stödåtgärder som KBN beviljat till ett belopp av 5 461 620 zloty inte skulle vara förenliga med ramarna för stöd till FoU i den mening som avses i artikel 3.2 i bilaga IV till anslutningsfördraget ([61]).

([56]) Generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-276/02 *Spanien mot kommissionen*, punkt 40.

([57]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

([58]) Referensränta och återkravsränta på området statligt stöd, EUT C 48, 24.2.2005, s. 2.

([59]) EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

([60]) I punkt 44 i kommissionens meddelande om vissa förändringar i handläggningen av konkurrensärenden till följd av att EKSG-fördraget löper ut (EGT C 152, 26.6.2002, s. 5) anges: ”då beslut fattas efter den 23 juli 2002 om statligt stöd som genomförts senast den dagen utan kommissionens förhandstillstånd, kommer kommissionen att gå vidare i enlighet med kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt”. I meddelandet (se EGT C 119, 22.5.2002, s. 22) fastställs att stöd som beviljats olagligt skall bedömas enligt de bestämmelser som gällde när stödet beviljades.

([61]) Protokoll 8 gäller bara stöd för omstrukturering av stålindustrin, dvs. stöd som inte är förenligt med EG:s andra regler rörande statligt stöd.

(137) För det första: även om de bidrag som KBN beviljat HCz inte direkt omfattas av KBN:s ordförandes program av den 30 november 2001 om kriterier för beviljande av och beräkning av de ekonomiska medel som i statsbudgeten anslås för forskning (som kommissionen betraktar som befintligt stöd inom ramen för stödåtgärd PL nr 6 enligt bilaga IV till anslutningsfördraget), förefaller det som om de polska myndigheterna inte bedömt stödet på något annat sätt innan programmet antogs. I själva verket fastställde de polska myndigheterna redan i det nationella omstruktureringsprogrammet att medlen från KBN utgjorde "tillåtet statligt stöd i form av bidrag till forskning och utveckling" ([62]). Kommissionen utvärderade det nationella omstruktureringsprogrammet i denna form och antog det genom rådets beslut från juli 2003 (se skäl 27).

(138) För det andra är stödåtgärderna förenliga med ramarna för stöd till FoU. Det är uppenbart att stödet beviljats för FoU-ändamål. Dessutom överstiger stödet inte den övre gräns för stöd som är förenligt med den fria marknaden som anges i ramarna för statligt stöd till FoU, om man beaktar en höjning på 10 %, på grund av att stödmottagaren befann sig i en region som anges i artikel 87.3 a ([63]). Det är antingen fråga om stöd för industriell forskning som inte överstiger gränsen på 60 % (se skäl 69 första, andra och fjärde strecksatsen) eller stöd avsett för industriell forskning eller för utvecklingsverksamhet före det konkurrensutsatta stadiet som inte överstiger gränsen på 35 % för utvecklingsverksamhet före det konkurrensutsatta stadiet (se skäl 69 tredje, fjärde och femte strecksatsen). Dessutom hade stödet en stimulanseffekt, eftersom de polska myndigheterna på ett övertygande sätt har visat att HCz utan detta inte skulle ha låtit utföra FoU-programmen.

(139) Kommissionen överväger därför att undantagsvis inte göra invändningar mot det stöd som 1997–2001 beviljades av KBN i enlighet med bilaga IV till anslutningsfördraget, och anser att det utgjorde stöd som var tillåtet inom ramen för FoU-program, och inte omstruktureringsstöd i den mening som avses i protokoll nr 8.

(140) För det återstående stödet för verksamheten och omstruktureringen av arbetskraften till ett belopp av 19 699 452 zloty kan kommissionen däremot inte finna något berättigande i stålstödsreglerna. Det är uppenbart att det inte handlar om stöd till FoU eller stöd till nedläggning (artikel 4). Dessutom utgör stödet inte tillåtet driftsstöd i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön ([64]). De polska myndigheterna har i varje fall inte hänvisat till något undantag, varken inom ramen för stålstödsreglerna eller inom ramen för EG:s regler.

(141) Med tanke på det faktum att något annat undantag inom ramen för EKSG:s stålstödsregler inte kan tillämpas på åtgärderna betraktar kommissionen dem som omstruktureringsstöd enligt artikel 1 i stålstödsreglerna, vilket enligt protokoll nr 8 inte är förenligt med den gemensamma marknaden.

Förenligheten av stödet till Huta Stali Częstochowa med den gemensamma marknaden

(142) Under 2002–2003 beviljade KBN HSCz 1 380 000 zloty. Detta belopp kan anses som befintligt stöd inom ramen för stödåtgärd PL nr 6 enligt bilaga IV till anslutningsfördraget. De polska myndigheterna har bekräftat att stödet beviljats inom ramen för den plan som godtagits i enlighet med stödåtgärd PL nr 6. Det råder därför inte något tvivel om att dessa åtgärder är förenliga med ramarna för stöd till FoU i den mening som avses i artikel 3.2 i bilaga IV till anslutningsfördraget.

(143) Eftersom det stöd som KBN beviljade HCz är tillåtet, uppgår beloppet av det eventuella förbjudna stöd som HSCz tagit emot till 62 116,09 zloty (ca 13 077 euro). Detta belopp uppfyller dock villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse ([65]), och därför kan kommissionen erkänna att denna åtgärd inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

([62]) Sidan 38.

([63]) Se kommissionens skrivelse till Polen av den 13 augusti 2004, i vilken inga invändningar görs mot de föreslagna stödordningarna, inbegripet den polska regionalstödskartan (C(2004) 3230/5).

([64]) EUT C 72, 10.3.1994, s. 3, tillämpade i enlighet med artikel 3 i stålstödsreglerna (senare ändrade, se EGT C 37, 3.2.2001). I synnerhet handlar det inte om stöd till avfallshantering och främjande av energibesparing.

([65]) EGT L 10, 11.1.2001, s. 30.

4. **Slutsatser**

(144) Av ovan nämnda orsaker anser kommissionen att de åtgärder som Polen har genomfört för omstruktureringen av HCz inom ramen för omstruktureringsplanen av den 7 augusti 2003, ändrad den 1 december och den 30 april 2004, inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. De åtgärder som Polen har genomfört för att stöda HSCz:s verksamhet utgör inte heller stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Vidare är de bidrag som HCz och HSCz beviljats av KBN för forskning och utveckling förenliga med den gemensamma marknaden.

(145) Däremot är det omstruktureringsstöd till ett belopp av 19 699 452 zloty (4,1 miljoner euro) som HCz mottog under åren 1997–2002 inte förenligt med den gemensamma marknaden och måste i enlighet med punkt 18 i protokoll nr 8 betalas tillbaka.

(146) Återkravet riktas mot det företag som i praktiken dragit nytta av stödet. Vid tidpunkten för beviljandet av stödet utgjorde den ekonomiska aktör som mottog stödet en del av rättssubjektet HCz. Eftersom HCz:s tillgångar och skulder delats mellan de tre efterträdarna RFG, HM och Operator är det inte endast rättssubjektet HCz som avses med det stödmottagande rättssubjektet, utan även de ekonomiska aktörer som tagit över HCz:s tillgångar och skulder. Återbetalning av stödet kommer därför att krävas av HCz, RFG, MH och Operator, som bör vara solidariskt ansvariga.

(147) De belopp som återkrävs beläggs med ränta som beräknas enligt bestämmelserna i tillämpningsförordningen. I artikel 9.4 tillämpningsförordningen anges särskilt att kommissionen, i avsaknad av femåriga swapräntesatser som tillämpas på transaktioner mellan banker, i nära samarbete med den berörda medlemsstaten, fastställa en räntesats för återkrav av statligt stöd på grundval av en annan metod och med stöd av de upplysningar den förfogar över. Eftersom det för Polen för den period då det med gemenskapsmarknaden oförenliga stödet beviljades inte finns tillgång till några femåriga swapräntesatser som tillämpas för transaktioner mellan banker, bör den räntesats som skall tillämpas vid återkravet av stödet fastställas på grundval av en tillgänglig räntesats som bedöms lämplig för den berörda perioden.

VII. GODKÄNNANDE AV ÄNDRINGAR I DEN NATIONELLA OMSTRUKTURERINGSPLANEN I ENLIGHET MED PUNKT 10 I PROTOKOLL NR 8

(148) De polska myndigheterna tillkännagav en ändring av den nationella omstruktureringsplanen för att bekräfta att HCz inte skulle försättas i likvidation, utan att företaget kunde omstruktureras utan statligt stöd. Kommissionen motsatte sig inte denna ändring, i enlighet med punkt 10 i protokoll nr 8.

(149) I punkt 10 i protokoll nr 8 anges att ”alla senare ändringar i den övergripande omstruktureringsplanen och i de enskilda företagsplanerna måste godkännas av kommissionen och vid behov av rådet”. Eftersom kommissionens beslut rör statligt stöd, är det lämpligt att hänvisa till förfarandereglerna i artikel 88 i EG-fördraget och förordning (EG) nr 659/1999. I fall som detta fattas beslut av kommissionen, om inte ett beslut att bevilja stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden är motiverat på grund av exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 88.2 tredje stycket.

(150) Kommissionen har därför befogenheter att godkänna den föreslagna ändringen, eftersom de viktigaste sifferuppgifterna i protokollet i fråga om det statliga stödet, produktivitetsnivåerna, betalningsplanen och det statliga stödets proportionalitet förblir oförändrade ([66]). Den berörda ändringen av det nationella omstruktureringsprogrammet kommer inte att ha någon inverkan på protokoll nr 8. HCz är inte en stödmottagare i den mening som avses i protokoll nr 8, och när det gäller den allmänna nettokapacitetsminskningen i den polska stålindustrin som föreskrivs i punkt 7 sker inte heller någon ändring.

(151) Dessutom har de polska myndigheterna i tillräcklig grad motiverat ändringen. Omstruktureringen av HCz förefaller verkligen vara ett alternativ som bygger på marknadsprinciperna och av den bedömning som gjorts ovan framgår det att HCz – i motsats till den uppfattning som rådde 2003 – kan omstruktureras utan statligt stöd.

([66]) Beslut av den 3 mars 2005, K(2005) 424, *Postponement of capacity reduction of VPFM*.

(152) Kommissionen anser sig dock inte kunna godkänna det stöd som beviljats HCz under 1997–2002. Ett godkännande skulle nämligen innebära att HCz skulle tas med i förteckningen över stödmottagare, vilket skulle medföra en ökning av det statliga stöd som kan beviljas till den polska stålindustrin, och därmed rubba jämvikten mellan åtagandena rörande statligt stöd och snedvridningen av konkurrensen. Kommissionen kunde inte godkänna en sådan ändring utan medgivande av rådet.

VIII. FÖRENLIGHET MED PUNKT 4 I PROTOKOLL NR 8

(153) Kommissionen anser inte att försäljningen av HCz:s och HSCz:s dotterbolag står i strid med punkt 4 i protokoll nr 8.

(154) I punkt 4 i protokoll nr 8 anges följande: ”Ett stödmottagande företag får inte

a) vid sammanslagning med ett företag som inte anges i bilaga 1 överlåta åtnjutandet av det stöd som beviljats det stödmottagande företaget,

b) ta över tillgångar från ett bolag som inte ingår i bilaga 1 och som förklaras i konkurs under perioden fram till och med den 31 december 2006”.

I det nationella omstruktureringsprogrammet (se skäl 26) understryks att avsikten med denna bestämmelse var att förhindra att HCz:s tillgångar eller aktier skulle övertas av ett stödmottagande företag som omfattas av protokoll nr 8.

(155) Kommissionen anser att punkt 4 a, och inte punkt 4 b, bör beaktas i detta fall, eftersom ärendet inte gäller försäljning av tillgångar utan försäljning av aktier, vilket innebär en företagskoncentration ([67]). Den strategiska investeraren förvärvar i praktiken endast aktier i företaget och inte enskilda tillgångar. Dessutom skulle 4 b kunna tillämpas om HCz förklarats i konkurs, vilket inte är fallet.

(156) Kommissionen anser inte att det föreligger något brott mot punkt 4 a i protokoll nr 8, eftersom bestämmelsen entydigt avser de stödmottagare som omfattas av protokoll nr 8, och varken Donbass eller LNM hör till dem.

(157) LNM har visserligen förvärvat ett stödmottagande företag, nämligen MSP. Kommissionen har dock inte några bevis för att LNM skulle agera på uppdrag av eller som företrädare för MSP. LNM och MSP drivs tvärtom som separata, oberoende företag. Även om kommissionen tolkade den aktuella bestämmelsen så att den skulle innebära ett förbud mot korssubventionering mellan de stödmottagande företagen (eventuellt MSP) och de aktörer som inte är stödmottagare (i detta fall HCz), har kommissionen fått tillräckliga garantier för att en eventuell köpare kommer att avstå från korssubventionering av HCz från det stöd som erhållits inom ramen för det nationella omstruktureringsprogrammet. Denna garanti har bekräftats i form av åtaganden från både de polska myndigheterna och LNM (se skälen 79 och 106).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De åtgärder som Polen har genomfört för en omstrukturering av Huta Częstochowa S.A. på grundval av beslutet om omstrukturering av den 7 augusti 2003, ändrat den 1 december 2003 och den 30 april 2004, utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

2. De åtgärder som Polen har genomfört för att stöda företaget Huta Stali Częstochowa Sp. z o.o.:s verksamhet utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Artikel 2

Det statliga stöd för forskning och utveckling som Polen har beviljat Huta Częstochowa till ett belopp av 5 461 620 zloty och Huta Stali Częstochowa till ett belopp av 1 328 000 zloty är förenligt med den gemensamma marknaden.

([67]) Se artikel 3.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004, EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

Artikel 3

1. Det statliga stöd till ett belopp av 19 699 452 zloty som Polen mellan 1997 och maj 2002 lämnade till Huta Częstochowa S.A. i form av driftsstöd och stöd för omstrukturering av arbetskraften är oförenligt med den gemensamma marknaden.

2. Polen skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från Huta Częstochowa S.A., Regionalny Fundusz Gospodarczy, Majątek Hutniczy Sp. z o.o. och Operator Sp. z o.o. återkräva det stöd som avses i första stycket och som olagligen utbetalats till Huta Częstochowa S.A.. Samtliga dessa företag skall vara solidariskt ansvariga för återbetalningen av stödet.

Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag då stödet ställdes till Huta Częstochowa S.A.:s förfogande till den dag det har återbetalats. Räntan skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004.

3. Polen skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som redan vidtagits och planerats för att följa beslutet. Uppgifter om återkravet skall lämnas genom att använda formuläret i bilaga 1. Polen skall inom samma tidsfrist särskilt tillhandahålla kommissionen samtliga handlingar med vilkas hjälp det kan påvisas att återkravsförfarandet inletts avseende de företag som är ansvariga för återbetalningen av det otillåtna stödet.

Artikel 4

Kommissionen godtar den föreslagna ändringen i Polens nationella omstruktureringsplan i enlighet med punkt 10 i protokoll nr 8 till anslutningsfördraget till den del den möjliggör en omstrukturering av Huta Częstochowa S.A. utan statligt stöd och utan att företagets produktionskapacitet ökas.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den 5 juli 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Uppgifter om genomförandet av kommissionens beslut 2006/937/EG

1. **Beräkning av det belopp som skall återkrävas**

1.1 Ge följande upplysningar om vilka belopp i otillåtet stöd som ställts till stödmottagarens förfogande:

Utbetalningsdatum (°)	Stödbelopp (*)	Valuta	Stödmottagare

(°) Datum då stödbeloppet eller delar av stödbeloppet stod till stödmottagarens förfogande (redovisa på separata rader om det är fråga om flera utbetalningar och återbetalningar)
(*) Belopp som ställts till stödmottagarens förfogande (i bruttostödsekvivalenter)

Anmärkningar:

1.2 Redogör noggrant för vilken räntesats myndigheterna avser att tillämpa vid återkravet av det otillåtna stödet, och vilken räntesats som kan betraktas som lämplig för Polen under perioden från 1997 till maj 2004.

1.3 Redogör noggrant för hur räntan skall beräknas på det belopp som skall återkrävas.

2. **Åtgärder som redan vidtagits eller planeras för att återkräva stödet**

2.1 Redogör noggrant för vilka åtgärder som redan vidtagits eller som planeras för att omedelbart och effektivt återkräva stödet. Ange också vilka alternativa åtgärder som kan vidtas enligt nationell lag för att återkräva stödet. Ange också eventuell rättslig grund för de vidtagna och planerade åtgärderna.

2.2 När kommer stödet att ha återbetalats?

3. **Stöd som redan betalats tillbaka**

3.1 Ange följande uppgifter om stöd som redan betalats tillbaka av stödmottagaren:

Datum (°)	Återbetalat belopp	Valuta	Stödmottagare

(°) Datum då stödet betalats tillbaka

3.2 Bifoga handlingar som styrker att de stödbelopp som avses i punkt 3.1 har betalats tillbaka.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 juli 2006

om det statliga stöd som Belgien planerar att genomföra till förmån för Ford Genk [C 40/2005 (f.d. N 331/2005)]

[delgivet med nr K(2006) 2931]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2006/938/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och

av följande skäl:

FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 22 juni 2005, som registrerades den 27 juni 2005, anmälde Belgien till kommissionen projektet för stöd till Ford i Genk. Kommissionen begärde ytterligare upplysningar genom en skrivelse av den 27 juli 2005, som de belgiska myndigheterna besvarade genom en skrivelse av den 15 september 2005, registrerade samma dag.

(2) Genom en skrivelse av den 9 november 2005 underrättade kommissionen Belgien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd. Ett möte med de belgiska myndigheterna hölls sedan den 25 november 2005.

(3) De belgiska myndigheterna inkom med synpunkter i en skrivelse av den 13 januari 2006, som registrerades samma dag.

(4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* av den 25 februari 2006 ([2]). Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga men har inte mottagit några synpunkter.

([1]) EUT C 47, 25.2.2006, s. 14.
([2]) EUT C 47, 25.2.2006, s. 14.

BESKRIVNING AV STÖDET

Stödmottagare

(5) Stödmottagaren är Ford-Werke GmbH, Fabrieken te Genk (nedan kallad ”Ford Genk”). Ford-Werke GmbH ingår i Ford Motor Company. Fabriken öppnades 1964. I slutet av 2003 skedde inom ramen för en generell omstrukturering av Ford Europe en betydande minskning av personalstyrkan, som berörde omkring 3 000 anställda. Samtidigt tillkännagav företaget ett investeringsprogram på omkring 700 miljoner euro, som främst gällde ett nytt flexibelt produktionssystem. Inom programmet planerades att den pågående produktionen av modellen *Mondeo* skulle kompletteras med produktion av nya generationens *Galaxy* och en tredje bil. Fabriken sysselsätter i dag omkring 5 000 personer. År 2004 producerades 207 163 bilar vid anläggningen. I Belgien finns Ford-koncernen också i Gent, där man har en Volvo-fabrik.

Utbildningsprojektet

(6) Enligt de upplysningar som Belgien har lämnat uppgår de sammanlagda stödberättigande kostnaderna för utbildningsprogrammet till 33,84 miljoner euro. Denna summa innefattar särskild utbildning för 25,34 miljoner euro och allmän utbildning för 8,5 miljoner euro.

(7) Följande stödberättigande kostnader och belopp inom ramen för programmet har beaktats:

— Kostnader för vägledning och rådgivning: finansiering av tjänster från externa utbildare.

— Utbildning på arbetsplatsen: Kostnad för utbildning av operatörer i produktionskedjan (mångsidighet). Arbetarna i arbetslaget skall kunna arbeta på tre olika stationer. Enligt Fords utbildningsmål motsvarar detta i genomsnitt 1,35 utbildningsdagar per år.

— Förenklad organisation: kostnad för den personal i arbetslaget som ansvarar för utbildningen i förenklade, flexibla och effektiva produktionsmetoder enligt Fords nya produktionssystem (”FPS”: Ford Production System).

— Personalutgifter utanför produktionskedjan. Arbetskraftskostnad under de pass som sker i utbildningssalar. Enligt Fords utbildningsmål motsvarar detta i genomsnitt 1,95 utbildningsdagar per år.

— Utbildningslokaler: Stora salar med glasväggar och hörn för läsning och samvaro, utrustade med anslagstavlor för produktions- och kvalitetsinformation. Belgien föreslår att avskrivningen av dessa lokaler klassificeras som stödberättigande kostnader under perioden i fråga, eftersom lokalerna används för utbildning.

— Utbildningsavdelningens personalkostnader: lön för de anställda vid företagets utbildningsavdelning som ansvarar för utbildningsprogrammet.

— Information från ledningen: Fabrikschefen samlar hela personalen tre gånger om året för att informera om genomförandet av Fords system för ”förenklad organisation” (”FPS”). Arbetskraftskostnad under detta möte.

— Six Sigma: kostnader för den personal i arbetslaget som ansvarar för utbildningen enligt metoden ”DMAIC” (”*define-measure-analyse-improve-control*”: definiera, mäta, analysera, förbättra, kontrollera).

— Omstrukturering: Ford Europe har under de senaste åren strävat efter att anpassa produktionskapaciteten till en stagnerande efterfrågan. I detta sammanhang Ford Genk mellan december 2003 och april 2004 omorganiserade produktionen och sa upp eller (när det gäller anställda med ett tillräckligt antal tjänsteår) förtidspensionerade 2 770 personer. För att garantera produktionens och kvalitetens kontinuitet bad man 279 erfarna anställda att stanna kvar ytterligare några veckor eller månader för att utbilda sina efterträdare.

— Startkostnader: Personalkostnader för ”produktcoacher”, dvs. de första arbetare som medverkar vid lanseringen av nya modeller. De får utbildning om de nya produkterna (konstruktion, användning av den nya anläggningen, rutiner) för att kunna förmedla sin kunskap till övriga arbetare.

Verksamhetstyp	Särskild utbildning (miljoner euro)	Allmän utbildning (miljoner euro)
Vägledning och konsultkostnader	0,88	2,05
Utbildning på arbetsplatsen	5,44	
Förenklad organisation	1,65	
Personalutgifter utanför produktionskedjan	2,35	5,5
”Utbildningslokaler”	1,48	
Utbildnings-avdelningens personalkostnader		0,92
XInformation från ledningen	1,6	
XSix Sigma		0,026
Omstrukturering	4,47	
Startkostnader	7,44	

(8) De sammanlagda stödberättigande kostnaderna har följande fördelning på utgiftsslag:

Utgiftsslag	(miljoner euro)
Kostnader för utbildare	16,54
Avskrivning av hjälpmedel och utrustning	1,48
Kostnader för vägledning och rådgivning	0,92
Personalkostnader för anställda under utbildning	14,9
Sammanlagda stödberättigande kostnader	**33,84**

Stödet

(9) Det föreslagna stödet utgörs av ett direkt bidrag till Ford Genk med ett belopp av 12 279 423 euro under perioden 2004–2006. Av detta belopp utgör 4 677 408 euro (38 %) stöd till allmän utbildning och 7 602 015 euro (61 %) stöd till särskild utbildning. Stödet ges i form av ett ad hoc-stöd från den flamländska gemenskapen (*Vlaamse Gemeenschap*). Belgien har försäkrat att utbildningsstödet inte kommer att kombineras med annat stöd för samma kostnader.

(10) De ovannämnda stödbeloppen ger en stödnivå på 55 % för allmän utbildning och 30 % för särskild utbildning.

BESLUT OM ATT INLEDA FÖRFARANDET ENLIGT ARTIKEL 88.2 I EG-FÖRDRAGET

(11) I sitt beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande uttryckte kommissionen tvivel i fråga om 1) de belgiska myndigheternas tolkning av de stödberättigande kostnadernas omfattning och 2) den föreslagna klassificeringen av vissa poster som särskild eller allmän utbildning.

(12) När det gäller de stödberättigande kostnaderna har kommissionen undersökt överensstämmelsen med artikel 4.7 i kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning ([3]) när det gäller följande utgifter som Belgien planerar:

— Utbildningslokaler: kommissionen undrade om byggnader och annan slags infrastruktur kan ingå i tillämpningsområdet för artikel 4.7 d i förordning (EG) nr 68/2001.

— Utbildningsavdelningens personalkostnader: kommissionen var tveksam till möjligheten att likställa dessa kostnader med *"kostnader för vägledning och rådgivning med avseende på utbildningsprojektet"* (artikel 4.7 e i förordning (EG) nr 68/2001).

— Information från ledningen: kommissionen undrade om information från ledningen innefattar någon som helst utbildningsaspekt och utgör något annat en ren ledningsmetod. Kommissionen ifrågasatte också att företaget behövde statligt stöd för information från ledningen, som uppenbarligen ingår i Ford Genks gängse ledningsmetoder.

— Kostnader för omstrukturering och start: Kommissionen undrade om ett stöd med anknytning till omstrukturerings- och startkostnader verkligen stimulerar företaget att organisera utbildning. Vidare ifrågasatte kommissionen att omstruktureringskostnaderna skulle vara stödberättigade enligt artikel 4.7 i förordning (EG) nr 68/2001, eftersom de uteslutande tycktes härröra från omstruktureringen av fabriken nyligen.

— Utgifter avseende 2004: En del av de stödberättigande kostnaderna motsvarar utgifter under 2004. Om detta stöd är avsett att minska tidigare utgifter undrade kommissionen om det kan ha haft någon som helst effekt på företagets utbildningsinsatser under denna period.

(13) När det gäller fördelningen mellan "allmän" och "särskild" utbildning befarade kommissionen att de belgiska myndigheterna tillämpat en alltför vid definition av "allmän utbildning" på vissa utgifter i projektet. Kommissionens farhågor gällde främst posterna "kostnader för vägledning och rådgivning" och "personalutgifter utanför produktionskedjan". Enligt de belgiska myndigheterna uppskattar utbildningsavdelningen vid Ford Genk att omkring 70 % av utgifterna avsåg allmän utbildning. Ingen bevisning till stöd för detta påstående har dock lämnats.

([3]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 20. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 363/2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 20).

KOMMENTARER FRÅN BELGIEN

(14) I sitt svar på inledandet av det formella granskningsförfarandet lämnade de belgiska myndigheterna följande kommentarer:

— "Utbildningslokaler": de belgiska myndigheterna vidhöll att dessa utrustade lokaler avgränsade med glasväggar större delen av tiden används för utbildning och att de därför bör betraktas som en stödberättigande kostnad.

— Utbildningsavdelningens personalkostnader: Belgien hävdade att dessa kostnader omfattas av artikel 4.7 e i förordning (EG) nr 68/2001 (*"kostnader för vägledning och rådgivning med avseende på utbildningsprojektet"*), att de anställda i fråga avdelats för programmet under tre års tid, att detta medför extra personalutgifter under denna period och att dessa kostnader bör klassificeras under allmän utbildning.

— Information från ledningen: de belgiska myndigheterna godtog kommissionens synsätt, enligt vilket information från ledningen bör betraktas som ett instrument för ledning snarare än för utbildning.

— Omstruktureringskostnader: Enligt de belgiska myndigheterna kan inte uppsägningen av 2 770 anställda vid Ford Genk under perioden 2003–2004 betraktas som en normal omstruktureringsåtgärd till följd av ändrade marknadsförhållanden. Minskningen av personalstyrkan, som genomfördes med fullständig hänsyn till sociala förhållanden och efter samråd med företrädare för personalen, ledde i stället till en radikal förändring av fabrikens organisation. Den innebar dock att de mest erfarna arbetarna, dvs. de som kan lära upp sina yngre kolleger, plötsligt försvann. Under dessa omständigheter beslutade företaget, för att slippa anlita externa utbildare, att be några av dessa arbetare att stanna kvar för att endast ägna sig åt utbildning.

— Startkostnader: De belgiska myndigheterna hävdade att man inte kan likställa det aktuella fallet med en normal utbildning till följd av att en befintlig modell förnyats helt eller delvis. Produktionen i fabriken i Genk har ställts om helt och hållet så att tre modeller kan tillverkas på en och samma plattform: tre helt nya modeller kommer därmed att börja produceras under en period på 18 månader.

— Utgifter avseende 2004: de belgiska myndigheterna försäkrade å ena sidan att utbildningsprogrammet 2004–2006 utformats efter det att den flamländska regeringen hade utlovat stöd i november 2003, å andra sidan att den första kursen inom ramen för programmet hållits efter det att Ford Genk officiellt hade ansökt om stöd från den flamländska förvaltningen.

— När det gäller skillnaden mellan ”allmän” och ”särskild” utbildning lämnade Belgien en detaljerad klassificering av kurserna med namn på de ansvariga externa konsulterna. Vidare åtog sig de belgiska myndigheterna att i efterhand korrigera alla avvikelser i förhållande till den del som för budgetändamål avsatts för allmän utbildning (70 %) på grundval av företagets tidigare erfarenheter.

BEDÖMNING AV STÖDET

Förekomst av statligt stöd

(15) Den åtgärd till förmån för Ford Genk som har anmälts av Belgien utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Den har formen av ett bidrag som finansieras av staten eller med statliga medel. Åtgärden är selektiv eftersom den endast avser Ford Genk, och den riskerar att snedvrida konkurrensen i gemenskapen eftersom den innebär att detta företag får en fördel i förhållande till andra konkurrenter som inte får del av stödet. Bilmarknaden kännetecknas dessutom av intensiv handel mellan medlemsstaterna, och stödet skulle därför kunna påverka denna handel.

Rättslig grund för bedömningen

(16) Belgien har begärt att stödet skall godkännas med stöd av förordning (EG) nr 68/2001. Det är riktigt att stödet avser ett utbildningsprogram.

(17) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 68/2001 får undantaget från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i EG-fördraget inte tillämpas om det stödbelopp som beviljas ett enskilt företag för ett enskilt utbildningsprojekt överstiger en miljon euro. Kommissionen konstaterar att stödet i det aktuella fallet uppgår till 12 279 423 euro, att det beviljas ett enda företag och att utbildningsprojektet är ett enskilt projekt. Kommissionen anser följaktligen att anmälningsskyldigheten gäller för det föreslagna stödet och att den har fullgjorts av Belgien.

(18) I skäl 16 i förordning (EG) nr 68/2001 förklaras varför denna typ av stöd inte kan undantas från anmälningsskyldigheten: ”Det är lämpligt att stora stödbelopp fortfarande blir föremål för en enskild granskning av kommissionen innan de genomförs.”

(19) När kommissionen gör en bedömning av ett enskilt utbildningsstöd som på grund av beloppet inte omfattas av det undantag som avses i förordning (EG) nr 68/2001 och som alltså skall granskas med utgångspunkt i artikel 87.3 c i EG-fördraget, tillämpas samma vägledande principer som de som framgår av förordning (EG) nr 68/2001. Med stöd av skäl 4 i förordning (EG) nr 68/2001, enligt vilket kommissionen bedömer anmälningarna särskilt utifrån kriterierna i den förordningen, undersöker kommissionen bland annat om samtliga stödberättigande kostnader kan godkännas, varvid kommissionen utnyttjar sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget. Vid bedömningen av åtgärderna skall en konsekvent beslutspraxis och likabehandling säkras ([4]).

Förenlighet med den gemensamma marknaden

(20) Kommissionens bedömning av om den aktuella åtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden utgör alltså en granskning av om samtliga punkter som ifrågasatts vid inledandet av det formella granskningsförfarandet är förenliga med den gemensamma marknaden enligt förordning (EG) nr 68/2001 och artikel 87.3 c i EG-fördraget. Det gäller framför allt följande aspekter:

I) *Stödberättigande kostnader*

(21) Kommissionen konstaterar att de stödberättigande kostnaderna i ett utbildningsprojekt, enligt artikel 4.7 i förordning (EG) nr 68/2001, skall vara följande:

a) Personalkostnader för lärare.

b) Resekostnader för lärare och deltagare.

c) Andra löpande utgifter såsom material och utrustning.

d) Avskrivning av hjälpmedel och utrustning, i den utsträckning de används uteslutande för utbildningsprojektet.

e) Kostnader för vägledning och rådgivning med avseende på utbildningsprojektet.

f) Personalkostnader för deltagarna i utbildningsprojektet upp till det sammanlagda beloppet av de stödberättigande kostnaderna enligt punkterna a–e.

([4]) Jfr t.ex. EG-domstolens dom av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques (CIRFS) m.fl. mot kommissionen, Rec. 1993, s. I-1125, punkt 44 (svensk specialutgåva s. I-00083), och artikel 4.2 i rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd, EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

(22) Belgien har lämnat en översikt över utbildningskostnaderna som gör det möjligt för kommissionen att identifiera de föreslagna stödberättigande kostnaderna. Enligt de upplysningar som har lämnats av Belgien överstiger inte personalkostnaderna för deltagarna i utbildningsprojektet det sammanlagda beloppet av de stödberättigande kostnaderna.

i) ”Utbildningslokaler” (1,5 miljoner euro)

(23) Enligt artikel 4.7 d i förordning (EG) nr 68/2001 kan avskrivning av hjälpmedel och utrustning, i den utsträckning de används uteslutande för utbildningsprojektet, godkännas som potentiellt stödberättigande kostnader. Byggnader nämns inte bland de potentiellt stödberättigande kostnaderna. I detta fall utgörs ”utbildningslokalerna” av utrustning av olika slag som installerats i utrymmen som avgränsas av glasväggar. Dessa utrymmen används för utbildning. Eftersom de är belägna i fabrikshallarna utgör de inte byggnader och kan därför anses ingå i kategorin ”hjälpmedel och utrustning” enligt förordning (EG) nr 68/2001.

(24) Kommissionen anser därför att dessa lokaler utgör stödberättigande kostnader.

ii) Utbildningsavdelningens personalkostnader (1 miljon euro)

(25) Kommissionen konstaterar att stora företag generellt sett har bättre möjligheter att hålla sig med en egen utbildningsavdelning och därför är mindre benägna att begära vägledning och rådgivning utifrån. För att vara förenlig med artikel 87.3 c i EG-fördraget skall stödåtgärden dessutom stå i proportion till målet och inte snedvrida konkurrensen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen anser därför att det vore diskriminerande gentemot stora företag att neka tillämpning av artikel 4.7 e i förordning (EG) nr 68/2001 på kostnader som avser internutbildning. Kommissionen godtar alltså att dessa kostnader klassificeras som stödberättigande.

(26) Kommissionen kommer att tillämpa samma kriterier som i detta beslut i alla liknande fall som anmäls till den.

(27) Kommissionen avvisar emellertid de belgiska myndigheternas argument om att alla aktuella kostnader bör anses ingå i kategorin allmän utbildning. Kommissionen anser i själva verket att vägledningen och rådgivningen är av samma art (allmän/särskild) som de utbildningsinsatser de hänför sig till. För att undvika överkompensation av kostnaderna för vägledning och rådgivning bör därför utbildningsavdelningens utgifter för ”allmän” eller ”särskild” utbildning omfattas av samma maximala stödnivå som motsvarande utbildningsinsats. Inom ramen för det allmänna utbildningsprojektet bör alltså utbildningsavdelningens kostnader delas upp i ”allmänna” och ”särskilda” kostnader i förhållande till de ”allmänna” och ”särskilda” utbildningsinsatserna i projektet. Om man i det aktuella fallet utgår från de utbildningsinsatser för vilka kommissionen godkänt stöd, blir resultatet en andel på 57,8 % för allmän utbildning och 42,2 % för särskild utbildning.

(28) Högre stödnivåer skulle leda till en oproportionerlig snedvridning av konkurrensen. Kommissionen anser att skyldigheten för företagen att stå för en skälig del av kostnaderna bidrar till åtgärdens effektivitet och genomförbarhet. Kommissionen anser därför att en högre stödnivå skulle påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Denna del av åtgärden kan alltså inte betraktas som förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget.

iii) Omstruktureringskostnader (4,4 miljoner euro)

(29) Innan ett företag fattar beslut om omstruktureringsåtgärder jämför man nuvärdet av den kostnadsminskning som förväntas i framtiden med kostnaderna för omstruktureringen. Utgifter för utbildning av anställda som får nya uppgifter efter omstruktureringen ingår i de normala kostnader som är oundvikliga vid en omstrukturering. När företaget väl beslutat att säga upp en stor del av personalen är ju tillfällig utbildning av de anställda som avses ovan oundgänglig för att säkra produktionens och kvalitetens kontinuitet. Företagets enda alternativ är att ta på sig dessa utbildningskostnader för den arbetskraft som finns kvar, så att den uppsagda personalens kompetens kan ersättas. Stödet i fråga skulle helt enkelt resultera i en subventionering av företagets normala och oundgängliga omstruktureringskostnader, som det under alla omständigheter skulle ha fått stå för, även om inget stöd beviljats. Det framstår därför inte som nödvändigt och kommer i vilket fall som helst inte att leda till en kompletterande utbildning.

(30) Vidare förklaras logiken i statligt stöd för utbildning i skäl 10 i förordning (EG) nr 68/2001: utbildning har i de flesta fall positiva externa effekter för samhället i stort eftersom den ökar utbudet på yrkesutbildad arbetskraft som andra företag kan dra nytta av och stärker gemenskapsindustrins konkurrenskraft. I det aktuella fallet kommer dock omstruktureringen att leda till en minskning av utbudet på yrkesutbildad arbetskraft och tycks därför motverka den uttryckliga målsättningen i förordning (EG) nr 68/2001.

(31) För att vara förenlig med artikel 87.3 c i EG-fördraget skall stödåtgärden dessutom stå i proportion till målet och inte snedvrida konkurrensen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Eftersom Ford Europe är en av de största aktörerna inom gemenskapens bilindustri tycks dock marknadskrafterna i sig själva vara tillräckliga för att säkra den utbildning som krävs till följd av omstruktureringen i fråga. Allt statligt stöd till denna utbildning skulle därmed, i enlighet med skäl 11 i förordning (EG) nr 68/2001, överstiga det som är absolut nödvändigt för att förverkliga det gemenskapsmål som inte kan uppnås enbart

genom marknadskrafternas försorg och skulle följaktligen ge upphov till en otillbörlig snedvridning av konkurrensen. I detta sammanhang konstaterar kommissionen särskilt att Belgien, trots de betänkligheter som framförs i beslutet om inledande av ett granskningsförfarande, inte förklarat varför företaget inte skulle ha genomfört utbildningen utan stöd.

(32) Kommissionen anser alltså att dessa omstrukturer-ingskostnader inte kan beviljas utbildningsstöd.

iii) Startkostnader (7,5 miljoner euro)

(33) Kommissionen har sedan ett år tillbaka samlat in bevis för att vissa biltillverkare gör jämförelser mellan sina fabriker i olika medlemsstater när det gäller produktion av de nya modellerna. De jämför flera olika platser med avseende på framställning av en ny produkt och beslutar sedan vilken plats som skall väljas på grundval av samtliga produktionskostnader, dvs. alla slags kostnader, men även alla former av statligt stöd, bl.a. utbildningsstöd. Med hänsyn till denna ekonomiska verklighet och med tanke på den därmed sammanhängande risken för att vissa utbildningsstöd inte bidrar till det gemensamma intresse som avses i skäl 10 i förordning (EG) nr 68/2001 utan endast utgör ett driftsstöd som snedvrider konkurrensen, bör kommissionen göra en noggrannare granskning av om stödet är nödvändigt *"för att säkerställa att statligt stöd begränsas till det som är absolut nödvändigt för att förverkliga det gemenskapsmål som inte kan uppnås enbart genom marknadskrafternas försorg"* (skäl 11 i förordningen) ([5]). Denna bedömning är desto mer motiverad eftersom bilsektorn för närvarande kännetecknas av stor överkapacitet.

(34) I tidigare ärenden har kommissionen inte i detalj analyserat behovet av ett visst utbildningsstöd med avseende på lanseringskostnader ([6]). Detta kan emellertid bli nödvändigt om det konstateras att de ekonomiska villkoren på marknaderna i fråga har ändrats. I punkt 52 i EG-domstolens dom av den 30 september 2003 i de förenade målen C-57/00 P et C-61/00 P ([7]) påpekas att *"oavsett hur kommissionen tidigare tolkat artikel 92.2 c [nuvarande artikel 87.2 c] i fördraget, påverkar detta i alla händelser inte bedömningen av dess tolkning i det omtvistade beslutet, och heller inte det beslutets giltighet"*. På samma sätt påpekade förstainstansrätten i punkt 177 i sin dom av den 15 juni 2005 i mål T-171/02 ([8]) följande: *"Det är nämligen endast inom ramen för artikel 87.3 c EG som lagenligheten av ett beslut av kommissionen, i vilket denna fastställer att ett nytt stöd inte uppfyller villkoren för tillämpning av detta undantag, skall bedömas och inte med hänsyn till kommissionens tidigare beslutspraxis, om det finns en sådan."*

(35) Kommissionen konstaterar att det inom bilindustrin är nödvändigt att producera nya modeller för att bibehålla konkurrenskraften. Lanseringen av en ny modell är alltså något normalt och regelbundet förekommande i bilindustrin. För att producera nya modeller måste biltillverkarna utbilda sina anställda i den nya teknik som skall användas. De utbildningskostnader som hänger samman med och krävs för lansering av en ny modell betalas alltså i allmänhet av biltillverkarna på rent affärsmässiga grunder. Den aktuella utbildningen skulle följaktligen under alla omständigheter ha anordnats av företaget, även utan stöd. Utbildningsstödet är alltså inte nödvändigt i detta sammanhang. Det uppmuntrar inte företaget att genomföra "extra" utbildning, utöver sådan som redan genomförs enbart på grund av marknadskrafterna. Det skulle omfatta driftskostnader som företaget normalt sett står för och därför utgöra ett driftsstöd som snedvrider konkurrensen.

(36) Dessutom kommer installationen av en enda plattform i fabriken i Genk antagligen att möjliggöra en effektivare produktion av de nya modellerna. Företaget kommer alltså att dra direkt fördel av plattformen. Följaktligen är marknadskrafterna i sig själva tillräckliga för att stimulera företaget att genomföra denna rationalisering av tillverkningsprocessen och att stå för de motsvarande utbildningskostnaderna. Stödet är därför inte nödvändigt, eftersom det skulle omfatta normala kostnader för omorganisering av ett företag.

([5]) Detta stämmer överens med synsättet i ärendena General Motors Antwerpen (stöd nr N 624/2005, ett formellt granskningsförfarande inleddes den 26 april 2006, ännu ej offentliggjort i EUT), Auto Europa (stöd nr N 3/2006, ett formellt granskningsförfarande inleddes den 16 maj 2006, ännu ej offentliggjort i EUT) och WEBASTO Portugal (stöd nr N 653/2005, godkänt den 16 maj 2006, ännu ej offentliggjort i EUT). I det sistnämnda ärendet drog kommissionen på grundval av en kombination av olika omständigheter slutsatsen att stödet är nödvändigt och att de positiva effekterna med hänsyn till det gemensamma intresset uppväger eventuella störningar av handelsvillkoren. Kommissionen stödde sig vidare på en mängd olika faktorer, särskilt att utbildningsprogrammet går längre än det stödmottagande företagets grundläggande behov, vilket framgår av att de allra flesta kurserna ger färdigheter som kan överföras (övervikt för allmän utbildning). Kommissionen noterade också att utbildningen av nyanställda arbetstagare inom ett stödområde där arbetstagarnas färdigheter är föga utvecklade förbereder verksamhetsstarten i en ny fabrik med hjälp av teknik som ännu inte finns i den berörda medlemsstaten.

([6]) Jfr t.ex. kommissionens beslut 2003/665/EG av den 13 maj 2003 om det statliga stöd som Belgien avser att genomföra till förmån för NV Volvo Cars te Gent (EUT L 235, 23.9.2003, s. 24) och kommissionens beslut 2003/592/EG av den 13 maj 2003 om det statliga stöd som Belgien avser att genomföra till förmån för Opel Belgium NV (EUT L 201, 8.8.2003, s. 21).

([7]) EG-domstolens dom av den 30 september 2003 i förenade målen C-57/00 P och C-61/00 P, Freistaat Sachsen och Volkswagen AG och Volkswagen Sachsen GmbH, REG 2003, s. I-9975.

([8]) Förstainstansrättens beslut av den 15 juni 2005 i mål T-171/02, Regione autonoma della Sardegna mot kommissionen (ännu ej offentliggjort).

(37) Dessutom är samma argument som de som framförs i skäl 31 när det gäller stödets proportionerlighet och förbudet mot otillbörlig snedvridning av konkurrensen, som villkor för att säkra överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 87.3 c i EG-fördraget, tillämpliga även när det gäller utbildning i samband med lansering av nya modeller. Allt statligt stöd till denna utbildning skulle därmed överstiga det som är absolut nödvändigt för att förverkliga det gemenskapsmål som inte kan uppnås enbart genom marknadskrafternas försorg och skulle snedvrida konkurrensen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. I detta sammanhang konstaterar kommissionen särskilt att Belgien, trots de betänkligheter som framförs i beslutet om inledande av ett granskningsförfarande, inte förklarat varför företaget inte skulle ha genomfört utbildningen utan stöd.

(38) Startkostnaderna kan därmed inte beviljas utbildningsstöd.

v) Utgifter avseende 2004

(39) I sitt svar på beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande gav de belgiska myndigheterna gedigna och ingående garantier för att den officiella begäran om stöd gjorts innan utbildningsprogrammet inleddes. Kommissionen anser att dessa garantier är tillräckliga för att undanröja de tvivel som uttrycktes i beslutet om att inleda ett granskningsförfarande.

Justering av beloppet för de stödberättigande kostnaderna

(40) Mot bakgrund av argumenten ovan är det lämpligt att justera de stödberättigande kostnaderna för projektet nedåt till ett belopp på 20,31 miljoner euro. Av denna siffra utgör 13,29 miljoner euro, dvs. 65 % av det totala beloppet, personalkostnader för deltagarna i utbildningen.

(41) Kommissionen konstaterar att dessa kostnader med stöd av artikel 4.7 f i förordning (EG) nr 68/2001 är stödberättigande upp till det sammanlagda beloppet av de övriga stödberättigande kostnaderna. Mot denna bakgrund är en ytterligare justering nödvändig i detta fall för att reducera dessa kostnader till en nivå som motsvarar summan av övriga kostnader ([9]). Denna justering innebär att de sammanlagda stödberättigande kostnaderna till slut hamnar på 14,04 miljoner euro.

([9]) Vid reduceringen av de stödberättigande personalkostnaderna för arbetstagare som deltar i utbildning har kommissionen reducerat personalkostnaderna för arbetstagare som deltar i särskild utbildning.

II) *Utbildningens art*

(42) I artikel 4 i förordning (EG) nr 68/2001 görs åtskillnad mellan särskild och allmän utbildning.

(43) I artikel 2 d i förordning (EG) nr 68/2001 definieras *särskild utbildning* som utbildning som omfattar undervisning som direkt och i huvudsak kan användas i arbetstagarens nuvarande eller framtida anställning i det stödmottagande företaget och som ger färdigheter som inte alls eller endast i begränsad utsträckning kan överföras till andra företag eller arbetsområden.

(44) I artikel 2 e i förordning (EG) nr 68/2001 definieras *allmän utbildning* som utbildning som omfattar undervisning som inte uteslutande eller i huvudsak kan användas i arbetstagarens nuvarande eller framtida anställning i det stödmottagande företaget, utan ger färdigheter som i stor utsträckning går att överföra till andra företag eller andra arbetsområden och därmed väsentligt förbättrar arbetstagarens möjligheter att få anställning. En utbildning skall anses allmän till exempel om den organiseras gemensamt av flera företag som är oberoende av varandra, eller om den är öppen för anställda vid olika företag.

(45) För att vara förenligt med den gemensamma marknaden får inte utbildningsstödet överstiga de högsta tillåtna stödnivåer, i förhållande till de stödberättigande kostnaderna, som anges i artikel 4.2 och 4.3 i förordning (EG) nr 68/2001. Dessa tröskelvärden är bl.a. avhängiga av det stödmottagande företagets storlek, den region där det är etablerat och den kategori anställda som berörs. Kommissionen konstaterar att Ford Genk är ett stort företag, att projektet äger rum i en region (provinsen Limbourg) som kan beviljas stöd enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget och att utbildningsdeltagarna inte ingår i någon av de mindre gynnade kategorier av arbetstagare som avses i artikel 2 g i förordning (EG) nr 68/2001. De högsta tillåtna stödnivåerna uppgår under dessa omständigheter till 30 % för särskild utbildning och 55 % för allmän utbildning.

(46) Kommissionen anser att Belgien i sitt svar på beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande lämnat tillräckliga upplysningar och garantier i fråga om utbildningens art. Bland annat lämnades uppgift om namnen på de externa företag som ansvarar för den allmänna utbildningen. Belgien åtog sig också att i efterhand korrigera alla avvikelser när det gäller den andel som föreslagits för allmän utbildning. En korrigering av detta slag görs med hänsyn till slutsatserna från ekonomirevisionen i regionen Flandern (som kommer att ligga till grund för den slutliga beräkningen av den allmänna utbildningens exakta andel).

Slutliga synpunkter

(47) Kommissionen konstaterar att undantagen enligt artikel 87.2 i EG-fördraget inte är tillämpliga på den aktuella stödåtgärden, eftersom inget av de mål som avses eftersträvas; Belgien har för övrigt inte framfört något argument för detta. Det anmälda stödet är inte avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi eller att främja kultur och bevara kulturarvet. Kommissionen anser därför att stödet för de kostnader som avses i skäl 7 inte, med stöd av artikel 87.3 b eller d i EG-fördraget, kan undantas från tillämpning av bestämmelserna om det statliga stödets grundläggande oförenlighet med den gemensamma marknaden. Det undantag som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget är inte heller tillämpligt, eftersom åtgärderna är avsedda att främja utbildning i en region som inte omfattas av denna bestämmelse i EG-fördraget. Artikel 87.3 c, slutligen, är tillämplig i den mån det gäller främjande av utbildning och regional utveckling, vilket redan beaktats i granskningen som helhet.

Slutsatser

(48) Kommissionen anser att en del av de åtgärder som anmälts av Belgien och som beskrivs i skälen 21–41 avser utgifter som inte är stödberättigande eller stöd som inte är nödvändigt för att den aktuella utbildningen skall genomföras. Detta stöd är inte förenligt med den gemensamma marknaden enligt något av de undantag som anges i EG-fördraget och bör därför betraktas som otillåtligt. Enligt de belgiska myndigheterna har stödet ännu inte beviljats och behöver därmed inte återkrävas.

(49) Övriga stödåtgärder enligt förslaget, som utgör stödberättigande kostnader på 14,04 miljoner euro av de, vilket motsvarar stöd till ett belopp av 6 240 555 euro, uppfyller kriterierna för förenlighet med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Belgien planerar att genomföra för ett utbildningsprojekt vid Ford-Werke GmbH, Fabrieken te Genk är oförenligt med den gemensamma marknaden till ett belopp av 6 038 868 euro.

Denna del av stödet får därför inte genomföras.

Återstoden av det statliga stödet, uppgående till 6 240 555 euro, är förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Belgien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den av den 4 juli 2006.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 juli 2006

om den stödåtgärd som anmälts av Nederländerna till förmån för KG Holding N.V.

[delgivet med nr K(2006) 2954]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/939/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, ([1]) och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 26 januari 2004, som diarieförde den 11 februari 2004, underrättade de nederländska myndigheterna kommissionen om sina planer att enligt gemenskapens riktlinjer om stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan kallade "riktlinjerna"), ([2]) utbetala omstruktureringsstöd till KG Holding NV (nedan kallat "Kliq Holding" eller "KH"). Efter denna anmälan begärde kommissionen upplysningar från Nederländerna i april, augusti och november 2004. I december 2004 begärde Nederländerna förlängning av svarsfristerna, varvid de också uppgav att företaget ännu inte gick bra och att ett annat företag eventuellt var intresserat av att överta det.

(2) Genom en skrivelse av den 5 augusti 2005 underrättade kommissionen Nederländerna om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget om den anmälda stödåtgärden.

(3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]). Kommissionen har uppmanat berörda parter att yttra sig om stödåtgärden.

(4) Genom en skrivelse av den 7 september 2005 begärde de nederländska myndigheterna en förlängning av svarsfristen för att inkomma med synpunkter på kommissionens beslut om att inleda förfarandet. Denna begäran överlämnades till kommissionen genom en skrivelse av den 15 september 2005.

(5) Nederländerna översände sina synpunkter och lämnade upplysningar genom en skrivelse av den 29 september, diarieförd den 30 september 2005, den 13 januari 2006, diarieförd den 18 januari 2006, och den 17 februari 2006, som diariefördes den 23 februari 2006.

(6) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från andra berörda parter.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

2.1. Bakgrund

(7) HK grundades 2002 när nederländska social- och sysselsättningsministeriets reintegrationstjänster överfördes på ett privaträttsligt bolag. ([4]) Mot slutet av år 2003 hade KH avsevärt minskat sin personal till följd av tilltagande förluster som bl.a. berodde på ogynnsamma marknadsvillkor och dålig företagsförvaltning.

(8) I november 2003 tillkännagav Nederländerna sina planer att med stöd i riktlinjerna bevilja företaget ett lån på 45 miljoner euro i form av ett undsättningsstöd, för att hålla företaget vid liv medan detta utarbetade en brett upplagd omstruktureringsplan. I december 2003 beviljade kommissionen sitt godkännande av undsättningsstödet till förmån för HK ([5]) i avvaktan på att en omstruktureringsplan skulle anmälas inom sex månader.

([1]) EUT C 280, 12.11.2005, s. 2.

([2]) EGT C 288, 9.10.1999, s. 2. Eftersom stödåtgärden anmäldes före den 10 oktober 2004 är riktlinjerna tillämpliga med stöd i punkt 103 i gemenskapens nya riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2).

([3]) Se fotnot på sidan 1.

([4]) Bolaget grundades under namnet NV Kliq, som under andra halvåret 2003 omvandlades till KG Holding NV.

([5]) EUT C 33, 6.2.2004, s. 8.

2.2. **Företaget**

(9) KH är ett holdingbolag som huvudsakligen ägnar sig åt tjänster för reintegration på den nederländska arbetsmarknaden. Det har utvecklats ur en myndighet med omkring 3 000 medarbetare och blev självständigt den 1 januari 2002. Nederländska staten är ende ägare. KH har f.n. ungefär 700 anställda.

(10) Vid sidan av dotterbolaget Kliq Reïntegratie, nedan kallat"Gamla Kliq" eller "GK", med 1 450 anställda, där reintegrationstjänsterna tidigare utfördes, fanns ett annat viktigt dotterbolag som kallas Kliq Employability, nedan kallat"KE", med 200 anställda. Därutöver ägde KH andelar i sex mycket små dotterbolag och gemensamma företag, vilka tillsammans med KE nedan kallas "AD" ("andra dotterbolag") med en personal som omfattar mellan 4 och 20 anställda, närmare bestämt Kliq Experts, Brug- en Instroomprojecten, Flexpay BV, Simnet BV, Kliq Match BV och Kliq Business School.

(11) De två största dotterbolagens kärnverksamhet var reintegrations- och anställbarhetstjänster till förmån för människor som har svårt att finna arbetstillfällen, exempelvis handikappade, men också företag som råkar på svårigheter i samband med sökandet efter lämpliga personer för vissa tjänster.

2.3. **De berörda marknadern**

(12) Den viktigaste marknaden är i detta fall marknaden för reintegration på arbetsmarknaden. Såväl myndigheter som privata företag utnyttjar de integrationstjänster som dessa företag erbjuder. För KH är den offentliga sektorn emellertid i första hand den viktigaste marknaden. Lokala myndigheter och UWV (Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen) ger uppdrag till företag som KH. KH hade en marknadsandel på 16 % på UWV-marknaden jämfört med 12 % (Alexander Calder), 10 % (Argonaut) och 9 % (Randstad) för övriga betydelsefulla marknadsaktörer. Den näst viktigaste marknaden för KH är marknaden för anbud från kommuner, där KH:s marknadsandel uppgår till omkring 38 %. Andra viktiga aktörer på denna marknad är Alexander Calder (25 %) och TMP (25 %).

2.4. **Omstruktureringsplanen**

(13) Som ett led i omstruktureringsplanen skulle HK avveckla sitt största och förlustgivande dotterbolag, GK, köpa eller likvidera de företag som hör till AD och grunda ett speciellt, nytt dotterbolag under namnet Kliq BV (nedan kallat "Nya Kliq" eller "NK") som framför allt skall vara inriktat på fortsättningen av KH:s kärnverksamhet, nämligen reintegrationstjänster ([6]). Enligt omstruktureringsplanen skall NK på lång sikt återställa KH:s lönsamhet.

(14) De främsta kännetecknen för omstruktureringsplanen var följande:

— *De viktigaste åtgärderna:*

  — NK skulle främst ägna sig åt KH:s kärnverksamhet, närmare bestämt reintegrationstjänster, och KH skulle sälja alla sina dotterbolag, med undantag av GK – det största och förlustbringande dotterbolaget – som skulle avvecklas före 2004 års utgång;

  — Operationell omorganisation av företaget (personalnedskärningar, minskning av antalet driftställen, förbättring av företagets interna organisation, kontraktavveckling samt finansiella operationer osv.).

— *Mål:*

  — NK måste vara vinstgivande senast 2004 och skulle utbetala sin vinst till KH.

  — KH måste vara livskraftigt senast 2005 och skulle med tiden använda det utbetalda överskottet från NK till återbetalning av utestående statliga lån på 41 miljoner euro senast 2016.

— *Omstruktureringsstödet:*

  — Det undsättningslån på 45 miljoner euro som beviljats av staten skulle av HK fördelas dels på NK (9,25 miljoner euro), dels på GK (35,75 miljoner euro).

  — Det samlade undsättningslån till KH på totalt 45 miljoner euro plus upplupen ränta, som f.n. bedöms vara omkring 1,2 miljoner euro, omvandlas till omstruktureringsstöd genom omvandling till eget kapital, som i värsta fall skall kompletteras med ytterligare statligt stöd (en översikt över åtgärderna återfinns i bilaga I i kommissionens beslut om att inleda förfarandet i artikel 88.2 i EG-fördraget).

([6]) I detta syfte övertog NK inom ramen för omstruktureringsplanen GK:s aktiva, passiva och en del av personalen samt förvärvade de löpande reintegrationskostnaderna.

(15) Nedanstående schema ger en översikt över KH:s struktur och ägarförhållanden i enlighet med omstruktureringsplanen.

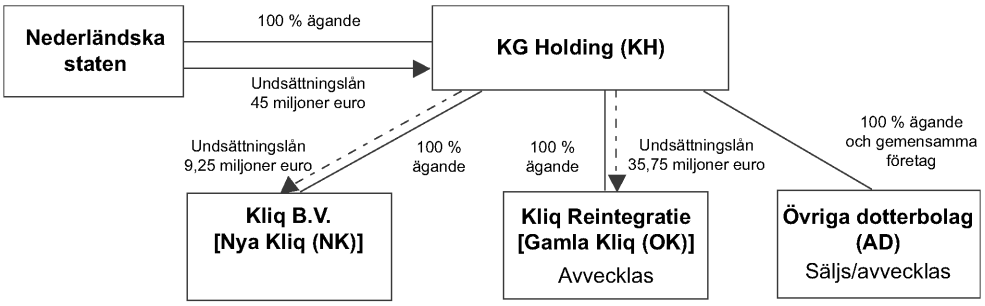

3. SITUATIONEN ANGÅENDE OMSTRUKTURERINGSPLANEN, INNAN FÖRFARANDET INDLEDDES

(16) På grund av ihållande allvarliga svårigheter begärde KH och GK anstånd med betalningen, vilket var en begäran som tillmötesgicks av domstolen i Rotterdam och domstolen i Utrecht den 20 januari 2005. Den 7 februari 2005 begärde KH:s och GK:s konkursförvaltare att domstolarna skulle ändra betalningsanståndet till konkurs. Den 8 februari försattes KH och GK till slut i konkurs av de berörda domstolarna.

(17) Mellan slutet av år 2003 och slutet av år 2004 bokförde NK omkring 12 miljoner euro i förluster jämfört med ett aktiekapital på 5,75 miljoner euro, som KH hade tillhandahållit vid företagsgrundandet. Dessutom var NK:s framtid ytterst osäker, eftersom företaget inte hade uppnått de mål, som fastställts i omstruktureringsplanen och dessutom stod inför ogynnsamma marknadsvillkor, eftersom den berörda marknaden reducerats till följd av en lagändring, varefter kommunerna inte längre var skyldiga att avsätta en del av sin budget till reintegrationstjänster.

4. SKÄL TILL ATT INLEDA FÖRFARANDET

(18) I sitt beslut från augusti 2005 om att inleda förfarandet kom kommissionen till slutsatsen att det omstruktureringsstöd som Nederländerna ville bevilja KH genom att omvandla undsättningslånet på 45 miljoner euro plus upplupen ränta till eget kapital, inte föreföll uppfylla villkoren i riktlinjerna. Vidare betvivlade kommissionen att stödet faktiskt skulle förbli begränsat till ett minimum och i synnerhet om stödmottagarna skulle lämna ett betydande bidrag från egna medel. Därför betvivlade kommissionen att omstruktureringsstödetpå grundval av artikel 87.3 c kunde betraktas som förenlig med den gemensamma marknaden.

5. KOMMENTARER FRÅN NEDERLÄNDERNA

(19) Genom en skrivelse från september 2005 översände Nederländerna en reaktion på kommissionens beslut om att inleda förfarandet, där man lämnar närmare upplysningar om följande: i) KH:s och GK:s konkursförfarande och dess förlopp; ii) NK:s finansiella resultat och avkastning; och iii) det rättsliga förfarandet mellan NK och nederländska staten och dess förlopp. Detta rättsliga förfarande gäller särskilt det krav som NK riktade till den behöriga nederländska domstolen i kölvattnet av KH:s och GK:s konkurs om att tvinga staten att omvandla undsättningslånet på 9,25 miljoner euro, vilket KH efter kommissionens godkännande av undsättningsstödet betalade ut till NK, till eget kapital. Även om detta stöd i enlighet med riktlinjerna skall vara ett likviditetsstöd med begränsad varaktighet vilket kan betraktas som permanent först när kommissionen har godkänt omstruktureringsstödet, meddelade de nederländska myndigheter sommaren 2005 kommissionen, att den behöriga nederländska domstolen hade förpliktat dem att omvandla lånet till eget kapital.

(20) Vidare har Nederländerna genom en skrivelse från januari 2006 underrättat kommissionen om NK:s konkurs av den 14 december 2005 och det därpå följande förfarandet. Slutligen tillhandahöll Nederländerna genom en skrivelse från februari 2006 uppdaterade uppgifter avseende konkursförfarandet i KH och GK.

6. BEDÖMNING

6.1. Förekomst av stöd

(21) Enligt artikel 87.1 i fördraget är ”stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.”

(22) För det första gäller åtgärderna en omvandling av statens undsättningsstöd till KH plus upplupen ränta till eget kapital. Därför kan den tillskrivas staten och betraktas som statligt stöd. Undsättningslånet till KH och omvandlingen av detta till eget kapital innebär dessutom en fördel, som ett företag som befinner i liknande svårigheter och på randen till konkurs, inte hade kunnat erhålla på finansmarknaden.

(23) Även om KH endast är verksamt på den nederländska marknaden, kan det inte uteslutas att en sådan fördel för KH snedvrider konkurrensen eller hotar att snedvrida konkurrensen och kan påverka handeln mellan medlemsstaterna. Dessutom finns det, som de nederländska myndigheterna har nämnt, mindre internationella företag som är aktiva på den nederländska marknaden, såsom TMP och Creyff's (dotterbolag till Solvus, Belgien). Fördelen synes därför gynna ett företag i förhållanden till dess konkurrenter, varigenom denna fördel snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(24) På grundval av ovanstående skall den anmälda åtgärden till förmån för KH betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och skall därmed bedömas utifrån denna artikel.

6.2. **Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden**

(25) Stödåtgärden skall av kommissionen bedömas som ad hocstöd. Enligt artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget kan undantag göras från den generella principen i artikeln punkt 1 om att statligt stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(26) Denna åtgärd kan definitivt inte omfattas av de undantag som omnämns i artikel 87.2. Den anmälda stödordningen är nämligen inte någon åtgärd av social karaktär till förmån för enskilda konsumenter, den syftar heller inte till att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser, och det är lika litet ett stöd till ekonomin i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland som lider av ekonomiska nackdelar till följd av Tysklands delning.

(27) Andra undantag finns i artikel 87.3 a–d i EG-fördraget. Då stödets huvudmål inte är av regional karaktär, utan gäller en omstrukturering av företag i svårigheter, förefaller endast undantagsbestämmelsen i artikel 87.3 c vara relevant, eftersom denna öppnar för godkännande av statligt stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(28) För att bedöma undsättnings- och omstruktureringsstödet har kommissionen fastställt vissa riktlinjer. Nederländerna uppmanade kommissionen att undersöka åtgärden utifrån dessa riktlinjer.

(29) Av punkt 3.2. (punkterna 28–63) i riktlinjerna, och särskilt punkt 30–47, framgår de villkor som omstruktureringsstödet skall uppfylla för att kunna godkännas av kommissionen. Bedömningen återfinns i punkterna 30–55.

6.2.1. *Villkor för att företaget skall vara stödberättigat*

(30) På grundval av punkt 30 i riktlinjerna måste företaget vara ett företag i svårigheter i enlighet med definitionen i avsnitt 2.1. (punkterna 4–8) i riktlinjerna. Enligt punkt 6 i riktlinjerna visar sig ett företags svårigheter normalt som ökande förluster, sjunkande omsättning, växande lager, överkapacitet, minskande kassaflöde, stigande skuldsättningsgrad och finansiella kostnader samt ett sjunkande värde, som kan gå ner till noll, på nettotillgångarna.

(31) I punkt 5 a i riktlinjerna anses ett företag befinna sig i svårigheter om det rör sig om ett företag med begränsat ansvar, när mer än hälften av det tecknade kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital har förlorats under loppet av de senaste 12 månaderna.

(32) Enligt anmälan gäller detta KH. På grundval av de kontrollerade årliga räkenskaperna av den 31 december 2002 kan slutsatsen dras att holdingbolagets tecknade kapital (konsoliderat) per den 1 januari 2002 uppgick till omkring 73 miljoner euro. Mot slutet av samma år hade det minskat till 22 miljoner euro. Det innebär en minskning med omkring 70 %. Dessutom minskade kapitalet under de nio månaderna fram till september 2003 avsevärt.

(33) De nederländska myndigheterna har för avsikt att bevilja KH detta omstruktureringsstöd. KH skall i sin tur fördela detta stöd till sina två dotterbolag, NK och GK, i avsikt att avsluta omstruktureringen.

(34) Kommissionen anser att KH kan betraktas som ett företag i svårigheter på det sätt som avses i punkterna 4–8 i riktlinjerna och därför är aktuellt för omstruktureringsstöd.

6.2.2. *Återställande av lönsamheten*

(35) Stödet kan endast beviljas under förutsättning att den omstruktureringsplan som kommissionen skall ha godkänt för varje enskilt stöd genomförs. Enligt punkterna 31–34 i riktlinjerna ställs följande krav:

— Omstruktureringsplanen, som skall ha en så kort varaktighet som möjligt, skall göra det möjligt att återställa företagets långfristiga lönsamhet inom en rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten. Omstruktureringsstödet måste således knytas till en genomförbar omstruktureringsplan som medlemsstaten förbinder sig att följa.

— Omstruktureringen skall medföra en omvandling i företaget så att det när omstruktureringen väl är genomförd kan bära alla sina kostnader, inbegripet avskrivningar och finansiella kostnader. Den nuvärdesberäknade avkastningen på eget kapital i det

omstrukturerade företaget måste vara tillräcklig för att företaget skall vara i stånd att konkurrera på marknaden av egen kraft.

(36) För det första skall det påminnas om att den anmälda omstruktureringsplanen var ofullständig. De nederländska myndigheterna har exempelvis försummat att lägga fram en uppdaterad likviditetsplan. Omstruktureringsplanen gav inte kommissionen de upplysningar som den behövde för att kunna genomföra en fullständig bedömning på grundval av riktlinjerna. Kommissionen måste begära in upplysningar om KH:s likviditetskostnader och uppmana till en känslighetsanalys med avseende på olika driftsscenarier. På grund av affärssituationen inom KH syntes de nederländska myndigheterna inte vid något tillfälle har varit i stånd att skaffa fram de efterfrågade upplysningarna.

(37) Kommissionen har ända från början betvivlat att omstruktureringsplanen kunde skapa den nödvändiga förändringen på grundval av den otillräckliga interna lönsamheten jämfört med den väntade avkastningen på eget kapital. Detta berodde på att NK:s resultat inte motsvarade resultatkraven i omstruktureringsplanen, på grund av de ihållande allvarliga strukturproblem, som hade försatt KH i svårigheter och slutligen på grund av det förhållandet att de nederländska myndigheterna hade underlåtit att uppfylla sin skyldighet att nämna det betydande bidrag från stödmottagaren till omstruktureringen med egna medel. Till följd av dessa avsevärda problem har riktlinjernas villkor för godkännande av omstruktureringsstödet inte kunnat uppfyllas.

(38) Dessutom noterar kommissionen, som redan framgår av punkt 16, att KH försattes i konkurs i februari 2005. Eftersom KH inte har lyckats med att i enlighet med planen skapa den nödvändiga förändringen, måste det konstateras att också företagets lönsamhet på lång sikt inte längre kan återupprättas med hjälp av denna omstruktureringsplan eller en ändrad plan. Dessutom bör det påpekas att, precis som de nederländska myndigheterna påpekade efter inledningen av det formella undersökningsförfarandet, t.o.m. NK som grundades just för att vända utvecklingen inom KH, har försatts i konkurs, vilket bekräftar NK:s allvarliga svårigheter, som det redogjordes för i beslutet om att inleda förfarandet och en bekräftelse av att omstruktureringsplanen inte tjänade sitt syfte.

(39) Eftersom rambestämmelsernas främsta villkor för beviljande av omstruktureringsstöd inte är uppfyllda, kan kommissionen inte godkänna omstruktureringsplanen och därför heller inte omstruktureringsstödet. Därför kan den anmälda åtgärden heller inte betraktas som förenlig med den gemensamma marknaden med avseende på artikel 87.3 c i EG-fördraget.

(40) Mot bakgrund av detta finner kommissionen inte att det är nödvändigt att vidta någon grundligare undersökning av om riktlinjernas övriga villkor för godkännande av omstruktureringsstödet är uppfyllda, bl.a. kravet i punkt 40 i riktlinjerna om att stödets omfattning och intensitet skall begränsas till ett strikt nödvändigt minimum samt att stödmottagaren själv skall tillhandahålla ett betydande bidrag av egna medel.

6.2.3. *Övriga överväganden*

(41) I enlighet med punkt 24 i riktlinjerna godkändes omsättningsstödet till KH i första omgången för en period på högst sex månader. Inom sex månader efter godkännandet av omsättningsstödet till KH anmälde de nederländska myndigheterna omstruktureringsplanen för KH.

(42) I enlighet med den omstruktureringsplan som anmälts av de nederländska myndigheterna har KH överfört 35,75 miljoner euro av undsättningslånet till GK och 9,25 miljoner euro till NK.

6.2.3.1. Omvandling till eget kapital av det undsättningsstöd på 9,25 miljoner euro som överförts till NK

(43) De nederländska myndigheterna underrättade kommissionen om att den behöriga nederländska domstolen, på grundval av artiklarna 53 och 69 i den nederländska konkurslagen, hade ålagt dem att omvandla lånet på 9,25 miljoner euro till eget kapital. Omvandlingen ägde rum den 22 augusti 2005. Omvandlingen kan därför betraktas som ett partiellt genomförande av den anmälda åtgärden.

(44) Kommissionen vill påminna de nederländska myndigheterna om principen om att gemenskapslagstiftningen är överordnad nationell lagstiftning. Genomförandet av det beslut som nämns punkt 43 strider därför mot förbudet mot att genomföra en stödåtgärd innan kommissionen har godkänt den i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget. Omvandlingen av undsättningslånet till eget kapital som ett led i omstruktureringen skall därför betraktas som olagligt omstruktureringsstöd. Då det anmälda stödet inte heller uppfyller kraven i riktlinjerna är en åtgärd som utgör ett partiellt genomförande därav också oförenligt med gemenskapslagstiftningen. Det faktum att åtgärden genomförts efter ett beslut i en nationell domstol är inte relevant i detta sammanhang, eftersom de nationella domstolarna, liksom andra statliga institutioner är skyldiga att följa fördragets bestämmelser.

(45) Därför skall omvandlingen av det omsättningsstöd på 9,25 miljoner euro som överfördes till NK till följd av den nationella domstolens beslut betraktas som beviljande av olagligt och oförenligt omstruktureringsstöd till NK. Eftersom detta stöd inte kan godkännas är det oförenligt med den gemensamma marknaden.

(46) I enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([7]) skall kommissionen i negativa beslut om olagligt stöd fastställa att den berörda medlemsstaten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att återkräva

([7]) EUT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordning ändrad genom 2003 års anslutningsfördrag.

stödet från stödmottagaren. Kommissionen får emellertid inte kräva återbetalning om detta strider mot gemenskapslagstiftningens allmänna principen. I detta ärende kan det inte hänvisas till någon sådan princip. Därför skall hela det stöd som beviljats genom att undsättningslånet på 9,25 miljoner euro omvandlats till eget kapital, återkrävas.

6.2.3.2. Omsättningslånet på 33,75 miljoner euro som överfördes till GK

(47) För att återställa KH:s lönsamhet på lång sikt överförde KH i enlighet med den anmälda omstruktureringsplanen 35,75 miljoner euro av det samlade omsättningslånet från staten på 45 miljoner euro till GK innan företaget lades ned. I motsats till omsättningslånet på 9,25 miljoner euro som överfördes till NK har detta lån inte omvandlats till eget kapital. Därför definieras åtgärden som undsättningsstöd.

(48) Enligt punkt 23 d i riktlinjernaskall medlemsstaten i inom sex månader från och med beviljandet av undsättningsstödet till kommissionen förse kommissionen med en omstruktureringsplan, en likvidationsplan eller ett bevis på att lånet helt och hållet återbetalats.

(49) I detta fall gick det berörda företaget i konkurs kort efter det att omstruktureringsplanen överlämnats till kommissionen. Kommissionen kunde därför inte godkänna planen.

(50) De nederländska myndigheterna underrättade emellertid kommissionen om att det formella konkurs- och likvidationsförfarandet hade inletts. Detta är förenligt med punkt 23 d i rambestämmelserna, enligt vilken det som alternativ till en fullständig återbetalning av lånet eller överlämnandet av en omstruktureringsplan krävs att det läggs fram en likvidationsplan. Kommissionen godkände denna likvidationsplan, förutsatt att följande villkor uppfylls:

— Nederländerna skall hos konkursförvaltaren registrerar sina fordringar på KH eller GK till ett belopp på 35,75 miljoner euro, och

— Nederländerna skall se till att företaget likvideras på ett sådant sätt att snedvridningen av konkurrensen upphör, vilket innebär att de berörda företagens verksamhet ställs in och att deras tillgångar snarast möjligt säljs på marknadsvillkor. I allmänhet gäller att försäljning av ett företag i dess helhet innebär en risk för att det beviljade stödet övergår till den som förvärvar företaget. Denna risk minskas om det bara är företagens tillgångar som säljs.

6.2.3.3. Gamla lån som beviljats vid grundandet av HK

(51) Även om de tidigare offentliga lånen till KH faller utanför ramarna för detta omstruktureringspaket och detta förfarandet, [8] kommer kommissionen att tillkännage sin hållning för att bidra till att säkerställa att det inte uppstår ytterligare motstridigheter mellan gemenskapsreglerna om statligt stöd och de behöriga domstolens tillämpning av den nationella lagstiftningen, som var fallet i fråga om den åtgärd som beskrivs i punkterna 43–46. Denna hållning skall särskilt betonas i samband med det mål som är anhängiggjort vid den nederländska domstol, som det redogjorts närmare för i punkterna 52–55.

(52) Som ett led i den anmälda omstruktureringsplanen skall KH före 2016 återbetala alla gamla lån till ett belopp på totalt 41 miljoner euro, inklusive en betingad lånefacilitet på löpande räkning på 17 miljoner euro (nedan kallad ”lånefacilitet”), som beviljades av staten år 2002 efter grundandet av KH, och som faller utanför omstruktureringspaketets ramar.

(53) Genom en skrivelse från februari 2006 meddelade Nederländerna att förvaltarna som ett led i konkursförfarandet för KH och GK hade uppmanat de behöriga domstolarna att tvinga staten att genomföra den fullständiga utbetalningen av lånefaciliteten, vilket efter betalingsanståndet väntan på KH:s och GK:s konkurs hade frusits av staten i februari 2005.

(54) Kommissionen vill påpeka att detta ärende faller under den behöriga nationella domstolens behörighet och att det är denna domstol som skall fastslå om statens beslut var förenligt med avtalet om att avsluta lånefaciliteten.

(55) Kommissionen anser att om statens beslut var förenligt med avtalet skall den behöriga domstolen bekräfta statens beslut och avvisa förvaltarnas krav. Om domstolen emellertid skulle bestämma att staten trots att den har hållit sig till alla sina rättigheter och skyldigheter enligt avtalet ändå, som ett led i konkursförfarandet skall betala hela lånefacilitetsbeloppet till konkursförvaltaren, kan ett sådant beslut betraktas som tilldelning av ett nytt statligt stöd till förmån för KH:s fordringsägare. I så fall skall detta stöd anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget.

7. SAMMANFATTNING

(56) Mot bakgrund av ovanstående måste kommissionen dra slutsatsen att den undersökta åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget. De upplysningar som de nederländska myndigheterna har lämnat, bl.a. i samband med den formella undersökningen, har bekräftat att det omstruktureringsstöd som Nederländerna har för avsikt att

[8] Det skall påminnas om att alla tidligare lån beviljats på marknadsvillkor.

bevilja KH genom att omvandla undsättningslånet på 45 miljoner euro och upplupen ränta till eget kapital, inte uppfyller villkoren i riktlinjerna och därför inte är förenligt med artikel 87.3 c i fördraget.

(57) Försåvitt stödåtgärden redan har genomförts genom att undsättningslånet på 9,25 miljoner euro har överförts till KH efter att ha omvandlats till eget kapital, skall detta belopp återkrävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Nederländernas stödåtgärd i form av omstruktureringsstöd till förmån för KG Holding NV på 45 miljoner euro uppfyller inte kraven i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter och är därför oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Nederländerna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kräva att den del av stödet i artikel 1, som KG Holding NV har överfört till sitt dotterbolag Kliq BV i form av ett undsättningslån på 9,25 miljoner euro och som har omvandlats till eget kapital, återbetalas av KG Holding NV och Kliq BV., inklusive upplupen ränta.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

3. Det belopp som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag då de olika delarna därav stod till stödmottagarens förfogande till den dag då det har återbetalats.

4. Den ränta som omnämns i stycke 3 beräknas i enlighet med artiklarna 9 och 11 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004. ([9])

Artikel 3

Nederländerna skall hos konkursförvaltaren registrera sin fordring på KG Holding NV eller Kliq Reïntegratie till ett belopp på 35,75 miljoner euro som fordringsägare i konkursförfarandet. Nederländerna skall se till att företaget likvideras på ett sådant sätt att snedvridningen av konkurrensen upphör, vilket innebär att de berörda företagens verksamhet ställs in och att deras tillgångar snarast möjligt säljs på normala marknadsvillkor.

Artikel 4

Nederländerna skall inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som har planerats och redan vidtagits för att följa detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 19 juli 2006.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

([9]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 juli 2006

om stödordning C 3/2006 som Luxemburg genomfört för holdingbolag undantagna från skatteplikt enligt lagen från 1929 och för skattebefriade Milliardaire-holdingbolag

[delgivet med nr K(2006) 2956]

(Endast den franska texten ärgiltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/940/EG)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och

av följande skäl:

(1) Under 1997 antog rådet en uppförandekod för företagsbeskattning för att angripa skadlig skattekonkurrens ([2]). Till följd av att åtaganden ingicks i samband med denna uppförandekod offentliggjorde kommissionen under 1998 ett meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag ([3]). I meddelandet understryker kommissionen sin avsikt att strikt övervaka att reglerna och principen om likabehandling iakttas. Förfarandet faller inom ramen för detta meddelande.

I. FÖRFARANDE

(2) Genom skrivelse D/50716 av den 12 februari 1999 uppmanade kommissionen Luxemburg att lämna preliminära upplysningar om "*holdingbolag undantagna från skatteplikt enligt lagen från 1929*". Genom skrivelse A/32604 av den 26 mars 1999 lämnade de luxemburgska myndigheterna en beskrivning av stödordningen för holdingbolag som undantas från skatteplikt enligt lagen från 1929 (nedan kallade holdingbolag som undantas från skatteplikt), ändrad genom lagen av den 29 december 1971 och lagen av den 30 november 1978.

(3) Genom skrivelse D/53671 av den 5 juli 2000 uppmanade kommissionen Luxemburg att lämna kompletterande upplysningar om holdingbolag undantagna från skatteplikt, inklusive upplysningar om lagen av den 17 december 1938 *som styr de så kallade skattebefriade Milliardaire-holdingbolagen* (nedan kallade Milliardaire-holdingbolag). Genom skrivelse A/36150 av den 20 juli 2000 lämnade de luxemburgska myndigheterna de kompletterande upplysningar som begärts.

(4) Genom skrivelse D/51279 av den 26 mars 2001 begärde kommissionen kompletterande upplysningar, bland annat texten i de lagar som inrättar de skatteordningar som gynnar holdingbolag undantagna från skatteplikt och Milliardaire-holdingbolag. Genom skrivelse A/33928 av den 11 maj 2001 lämnade de luxemburgska myndigheterna de kompletterande upplysningar som begärts.

(5) Genom skrivelse D/50571 av den 11 februari 2002 informerade kommissionen Luxemburgs myndigheter om sin preliminära bedömning att skatteordningen utgjorde ett stöd och uppmanade myndigheterna att lämna sina synpunkter i enlighet med det samarbetsförfarande för befintliga stödordningar som införts genom artikel 17.2 i rådets förordning (EG) 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 [numer artikel 88] i EG-fördraget ([4]). Efter ett möte som hölls den 19 april 2002 mellan kommissionen och Luxemburgs myndigheter lämnade dessa, genom skrivelse A/33288 av den 2 maj 2002, de begärda upplysningarna. Den 17 oktober 2002 hölls ett andra möte mellan Luxemburgs myndigheter och kommissionen.

(6) Genom skrivelse A/51743 av den 9 mars 2004 uppmanade kommissionen Luxemburg att uppdatera upplysningarna om stödordningen i fråga genom att meddela alla nya bestämmelser, som lagts fram i form av förslag eller som redan antagits, avseende den skattemässiga behandlingen av holdingbolag undantagna från skatteplikt för att kunna avsluta den preliminära undersökningen av stödordningen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 659/1999. Genom en skrivelse av den 6 maj 2004 lämnade Luxemburg de begärda upplysningarna till kommissionen.

(7) Den 15 september 2004 hölls ett tredje möte mellan Luxemburgs myndigheter och kommissionen, under vilket kommissionen underrättades om vissa delar i lagförslag nr 5231, som innehöll förslag till vissa ändringar av lagen från den 31 juli 1929 om skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt.

([1]) EUT C 78, 31.3.2006, s. 2.
([2]) EGT C 2, 6.1.1998, s. 1.
([3]) EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.
([4]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

(8) Genom skrivelse D/53536 av den 4 maj 2005 begärde kommissionen att få alla uppgifter i samband med godkännandet den 19 april 2005 av lagförslag nr 5231, för att komplettera den preliminära bedömningen av stödordningen. Genom skrivelser av den 1 juni 2005 (A/34536) och den 23 juni 2005 (A/35047) lämnade Luxemburgs myndigheter de begärda upplysningarna till kommissionen.

(9) Genom en skrivelse av den 11 juli 2005 (D/55311) underrättade kommissionen Luxemburg om att den, i sin preliminära bedömning, ansåg att stödordningen (enligt ändringarna genom parlamentets godkännande av den 19 april 2005 av lagförslag nr 5231, som blivit omvandlat till lagen av den 21 juni 2005 om ändring av artikel 1 i lagen av den 31 juli 1929 om skatteordningen för holdingbolag) utgjorde ett stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden.

(10) Den 25 juli 2005 hölls ett fjärde möte mellan myndigheterna och kommissionen, under vilket akten bland annat undersöktes mot bakgrund av ändringarna av stödordningen till följd av lagen av den 21 juni 2005.

(11) Genom en skrivelse av den 28 juli 2005 (D/55780) underrättade kommissionen Luxemburg om sin preliminära bedömning att lagen av den 31 juli 1929, efter ändring genom lagen av den 21 juni 2005, utgjorde stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden och uppmanade Luxemburg att inkomma med synpunkter genom tillämpning av artikel 17.2 i förordning (EG) nr 659/1999.

(12) Genom skrivelser av den 5 september 2005 (D/56729) och den 19 september 2005 (D/57172), uppmanade kommissionen Luxemburgs myndigheter att lämna de begärda synpunkterna.

(13) Då inget svar lämnades inom fastställd tidsfrist föreslog kommissionen, genom en skrivelse av den 25 november 2005 ([5]), Luxemburg följande lämpliga åtgärder genom tillämpning av artikel 88.1 i fördraget:

(a) Att Luxemburgs myndigheter stänger skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt inom 30 dagar räknat från dagen för godkännandet av dessa lämpliga åtgärder.

(b) Att Luxemburgs myndigheter vidtar alla lagtiftningsåtgärder, administrativa åtgärder och andra nödvändiga åtgärder för att häva skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt eller avskaffa varje stödinslag som det ger upphov till i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget.

(c) Att Luxemburgs myndigheter underrättar kommissionen om varje ändring som myndigheterna har för avsikt att genomföra av skattesystemet för holdingbolag undantagna från skatteplikt, inom ramen för punkt a) ovan och i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 659/1999.

(d) Att Luxemburgs myndigheter inom 30 dagar räknat från dagen för godkännandet av dessa lämpliga åtgärder avger en offentlig förklaring om de nödvändiga ändringar som genomförts i skattelagstiftningen.

(14) I samma skrivelse uppmanade kommissionen också Luxemburgs myndigheter att skriftligen, inom en månad räknat från dagen för mottagandet av förslaget, underrätta den om Luxemburg, i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EG) nr 659/1999 entydigt och utan förbehåll, godtar de lämpliga åtgärderna i sin helhet och anger den dag när skatteordningen slutligen skall upphöra att gälla. Kommissionen framhöll att den, i annat fall, och i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.2 i EG-förordningen, kan inleda det förfarande som anges i dess artikel 4.4.

(15) Genom en skrivelse av den 9 december 2005 (A/40451) underrättade Luxemburg kommissionen om att myndigheterna inte godtog de lämpliga åtgärder som föreslagits. Mot bakgrund av denna vägran från Luxemburgs sida och myndigheternas synpunkter i den skrivelse som det hänvisas till ovan, har kommissionen beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

(16) Genom skrivelser av den 9 februari 2006 (SG D/200621) och den 28 mars 2006 (SG D/201345) underrättade kommissionen Luxemburg om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget och en *rättelse* till detta beslut.

(17) Kommissionens beslut (i dess korrigerade version) offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([6]). I beslutet uppmanade kommissionen berörda parter att inkomma med sina synpunkter. Kommissionen har inte tagit emot några synpunkter från berörda tredje parter.

(18) Luxemburg lämnade sina synpunkter genom en skrivelse av den 13 april 2006 (A/32917).

(19) Den 6 juli 2006 hölls ytterligare ett möte mellan Luxemburgs myndigheter och kommissionen, under vilket myndigheterna lämnade kompletterande uppgifter om finansieringsverksamheten avseende holdingbolag undantagna från skatteplikt och deras eventuella berättigade förväntningar om att under en övergångsperiod fortsätta att gynnas av ett undantag från skatteplikt.

([5]) SG D(2005) 205866.

([6]) Se fotnot 1.

II. BESKRIVNING AV STÖDÅTGÄRDEN

(20) Genom institutionslagen av den 31 juli 1929 om holdingbolag undantagna från skatteplikt infördes ett finansiellt instrument för att främja utdelning av de vinster som ackumulerats av olika operativa bolag i multinationella koncerner, samtidigt som man undvek ytterligare beskattning av vinster som delades ut till holdingbolagen och därefter till deras aktieägare. Under 1937 införde Luxemburg, som ett resultat av ändringarna av lagen av den 31 juli 1929, en underordnad skattebefrielse för så kallade Milliardaire-holdingbolag, som bildats med ett fullt inbetalt grundaktiekapital till ett belopp av minst en miljard luxemburgska franc (LUF) i aktier från deltagande bolag. Luxemburg införde dessutom ett system med undantag från skatteplikt för aktier vid utdelningar, vinster, royalties och likvidation till följd av en försäljning av aktier i företag i vilka holdingbolaget innehar andelar, under förutsättning att vissa villkor var uppfyllda. Därmed har Luxemburg idag, utöver en allmän ordning med undantag från skatteplikt för innehav som upptas i en allmän lagstiftningsram (f.d. artikel 166 i lagen om inkomstskatt) och som införlivar direktiven om moderbolag och dotterbolag samt räntor och royalties ([7]), en särskild skatteordning för holdingbolag undantagna från skatteplikt och skattebefriade Milliardaire-holdingbolag.

(21) Enligt lagen av den 31 juli 1929 omfattas inte holdingbolag undantagna från skatteplikt av någon direkt beskattning i Luxemburg, som bolagsskatt, kommunal bolagsskatt ([8]) och förmögenhetsskatt ([9]). Holdingbolagen skall däremot betala skatt på kapital, som fastighetsskatt ([10]) och årliga teckningsskatter ([11]). Utdelningar, ränteinbetalningar, royalties och vinster från holdingbolag undantagna från skatteplikt beskattas alltså inte i Luxemburg. För utbetalningar av utdelningar, royalties ([12]) och ränteutdelningar som görs av ett holdingbolag undantaget från skatteplikt tas inga källskatter ([13]) ut. Slutligen tas ingen källskatt ut på räntebetalningar till utlandet från holdingbolag undantagna från skatteplikt, tvärtemot varje annat bolag i Luxemburg, medan ränteinbetalningarna från bolag som är etablerade i landet, och som inte undantas från skatteplikt, anses utgöra skattepliktiga inkomster.

(22) Det skall påpekas att de räntor som betalas av holdingbolag undantagna från skatteplikt (liksom varje annat luxemburgskt bolag) till fysiska personer – faktiska betalningsmottagare i enlighet med rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar ([14]) – med hemvist i en annan medlemsstat omfattas av källskatt enligt direktiv 2003/48/EG i Luxemburg. Det finns en liknande slutlig källskatt på 10 % för ränteutbetalningar till fysiska personer med hemvist i landet, som infördes i Luxemburg den 1 januari 2006 och som omfattar ränteutbetalningarna från holdingbolag undantagna från skatteplikt.

(23) Holdingbolag undantagna från skatteplikt undantas normalt från de bilaterala konventioner som Luxemburg ingått för att förhindra dubbelbeskattning och skattebedrägerier.

(24) Beträffande skatt på kapital omfattas holdingbolag undantagna från skatteplikt av en skatt på 1 % för kapitaltillskott eller överföring av tillgångar ([15]). De omfattas dessutom av årliga teckningsskatter på 0,2 % av grundaktiekapitalet och värdet på överkursfonder, som fastställts på föregående budgetårs balansdag ([16]). Holdingbolag undantagna från skatteplikt kan låna medel av sina aktieägare, banker eller andra kreditinstitut, samt utge obligationer. Regler på området underkapitalisering tillämpas om finansieringen, genom belåning snarare än genom emission av aktier, överstiger vissa ekonomiska nyckeltal i syfte att undvika att

([7]) Rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, 20.8.1990, s. 6) efter ändring genom rådets direktiv 2003/123/EG av den 22 december 2003 och rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26. 6.2003, s. 49).

([8]) I Luxemburg omfattas inhemska bolag och utländska bolags fasta driftsställen av bolagsskatt, på högst 22 %, och kommunal bolagsskatt, vars nivå varierar beroende på kommun, men som i genomsnitt uppgår till 7,5 %, och som tas ut på den inkomst som motsvarar bruttoinkomst minus utgifter, utom för utgifter som inte är avdragsgilla som direkta skatter, utbetalning av förtäckt utdelning och arvoden till styrelsemedlemmar.

([9]) För inhemska bolag och utländska bolags fasta driftsställen tillämpar Luxemburg en förmögenhetsskatt beräknad till 0,5 % på substansvärdet den 1 januari varje år, som utgör skillnaden mellan tillgångar värderade till sitt normala marknadsvärde och skulder gentemot tredje man.

([10]) Kommunalskatt som tas ut i förhållande till värdet på den fasta egendom som bolagen äger.

([11]) Skatt på 0,2 % av värdet på grundaktiekapital och överkurs vid emission.

([12]) Luxemburg har generellt upphävt skatten på royalties från den 1 januari 2004 (utom för betalningar till utlandet).

([13]) För utdelningar från ett bolag som inte är undantaget från skatteplikt tas en källskatt ut på 20 % av det betalda bruttobeloppet (25 % om den skattskyldige åtar sig skattekostnaden), utom vid tillämpning av direktiv 90/435/EEG eller när det gäller kvalificerade innehav enligt innebörden i artikel 147 i inkomstskattelagen. Denna källskatt kan minskas i enlighet med bestämmelserna i konventionerna. I allmänhet tas ingen källskatt ut för ränteutdelningar om dessa inte klassificeras som förtäckt utdelning. För merparten av de royalties som betalas ut till personer som inte är bosatta i landet tas en källskatt ut på 10 % (11,11 % om den skattskyldige åtar sig skattekostnaden). Luxemburg har i sin skattelagstiftning nyligen antagit det undantag från skatteplikt som anges i direktiv 2003/49/EG. Denna källskatt kan minskas eller överges i enlighet med bestämmelserna i konventionerna.

([14]) EUT L 157, 26.6.2003, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

([15]) Alla tillskott av kapital eller i natura till ett bolag i Luxemburg omfattas av en kapitalanskaffningsskatt på 1 %.

([16]) När holdingbolag undantagna från skatteplikt gör utdelningar som överskrider 10 % av aktiekapitalet på balansdagen under det budgetår utdelningen görs, tas den årliga teckningsskatten för påföljande år ut från ett skatteunderlag som beräknas till tio gånger utdelningen i fråga.

teckningsskatten inte betalas. Slutligen omfattas de arvoden som utbetalas till styrelsemedlemmar, företagsledare och lagstadgade revisorer (med eller utan hemvist i landet) i holdingbolagen av en källskatt på 20 %.

Villkor

(25) Bara de bolag [17] som är registrerade i Luxemburg får omfattas av systemet med holdingbolag undantagna från skatteplikt, i motsats till enskilda firmor, avtalsenliga samriskföretag som inte är bolag, utländska bolags fasta driftställen, filialer och kontor. Hur stort kapital som tecknats av ett holdingbolag undantaget från skatteplikt beror på vilken bolagsform som valts. Enligt ett dekret från storhertigdömet av den 29 juli 1977 skall ett holdingbolag undantaget från skatteplikt ha ett grundaktiekapital på minst 24 000 euro.

(26) Företag etablerade i Luxemburg kan registreras som holdingbolag undantagna från skatteplikt under förutsättning att dessa bara utövar förvärvsverksamhet, innehar och utvecklar varje form av innehav i andra luxemburgska eller utländska bolag, särskilt genom att bevilja lån, inneha patent och bevilja upphovsrätter eller know-how till företag i vilka de innehar aktier. Holdingbolag undantagna från skatteplikt får inte utöva industriell verksamhet för egen räkning eller bedriva kommersiell verksamhet riktad till allmänheten. Om bolagen utvidgar sin verksamhet utöver det fastställda tillämpningsområdet förlorar de sin ställning och behandlas som ett skattepliktigt kommersiellt bolag.

(27) Den verksamhet som är tillåten för holdingbolag undantagna från skatteplikt enligt lagen från 1929 omfattar:

a) Förvärv, innehav, förvaltning och försäljning av kapitalandelar i luxemburgska eller utländska bolag med begränsad ansvarighet.

b) Förvärv, innehav, förvaltning och försäljning av luxemburgska och utländska obligationer, inlåningsbevis och förlagsbevis.

c) Förvärv, innehav, förvaltning och försäljning av kapitalandelar i luxemburgska och utländska bolag.

d) Beviljande av lån, förskott eller garantier, oavsett form, till bolag i vilka holdingbolagen äger en direkt kapitalandel. Som garanti för lånen krävs en minsta andel på 25 % av kapitalet i nämnda bolag.

e) Guldinnehav eller företagscertifikat kopplade till guldvärdet.

f) Obligationsemissioner eller inlåningsbevis (börsnoterade eller privatägda).

g) Förvärv och innehav av patent, utnyttjande av dessa genom beviljande av licenser till dotterbolag där royalties tas ut som ersättning för licenserna (licenser kan också föreslås till tredje part, utan att handel bedrivs).

h) Innehav av varumärken och licenser som kompletterar ett patent och dess nyttjande genom att royalties tas ut hos dotterbolagen är tillåten, men bara som en underordnad verksamhet.

i) Innehav av andelar i handelsbolag, under förutsättning att holdingbolag undantagna från skatteplikt äger en andel av grundaktiekapitalet på minst 1 240 000 euro och att dess ekonomiska ansvar begränsas till kapitalinsatsen.

(28) Förbjudna verksamheter omfattar:

a) Utövande av industriella eller kommersiella verksamheter eller tillhandahållande av tjänster.

b) Drift av offentlig kommersiell verksamhet.

c) Ägande av annan fast egendom än de egna lokalerna.

d) Utövande av agentur-, bank- eller förvaltningsverksamhet mot betalning för varje form av bolag, utom om det andra bolaget är ett dotterbolag.

e) Utfärdande av värdepapper på kort eller medellång frist.

f) Beviljande av lån, förskott eller garantier, oavsett form, till andra bolag än de egna dotterbolagen.

g) Förvärv av immaterialrätter som inte är patenterbara.

h) Direkt deltagande i dotterbolagens affärsverksamhet.

(29) Holdingbolagen undantagna från skatteplikt övervakas av de luxemburgska registreringsmyndigheterna (*Direction de l'enregistrement et des domaines*), som har befogenhet att undersöka holdingbolagens bokföring, men bara för att försäkra sig om att holdingbolagens verksamhet iakttar de gränser som fastställts i lagstiftningen från 1929.

[17] Det gäller aktiebolag, bolag med begränsad ansvarighet, kommanditaktiebolag och kooperativa föreningar.

Skattebefriade Milliardaire-holdingbolag

(30) Det finns bland holdingbolag undantagna från skatteplikt en särskild form av holdingbolag kallade skattebefriade Milliardaire-holdingbolag. De kan bildas genom aktier från utländska bolag eller ett grundaktiekapital och reserver på minst 24 miljoner euro (1 miljard LUF). De skattebefriade Milliardaire-holdingbolagen kan välja ett skattesystem där den årliga teckningsskatten ersätts av en inkomstskatt. Enligt storhertigdömets dekret från 1937 om skattebefriade Milliardaire-holdingbolag tas inkomstskatten ut på ränteutbetalningar till innehavare av obligationer och värdepapper, utdelningar till aktieägare och arvoden till företagsledare, lagstadgade revisorer och förvaltare av dessa bolag.

(31) När det totala räntebelopp som betalas till innehavare av obligationer och värdepapper under budgetåret uppgår till minst 2,4 miljoner euro, beräknas skatten enligt en tabell som inkluderar 3 % av ränteutbetalningarna, 1,8 % av utdelning, arvoden och löner motsvarande ett totalt belopp på 1,2 miljoner euro och 0,1 % av beloppet för utdelning, arvoden och löner som överstiger denna tröskel. När det totala räntebelopp som betalas till innehavare av obligationer och värdepapper under budgetåret är mindre än 2,4 miljoner euro, beräknas skatten enligt en annan tabell som inkluderar 3 % av ränteutbetalningarna, 3 % av utdelning, arvoden och löner till ett belopp som motsvarar skillnaden mellan 2,4 miljoner euro och de totala ränteutbetalningarna, 1,8 % för den del av utdelningen som överstiger denna tröskel till ett belopp på 1,2 miljoner euro, och 0,1 % av beloppet för resterande utdelning, arvoden och löner som överstiger denna tröskel. De skattebefriade Milliardaire-holdingbolagen omfattas därmed inte av de vanliga reglerna på området underkapitalisering, som tillämpas för teckningsskatt, och ingen källskatt tas ut på arvoden och löner.

(32) Följande verksamheter är tillåtna för skattebefriade Milliardaire-holdingbolag:

a) Tillhandahållande av ekonomiskt stöd till bolag som holdingbolaget direkt eller indirekt kontrollerar.

b) Tillhandahållande av ekonomiskt stöd till bolag i vilka de bolag som holdingbolaget kontrollerar innehar minst 25 % och med vilka dessa upprätthåller bestående ekonomiska bindningar.

c) Tillhandahållande av ekonomiskt stöd till dotterbolag som kontrolleras av bolag i vilka holdingbolaget innehar an andel på 25 %.

Skattebefriade finansiella holdingbolag

(33) Skattebefrielsen har, på vissa villkor, utvidgats till att omfatta finansiella holdingbolag som utgör en undergrupp av holdingbolag undantagna från skatteplikt. De ansvarar för en företagsgrupps eller närstående bolags finansiering av dotterbolagens verksamheter. Ett bolag anses ingå i en grupp om det använder en generisk benämning som är en symbol för ett ömsesidigt beroende eller om bolagen i samma grupp innehar en betydande andel (på minst 25 %) av deras aktiekapital och upprätthåller bestående ekonomiska bindningar mellan sig.

(34) På samma sätt som skattebefriade Milliardaire-holdingbolag, kan ett skattebefriat finansiellt holdingbolag utöva ett större antal verksamheter än ett holdingbolag undantaget från skatteplikt när det gäller finansiella åtaganden inom gruppen. Holdingbolag undantagna från skatteplikt enligt lagen från 1929 kan bara finansiera bolag i vilka det har en direkt andel, medan skattebefriade finansiella holdingbolag kan bevilja lån till samtliga bolag som ingår i gruppen. Följande verksamheter är tillåtna för skattebefriade finansiella holdingbolag:

a) Finansiering av andra gruppmedlemmar genom beviljande av lån till bolag i vilka de inte har något direkt ägande, utöver de bolag i vilka de har andelar.

b) Utfärdande av obligationer vars avkastning används för att finansiera en annan gruppmedlems verksamhet.

c) Fakturaköp och fakturabelåning då det är det bolag inom gruppen som ägnar sig åt handel med fakturor.

d) Ta emot depositioner i form av kapitaltillskott från bolag i gruppen för att kunna ge förskott till andra bolag.

Lagändringar rörande skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt

(35) Den 6 november 2003 lämnade Luxemburgs regering till parlamentet ett utkast till lag nr 5231 om ändring av lagen av den 31 juli 1929 om skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt. Luxemburgs parlament godkände under sitt sammanträde den 19 april 2003 utkastet till lag med vissa ändringar. Den nya lagen antogs den 21 juni 2005 och offentliggjordes i Luxemburgs officiella tidning den 22 juni 2005. Lagen från den 21 juni 2005 trädde i kraft den 1 juli 2005.

(36) Enligt denna lag förlorar holdingbolag som tar minst 5 % av den totala utdelningen under budgetåret från bolag som inte har sin hemvist i landet och som inte omfattas av en inkomstskatt jämförbar med inkomstskatten i Luxemburg, sin ställning som holdingbolag undantagna från skatteplikt och omfattas istället av det allmänna skattesystemet. I de dokument från parlamentet som bifogats utkastet till lag

förklaras att, för att en inkomstskatt skall anses jämförbar med Luxemburgs inkomstskatt måste den uppgå till minst 11 % (dvs. 50 % av Luxemburgs bolagsskatt) och dess beskattningsunderlag skall likna det som tillämpas i Luxemburg.

(37) Det framgår i anmärkningarna till lagen att dessa ändringsförslag har antagits för att få skatteordningen för holdingbolag att överensstämma med de rekommendationer som rådet lade fram för Luxemburgs myndigheter den 3 juni 2003 inom ramen för den utvärdering som genomförts av arbetet med uppförandekoden för företagsbeskattning. Genom den nya lagen infördes därmed en övergångsordning som bevarar nuvarande fördelar för de skattebefriade holdingbolagen enligt lagen från 1929 och Milliardaire-holdingbolagen från det att ordningen träder i kraft till den 1 januari 2011.

III. SKÄL TILL ATT DET FORMELLA FÖRFARANDET HAR INLETTS

(38) I sitt beslut av den 9 februari 2006 ansåg kommissionen att skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt i huvudsak utgör ett stöd enligt innebörden i artikel 87.1 i fördraget. Enligt kommissionen ger detta system holdingbolagen flera ekonomiska förmåner bestående av undantag från bolagsskatt, källskatt, förmögenhetsskatt beräknad på substansvärde och fastighetsskatt. Dessa förmåner innebär minskad skattskyldighet för Luxemburgs statskassa till förmån för holdingbolagen och de koncerner som dessa tillhör.

(39) Enligt kommissionen verkade dessa förmåner innebära att statliga medel används i form av en förlust av skattemedel för Luxemburgs statskassa. Skatteordningen verkar vara selektiv då den förbehålls bolag i form av holdingbolag som bara utövar vissa slag av verksamheter som i huvudsak består av finans-, förvaltnings-, licensierings- och kapitalförvaltningsverksamhet. Ordningen är också begränsad till verksamhet inom gruppen, eftersom stödmottagarna måste bedriva verksamhet inom en grupp för att få vara med. Den är därmed inte öppen för alla bolag, utan bara de som ingår i en grupp, med bildandet av ett holdingbolag i Luxemburg som enbart ägnar sig åt vissa verksamheter, som finansiering, aktieförvaltning, samordning, licensiering och patent.

(40) I sitt beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet ansåg komissionen att denna förmån ledde till en snedvridning av konkurrensen och påverkade handeln mellan medlemsstaterna, då den finans- och förvaltningsverksamhet som holdingbolag undantagna från skatteplikt vanligtvis bedriver generellt bedrivs på de internationella marknaderna där konkurrensen är intensiv. Konkurrensen snedvrids genom att holdingbolagen gynnas i förhållande till oberoende tjänsteleverantörer och finansiella intermediärer, däribland traditionella banker och konsultföretag. Handeln påverkas till följd av att förmånerna med skatteordningen för skattebefriade holdingbolag, som bara gynnar holdingbolag med vissa finansiella funktioner, i huvudsak bedrivs över gränserna.

(41) Inga av de undantag som anges i artikel 87.2 och 87.3 är tillämpliga, eftersom åtgärden utgör ett driftsstöd som inte är kopplat till genomförandet av specifika projekt utan endast minskar mottagarens löpande utgifter utan att bidra till att uppfylla någon av EU:s målsättningar.

(42) Kommissionen anser också att det rör sig om ett befintligt stöd i enlighet med artikel 1 b i i förordning (EG) nr 659/1999. De ändringar som införs genom lagen från 2005 som ändrar 1929 års lagstiftning om undantag från skatteplikt verkar inte påverka stödets nuvarande karaktär, eftersom de förmåner som ordningen medför förblir desamma. Den nya lagen begränsar endast tillfälligt antalet stödmottagare till de företag som inte uppbär vissa utdelningar som omfattas av nedsatt skatt utanför Luxemburg.

(43) Kommissionen har inom ramen för inledningen av det formella granskningsförfarandet uppmanat Luxemburgs myndigheter att lämna alla uppgifter som kan användas för att bedöma stödordningens effekter på handeln, särskilt inom sektorn finansiella tjänster. Den har också uppmanat Luxemburg och berörda parter att lämna synpunkter på om det eventuellt förekommer berättigade förväntningar från stödmottagarnas sida som kan motivera antagandet av övergångsåtgärder, om det begärs att stödordningen skall upphöra att gälla.

IV. SYNPUNKTER FRÅN LUXEMBURGS MYNDIGHETER OCH BERÖRDA PARTER

(44) Inga berörda parter har lämnat några formella synpunkter efter offentliggörandet av kommissionens beslut av den 9 februari 2006 i *Europeiska unionens officiella tidning* ([18]). Flera företrädare för de skattebefriade holdingbolagen har emellertid informellt kontaktat kommissionen för att få information om de rättsliga följderna för enskilda av det förfarande som kommissionen inlett enligt artikel 88.2 i fördraget och lagligheten vad gäller den skattebefrielse som holdingbolagen tagit emot.

(45) Luxemburgs myndigheter översände sina synpunkter i en skrivelse av den 13 april 2006. De framhåller i sin skrivelse att de inte instämmer i att ordningen om skattebefrielse av holdingbolag klassificeras som stöd enligt artikel 87.1 i

([18]) Se fotnot 1.

fördraget. Luxemburg har inte lämnat några synpunkter på skatteordningens förenlighet med den gemensamma marknaden.

(46) Genom en skrivelse av den 13 april 2006 vägrade Luxemburg att lämna eventuell information som kan användas för att bedöma stödordningen och dess effekter på konkurrens och handel, särskilt inom sektorn för finansiella tjänster, verksamhet inom gruppen och förvaltning av immateriella rättigheter. Ingen information har lämnats om de investeringar holdingbolagen förvaltar, och inte heller någon förteckning över skattebefriade holdingbolag. Luxemburgs myndigheter gör gällande att holdingbolag undantagna från skatteplikt inte omfattas av något myndighetsgodkännande och att det därmed inte går att upprätta en förteckning över dessa holdingbolag.

(47) Slutligen, vad gäller förekomsten av eventuella berättigade förväntningar som motiverar antagandet av övergångsåtgärder för ordningens stödmottagare om ett slutligt negativt beslut fattas, påpekar de luxemburgska myndigheterna att ett eventuellt hävande av skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt skulle påverka Luxemburgs skattesystem så mycket att aktörernas förväntningar måste skyddas. Aktörerna förväntar sig inte att en rättslig ställning helt plötsligt hävs.

(48) I sin skrivelse av den 13 april 2006 bestrider de luxemburgska myndigheterna skatteordningens klassificering som stöd.

(49) De framhåller att skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt inte ger mer förmåner i förhållande till det allmänna skattesystem som tillämpas för beskattning av holdingbolag. Den avser bara att undvika att inte flera skatteavgifter tas ut när de operativa bolagen delar ut sina vinster. Om holdingbolagen inte undantogs från skatteplikt skulle de få en skattemässig nackdel, då utdelningar från operativa bolag beskattas en första gång som en vinst från dessa och en andra gång när vinsten delas ut, då som en inkomst från holdingbolagets ägarintressen och slutligen – vid nästa utdelning – som utdelning till holdingbolagets aktieägare.

(50) Dessutom är, enligt de luxemburgska myndigheterna, inte stödordningen med skattebefriade holdingbolag selektiv och snedvrider därmed inte konkurrensen och påverkar inte heller handeln mellan medlemsstaterna. Alla företag som befinner sig i en jämförbar faktisk och rättslig situation, särskilt vad gäller aktieinvestering, förvaltning, finansiering och utveckling av innehav i företag som de kontrollerar kan potentiellt gynnas av ordningen.

(51) Slutligen anser Luxemburg att skatteordningen för skattebefriade holdingbolag inte kan snedvrida konkurrensen och handeln inom gemenskapen, då de stödmottagande holdingbolagen bara tar emot passiva inkomster och inte befinner sig i situationer jämförbara med andra aktörer som agerar som oberoende tjänsteleverantörer. Kommissionen har inte bevisat att ordningen skulle förstärka de skattebefriade holdingbolagens ställning i förhållande till andra typer av holdingbolag.

V. BEDÖMNING AV ORDNINGEN

(52) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Stödordningens art

(53) Kommissionen har noggrant undersökt stödordningen för skattebefriade holdingbolag mot bakgrund av synpunkterna från Luxemburgs myndigheter. Den mångfald invändningar som formulerats är inte av sådant slag att kommissionen kan ändra sin förhandsbedömning vad gäller att de skatteförmåner som ordningen ger bolagen utgör stöd enligt innebörden i artikel 87.1 i fördraget.

(54) Klassificeringen av en nationell åtgärd som statligt stöd förutsätter att följande kumulativa villkor är uppfyllda, dvs: 1) stödåtgärden ger en förmån, 2) förmånen ges genom statliga medel, 3) förmånen är selektiv, 4) stödåtgärden snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna ([19]).

(55) Kommissionen anser att lagen från 1929 i huvudsak ger skatteförmåner som inte begränsas till att undanröja dubbelbeskattning av inkomster från andra holdingbolag i Luxemburg, dvs. i princip de som är skattepliktiga men som får skattenedsättningar relaterade till skatt som redan erlagts i Luxemburg eller i utlandet.

(56) Kommissionen anser att stödordningen för med sig flera skatteförmåner som leder till undantag från den allmänna skattelagstiftningen och att dessa förmåner främjar vissa företag som utövar ett begränsat antal finansiella verksamheter i Luxemburg. Därmed har stödordningen en selektiv karaktär. Med tanke på betydelsen av Luxemburgs invändningar anser kommissionen det lämpligt att utveckla de exakta orsakerna som gör det möjligt att anse att den beskrivna stödordningen uppfyller samtliga villkor som nämns i punkt 53.

([19]) Se exempelvis domstolens dom av den 10 januari 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze*, i mål C-222/04, ännu inte offentliggjort i REG, punkt 129.

Begreppet "förmån"

(57) I sina synpunkter av den 13 april 2006 ansåg Luxemburg att skattesystemet för holdingbolag undantagna från skatteplikt utgjorde ett allmänt skattesystem för bolag som bara tog ut passiva inkomster som oberoende av storlek, verksamhetsområde och rättslig form beskattas redan när de produceras. Luxemburg betonade också att ordningen berättigades av den allmänna ekonomin i Luxemburgs skattesystem, som syftar till att undvika dubbelbeskattning, och att bolag som är helt skattepliktiga har tillgång till andra jämförbara former för att undvika dubbelbeskattning. Enligt Luxemburg finns det två huvudorsaker till att skatteordningen inte ger några förmåner.

(58) I första hand finns det flera alternativa arrangemang under Luxemburgs bolagsskattesystem som kan tillämpas vid liknande situationer, och som utan diskriminering är tillgängliga för samtliga aktörer. Därmed kan inte ett sådant system ge fördelar i enlighet med artikel 87.1 i fördraget, vilket EG-domstolen fastställt i Banks-målet ([20]). I detta mål ansåg domstolen att det inte förekommer något stöd när olika skattemetoder, som avser eventuella fördelar när det gäller de ekonomiska aktörernas faktiska val, finns tillgängliga för samtliga aktörer utan diskriminering.

(59) I andra hand anser Luxemburg att man vid bedömningen av skattebördan för holdingbolag undantagna från skatteplikt enligt lagen från 1929 bör beakta samtliga faktorer, såväl de fördelaktiga som de ofördelaktiga. Kommissionen har uppenbarligen inte följt denna strategi. I detta avseende påstår de luxemburgska myndigheterna att de i sin skrivelse av den 13 april 2006 bifogat tre exempel på holdingbolag undantagna från skatteplikt som behandlats ofördelaktigt genom tillämpningen av skatteordningen jämfört med andra skattepliktiga holdingbolag.

(60) Kommissionen delar inte de luxemburgska myndigheternas slutsatser. Tvärtemot vad myndigheterna hävdar karaktäriseras skatteordningen av flera undantag från skatter, särskilt inkomstskatt, kommunal bolagsskatt och förmögenhetsskatt. Dessa skattebefrielser utgör undantag från skattereglerna för de berörda bolagen. Dessa undantag syftar inte bara till att undvika flerdubbel inkomstbeskattning, utan att undanta vissa verksamheter från vissa skatter, enligt lagen av den 31 juli 1929 som undantar holdingbolag från skatteplikt.

(61) Skatteordningen från 1929 som gynnar holdingbolag omfattar inte samtliga skatter som bolag i Luxemburg i princip är skyldiga att betala ([21]). Detta förfarande begränsas till konstaterade undantag från skatteplikt och avser flera skattebefrielser ([22]). Holdingbolagen undantas helt från direkta skatter och särskilt från inkomstskatt, kommunal bolagsskatt och förmögenhetsskatt.

(62) Mot bakgrund av ovanstående medger kommissionen att holdingbolagen betalar fastighetsskatt i enlighet med lagen från den 1 december 1936 och, tvärtemot vad den påstod i sitt beslut av den 9 februari 2006, gynnas inte av några förmåner i detta avseende.

(63) Beträffande undantaget från inkomstskatt och kommunal bolagsskatt sträcker sig undantaget för holdingbolag som undantas från inkomster från ägarintressen (utdelningar och royalties) långt utöver undantaget från det innehav som beviljas utdelningar och royalties från holdingbolag som inte är undantagna från skatteplikt för att undvika dubbelbeskattning. Holdingbolag undantagna från skatteplikt undantas oberoende av om de uppfyller de villkor som gör det möjligt att ingå i det allmänna systemet om undantag från skatteplikt för att undvika dubbelbeskattning ([23]). De gynnas därför automatiskt av dessa undantag i motsats till skattepliktiga bolag. Under dessa omständigheter anser kommissionen att undantaget ger holdingbolagen undantagna från skatteplikt en förmån genom att det minskar de avgifter som normalt tas från deras budget ([24]).

(64) Kommissionen tillägger, vad gäller inkomstskatt och kommunal bolagsskatt, att räntor och utdelningar som holdingbolagen undantagna från skatteplikt tar ut är helt skattebefriade, i motsats till den allmänna skattelagstiftning som tillämpas på andra holdingbolag i Luxemburg. Detta undantag från skatteplikt berättigas inte av viljan att förhindra att dessa inkomster dubbelbeskattas, särskilt då motsvarande avgifter redan betalats av dem som är betalningsskyldiga. Dessa inkomsters undantag från skatteplikt är därmed, enligt lagen av den 31 juli 1929, undantagsmässig och strider mot principen enligt vilken räntebetalningar och utdelningar åtminstone en gång skall omfattas av inkomstskatt. Med tanke på denna skattebefrielses undantagsmässiga karaktär anser kommissionen att holdingbolag undantagna från skatteplikt även i detta fall gynnas av en skattelättnad som normalt belastar deras budget.

(65) Beträffande källskatt på skattepliktiga bolagsinkomster, utdelningar och royalties från holdingbolag undantagna från skatteplikt konstaterar kommissionen att holdingbolagen inte omfattas av källskatt i Luxemburg för betalningar till betalningsmottagare som inte har sin hemvist i landet

([20]) Domstolens dom den 20 september 2001, *H.J. Banks mot The Coal Authority*, C-390/98, REG. s. I-6117, punkterna 49 och 50.

([21]) För ändamålet med detta förfarande är exempelvis faktisk skatt, som grundas på arten av de genomförda transaktionerna, inte lämplig.

([22]) Holdingbolag undantagna från skatteplikt enligt lagen från 1929 är inte befriade från indirekt beskattning, som skatt på kapitaltillskott, registreringsavgifter och mervärdesskatt.

([23]) Se punkterna 46–54 i kommissionens beslut av den 9 februari 2006.

([24]) Om avgiftsbefrielse, se domstolens dom av den 15 mars 1994, Banco Exterior de España, mål C-387/92, REG, s. I-877, punkt 14.

och som normalt borde omfattas av källskatt, inklusive – när det gäller Milliardaire-holdingbolag – skatt som tas ut på arvoden till styrelsemedlemmar. Kommissionen anser följaktligen att holdingbolag undantagna från skatteplikt enligt detta antagande även gynnas av en skattelättnad som normalt belastar deras budget.

(66) Även om undantaget från källskatt direkt gynnar inkomstmottagarna och bara indirekt de skattebefriade holdingbolagen anser kommissionen att det får till effekt att befria holdingbolagen från avgifter som normalt belastar utdelande bolag skattepliktiga i Luxemburg. Denna bedömning bekräftas av det faktum att, när en källskatt tillämpas, är skatteavgiften högre om kostnaden bärs av det utdelande bolaget och det inte är skyldigt enligt lag att, under ett sådant antagande, föra över skatten till inkomstmottagaren. Dessutom gynnas holdingbolag undantagna från skatteplikt av en indirekt förmån, eftersom de lättare får tillgång till riskkapital/lånekapital kopplat till den högre avkastning som följer av det undantag som investerarna gynnas av.

(67) Slutligen omfattas inte holdingbolag undantagna från skatteplikt av den förmögenhetsskatt som tillämpas på skattepliktiga bolag i Luxemburg. Även om detta undantag är ekonomiskt begränsat, kvarstår det faktum att holdingbolag undantagna från skatteplikt slipper betala en skatt som bolag normalt betalar i Luxemburg.

(68) Enligt kommissionen utgör fördelarna undantagsåtgärder som är av sådant slag att de gynnar vissa bolag framför andra bolag som, ur skatteordningens synvinkel – dvs. för att förhindra flerdubbel beskattning – befinner sig i en faktisk och rättsligt jämförbar situation. I detta sammanhang anser kommissionen att de luxemburgska myndigheternas hänvisning till *Banks-domen* är irrelevant. I föreliggande ärende förefaller ingen av de olika skatteformer som är möjliga vara mer fördelaktig. I detta ärende räcker det med att anta att ett undantag i princip är mer fördelaktigt än inkomstbeskattning. Kommissionen drar slutsatsen att holdingbolag undantagna från skatteplikt med all säkerhet gynnas av en minskning av de avgifter som normalt skulle ha belastat deras budget.

(69) De tre exempel som de luxemburgska myndigheterna tar upp i sin skrivelse av den 13 april 2006 är inte av sådant slag att de ifrågasätter slutsatsen att skatteordningen ger förmåner genom undantag från det allmänna skattesystemet som inte berättigas genom arten på Luxemburgs skattesystem. Å ena sidan gäller det situationer som inte är representativa för det faktiska nyttjandet av systemet med holdingbolag undantagna från skatteplikt. Å andra sidan avser nämnda exempel bara situationer i vilka det allmänna skattesystemet ger fullständigt undantag från skatteplikt på inkomster. Luxemburg beaktar inte situationer där undantaget inte beviljas genom det allmänna skattesystemet även om, såsom tidigare kunnat konstateras, det bara är i dessa situationer som skatteordningen gör det möjligt för stödmottagarna att behålla en särskild förmån i förhållande till den allmänna skattelagstiftningen.

(70) Kommissionen anser att det inte är lämpligt att beakta alla direkta och indirekta skatter för att fastställa om det förekommer en faktisk skattefördel för holdingbolag undantagna från skatteplikt, då förekomsten av en förmån redan påvisats. Dessutom konstaterar kommissionen att en sådan bedömning inte kan genomföras då man måste överväga ett okänt antal situationer.

(71) Sammanfattningsvis anser kommissionen att skatteordningen ger en förmån till de holdingbolag undagna från skatteplikt enligt lagen från 1929.

Selektivitet

(72) Det bör påpekas att en statlig åtgärds specifika karaktär, det vill säga dess selektiva karaktär, är ett av de kännetecken som utmärker begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. Man bör i detta avseende kontrollera om skatteordningen medför förmåner som enbart gynnar vissa bolag eller vissa verksamhetsområden ([25]). Enligt Luxemburgs myndigheter är inte skatteordningen selektiv, eftersom alla bolag som befinner sig i jämförbara situationer, dvs. som bara bedriver förvaltningsverksamhet, utveckling av innehav i de bolag som kontrolleras och tar ut inkomster från dessa verksamheter, kan omfattas av ordningen.

(73) Kommissionen delar myndigheternas åsikter vad gäller att en åtgärds selektivitet, som skattebefrielse för holdingbolag, måste bedömas i förhållande till jämförbara situationer ([26]). Kommissionen anser dock att man för jämförande ändamål skall ta hänsyn till de bolag som tar ut inkomster jämförbara med dem som de skattebefriade holdingbolagen tar ut. Kommissionen framhåller att, bland de luxemburgska bolagen, är det bara holdingbolag undantagna från skatteplikt som är helt skattebefriade från samtliga inkomster som det tar ut, oberoende av den skatt som eventuellt redan betalats från de bolag i vilka de innehar andelar.

(74) Under dessa omständigheter kan kommissionen bara dra slutsatsen att skatteordningen är selektiv, eftersom den gynnar vissa bolag som bara bedriver viss verksamhet

([25]) Se EG-domstolens dom av den 26 september 1996, Frankrike mot kommissionen, C-241/94, REG s. I-4551, punkt 24 och EG-domstolens dom av den 1 december 1998, Ecotrade, C-200/97, REG s. I-7907, punkterna 40 och 41. Se även förstainstansrättens dom av den 29 september 2000, CETM mot kommissionen, T-55/99, REG s. II-3207, punkt 39.

([26]) Se EG-domstolens dom av den 8 november 2001, *Adria-Wien Pipeline mot Finanzlandesdirektion*, C143/99, REG 2001, s. I-8365, punkt 41.

bland de olika verksamma bolagen som omfattas av risken att beskattas flerdubbelt.

(75) Denna bedömning bekräftas för övrigt genom det faktum att lagen av den 31 juli 1929 har som mål att förhindra att skatteordningen utvidgas i alltför stor omfattning till andra bolag än holdingbolag undantagna skatteplikt för att undvika att de statliga kostnaderna inte blir för stora. Kommissionen påpekar att ett berättigande som grundas på skattesystemets art eller ekonomi bör leda till att en specifik skatteåtgärd överensstämmer med skattesystemets interna logik i allmänhet ([27]). Det gäller inte i detta ärende då Luxemburg med hänsyn tagen till det nationella skattesystemets art eller ekonomi inte motiverat skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt.

(76) Vidare konstaterar kommissionen att fördelen med skattebefrielsen enligt lagen av den 31 juli 1929 är beroende av att flera villkor uppfylls, varav de viktigaste är att det finns ett redovisningssystem som övervakas av administrationen och att vissa rättsliga krav iakttas för minsta substansvärde netto, det faktiska budgetåret och enbart för viss verksamhet som strikt fastställts. Enligt kommissionen förstärker dessa strikta kriterier den selektiva arten på skatteordningen.

(77) I detta avseende framhåller kommissionen att holdingbolag undantagna från skatteplikt skall begränsa sin verksamhet till andelsinnehav, oavsett form, i andra bolag samt till förvaltning och utveckling av detta innehav. Den sammanfattande definition som ges i lagen av den 31 juli 1929 om utveckling av andelsinnehav har detaljerats av registreringsmyndigheterna, vilka genom en omfattande tolkning anser att den bör omfatta flera ekonomiska verksamheter, som direkt eller indirekt är kopplade till utvecklingen av andelsinnehavet, och som särskilt skall konkretiseras genom finansieringsverksamhet. Holdingbolagen tillåts därmed bevilja förskott på medel och lån, på lång eller kort sikt, till bolag i vilka de innehar en direkt andel ([28]).

(78) Enligt lagen av den 31 juli 1929 hänför sig säkerheter som ställs till förmån för fordringsägare i bolag i vilka holdingbolagen undantagna från skatteplikt innehar en andel, liksom garantier för kapitalökningar också till begreppet utveckling av andelsinnehav. Utöver aktieinnehav kan holdingbolag undantagna från skatteplikt inneha offentliga, privata, börsnoterade eller icke-börsnoterade obligationer på reglerade eller icke-reglerade marknader som utfärdats av den offentliga eller privata sektorn. Holdingbolag undantagna från skatteplikt kan sålunda bara inneha obligationer, oberoende av eller samtidigt som förvaltning av andelsinnehav. För finansholdingbolag är det möjligt att utvidga antalet potentiella mottagare av den finansiering som kan erbjudas och därigenom erbjuda lån till samtliga bolag som ingår i gruppen och därmed till alla bolag med generisk benämning där ett gemensamt moderbolag innehar minst 25 % av andelarna.

(79) Vissa verksamheter antas motsvara ett andelsinnehav, även om ingen andel innehas av holdingbolag undantagna från skatteplikt. På så sätt kan ett holdingbolag inneha patent och, även om det inte kan utnyttja eller saluföra dem, kan det bevilja operativa licenser till andra utomstående bolag eller till bolag i den grupp det ingår i och ta ut en avgift utan att förlora sin skattebefrielse.

(80) Bland de verksamheter som är tillåtna för holdingbolag undantagna från skatteplikt ingår också förvaltningsrådgivning och placering genom investeringsfonder. Denna verksamhet har som mål att ge råd till värdepappersfonder för deras portföljförvaltning. Den utövas normalt av ett konsultbolag som i princip är skattskyldigt genom tillämpning av den allmänna skattelagstiftningen. När vissa särskilda villkor är uppfyllda är det möjligt för ett konsultbolag att välja ställning som holdingbolag undantaget från skatteplikt ([29]).

(81) Av det som anges ovan framgår att den verksamhet som holdingbolag undantagna från skatteplikt kan bedriva strikt begränsas av lagen av den 31 juli 1929, då bedrivandet av andra verksamheter leder till att ställningen som skattebefriat bolag fråntas dem. Kommissionen anser att dessa restriktioner bekräftar skatteordningens selektiva karaktär för holdingbolag undantagna från skatteplikt. Som kommissionen nämnde i sitt beslut av den 9 februari 2006 räcker det med att konstatera att flera ekonomiska sektorer inte kan gynnas av de fördelar som skatteordningen erbjuder. Andra bolag som bedriver andra verksamheter än de som tillåts vad gäller utvecklingen av andelsinnehav

([27]) EG-domstolens dom av den 13 februari 2003, *Spanien mot kommissionen*, C-409/00, REG s. I-1487, punkt 52, och förstainstansrättens dom av den 6 mars 2002, *Diputación Foral de Álava m.fl. mot kommissionen*, T-92/00 och T-103/00, REG 2002 s. II-1385, punkt 60 och nämnda rättspraxis.

([28]) Beviljandet av lån härrör från begreppet utveckling av andelsinnehav och är förenligt med ställningen som rent holdingbolag, men det måste röra sig om en verksamhet som fungerar som ett komplement till andelsinnehavet. Den kompletterande karaktären bedöms inte i förhållande till lånebeloppet, förvärvspriset eller värdet på andelsinnehavet. Administrationen kräver snarare att holdingbolag undantagna skatteplikt innehar en betydande andel i det bolag som finansieras. En andel bedöms som betydande när den utgör 25 % av kapitalet i det bolag som finansieras. För börsnoterade bolag utesluter dock inte ett lägre andelsvärde att lån beviljas om en betydande andel av aktierna finns tillgängliga på marknaden (flytande). Det bör påpekas att all finansiering skall avslutas innan, eller samtidigt som, andelsinnehavet upphör.

([29]) För att få ställning som holdingbolag undantaget skatteplikt måste konsultbolaget iaktta ett antal föreskrifter som skattemyndigheterna fastställt i finansministeriets beslut nr 12.061 av den 17 oktober 1968. Bolaget skall ha som mål att övervaka och ge rådgivning till en enda fond som har bolagsform (SICAV) eller sluten värdepappersfond (SICAF) och måste investera minst 5 % av sitt kapital i det bolag som tar emot dess rådgivning, fast med minst 50 000 euro, resterande kapital kan investeras i överlåtbara värdepapper i andra utomstående bolag. Konsultbolagets grundaktiekapital skall uppgå till minst 76 000 euro.

samt verksamhet som rör flera sektorer, som tillverkningsindustri, jordbruk eller handel, omfattas inte av skatteordningen.

(82) Kommissionen anser att ingen objektiv förklaring kan motivera den skattebehandling som särskilt förbehålls holdingbolag undantagna från skatteplikt som genom att begränsa sin tillämpning till vissa bolag syftar till att gynna dem jämfört med deras konkurrenter.

(83) Det faktum att skatteordningen bara är tillgänglig för bolag i Luxemburg som bedriver ett begränsat antal verksamheter stödjer denna bedömning. För att omfattas av skatteordningen måste varje bolag som vill utveckla sina investeringar bilda en specifik enhet i Luxembourg enbart för att bedriva den verksamhet som tillåts genom lagen från 1929. Införandet av en sådan struktur leder till investeringar utöver en investeringsverksamhets normala kostnader. Bara de bolag som ingår i en grupp, har betydande ([30]) och tillräckliga ekonomiska resurser för att i Luxemburg etablera en enhet som ägnar sig åt förvaltning och finansiering av andelsinnehav, kan omfattas av skatteordningen. Det gäller exempelvis skattebefriade Milliardaire-holdingbolag.

Statliga medel

(84) När det gäller det statliga ursprunget på de fördelar som är en följd av tillämpningen av skatteordningen bör det påpekas att stödbegreppet är mer allmänt än bidragsbegreppet för det omfattar inte bara konkreta förmåner som själva bidragen, utan också interventioner som i olika former lättar de kostnader som normalt tynger ett bolags budget och som därför, utan att i strikt mening vara bidrag, är av samma slag och har samma effekter ([31]). Därav följer att en skatteordning som den som föreligger i detta ärende, genom vilken de offentliga myndigheterna till vissa företag beviljar undantag från skatteplikt som, även om det inte omfattar en överföring med statliga medel, placerar mottagarna i en ekonomiskt mer gynnsam situation än andra skattskyldiga, utgör ett statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget ([32]). Även om skattebefrielserna, som är ett resultat av tillämpningen av skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt, inte består av överföringar med statliga medel kan det inte förnekas att de leder till en förlust av skattemedel och därmed utgör en statlig finansiering.

([30]) Se förstainstansrättens dom i målet Diputación Foral de Álava m.fl. mot kommissionen, som anges i fotnot 27, punkterna 38 – 40.

([31]) Se *EG-domstolens* dom av den 8 november 2001, *Adria-Wien Pipeline mot Finanzlandesdirektion*, C-143/99, REG 2001, s. I-8365, punkt 38. Se EG-domstolens dom av den 15 juli 2004, *Spanien mot kommissionen*, C-501/00, REG s. I-6717, punkt 90 och nämnda rättspraxis. Se EG-domstolens dom av den 15 december 2005, *Italien mot kommissionen*, C-66/02, ännu inte offentliggjord i REG, punkt 77 och Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze, som anges i fotnoten på sidan 19, punkt 131 och nämnda rättspraxis.

([32]) Se EG-domstolens dom av den 15 mars 1994, *Banco Exterior de España*, mål C-387/92, REG, s. I-877, punkt 14.

Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(85) Enligt Luxemburg kan inte ordningen med skattebefriade holdingbolag snedvrida konkurrensen och handeln inom gemenskapen, då de gynnade holdingbolagen bara tar emot passiva inkomster och inte befinner sig i en situation som är jämförbar med andra aktörer som agerar som oberoende tjänsteleverantörer. Kommissionen har inte heller visat att skatteordningen får till effekt att den förstärker ställningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt i förhållande till andra holdingbolag.

(86) Kommissionen noterar att det dels framgår av EG-domstolens fasta rättspraxis att det räcker att stödmottagaren konkurrerar med andra bolag på den marknad som är öppen för konkurrens ([33]) för att en stödåtgärd skall snedvrida konkurrensen och dels att en stödåtgärd påverkar handeln inom gemenskapen när det ekonomiska stöd som staten beviljar förstärker ett bolags ställning i förhållande till andra bolag som konkurrerar om handeln inom gemenskapen ([34]).

(87) Kommissionen anser att holdingbolag undantagna från skatteplikt omfattas av finanssektorn, då dessa bedriver särskild verksamhet, som att bevilja lån till andra gruppmedlemmar, utfärda obligationer, fakturaköp och fakturabelåning och förvalta depositioner i form av kapitaltillskott för de bolag som det direkt och indirekt kontrollerar och för andra bolag i den grupp som holdingbolaget undantaget från skatteplikt ingår i, eller att ge råd vid förvaltning av värdepappersfonder. Som tidigare konstaterats ges holdingbolag undantagna från skatteplikt och skattebefriade Milliardaire-holdingbolag enligt lagen från 1929 en större operativ smidighet när de bedriver detta slags finansiella verksamhet. Holdingbolag undantagna från skatteplikt köper och förvaltar också patent och tilldelar licenser för sina dotterbolags räkning, som det direkt eller indirekt kontrollerar, eller för andra bolag i gruppen.

(88) Enligt den avreglering av marknaden som karaktäriserat marknaden för finansiella tjänster inom gemenskapen, baseras konkurrensen inom denna sektor i huvudsak på hävandet av alla institutionella restriktioner för finansiell verksamhet på den gemensamma marknaden samt att dessa verksamheter, när de är jämförbara, skall vara genomblickbara och bedrivas på lika villkor. Skatteordningen snedvrider dock konkurrensen då den ger holdingbolag undantagna från skatteplikt total skattebefrielse från de direkta skatter som normalt tillämpas i Luxemburg på

([33]) Domstolens dom av den 30 april 1998, *Vlaamse Gewest mot kommissionen*, T-214/95, Het Vlaamse Gewest mot kommissionen, REG s. II-717.

([34]) Domstolens dom av den 17 september 1980, *Philip Morris mot kommissionen*, 730/79, REG s. 2671 , punkt 11.

inkomster från dessa verksamheter, även då dessa verksamheter beskattas när de utövas av oberoende tjänsteleverantörer eller av andra bolag än holdingbolag undantagna från skatteplikt.

(89) Med hänsyn till att ställningen som holdingbolag undantagna från skatteplikt ofta är den form som väljs av internationella bolagsgrupper eller vars verksamhet omfattar flera sektorer, särskilt handel, påverkas handeln mellan medlemsstaterna till följd av de skattefördelar som ges till de kommersiella multinationella bolag som använder sig av tjänster från holdingbolag undantagna från skatteplikt. Holdingbolag undantagna från skatteplikt tillhandahåller tjänster inom gruppen och kan, med vissa begränsningar, ta del av den industriella och kommersiella verksamhet som bedrivs av de bolag som det innehar andelar i, vilket i sig utgör en ekonomisk verksamhet, vilket domstolen nyligen fastställde i målet *Fondazione Cassa di Risparmio di Firenze* ([35]). Av alla dessa orsaker förekommer också påverkan på handeln och snedvridningen av konkurrensen också inom de grupper som holdingbolag undantagna från skatteplikt ingår i och på grund av den kommersiella verksamhet som dessa grupper bedriver.

(90) Dessa slutsatser stöds genom konstaterandet av den betydande påverkan som skattebefrielserna har på valet av Luxemburg som finansiellt privilegierad lokalisering. I detta avseende anser kommissionen det lämpligt att hänvisa till tidningsartiklar ([36]) enligt vilka Luxemburgs finansiella system baserar sig på skattebefriade holdingbolag. Den utgör ett inslag i ledet för att fastställa att multinationella finansbolag använder sig av holdingbolagsformen i Luxemburg, som holdingbolag undantagna från skatteplikt, för att minimera sina skattekostnader. Enligt dessa tidningsartiklar finns det i Luxemburg omkring 15 000 registrerade holdingbolag undantagna från skatteplikt.

(91) Trots att Luxemburgs myndigheter inte lämnat uppgifter som gör det möjligt att fastställa den samlade omsättningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt anser kommissionen att man inte kan förneka skatteordningens betydelse för den finansiella sektorn i Luxemburg och inte heller den snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln som blir följden.

Förenlighet

(92) Kommissionen bedömer att det statliga stöd som holdingbolag undantagna från skatteplikt gynnas av inte kan anses var förenligt med den gemensamma marknaden. Det skall påpekas att Luxemburgs myndigheter inte lagt fram något argument enligt vilket något av undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget skulle vara tillämpligt i detta ärende.

(93) Undantagen i artikel 87.2 i fördraget, som avser stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland gäller inte i detta fall.

(94) Det undantag som anges i artikel 87.3 a i fördraget, som föreskriver möjligheten att bevilja stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning, kan inte åberopas. Skatteordningen kan inte anses utgöra ett projekt av gemensamt europeiskt intresse och inte heller stöd för att avhjälpa en allvarlig störning i Luxemburgs ekonomi enligt artikel 87.3 b i fördraget. Den har inte heller till syfte att främja kultur eller bevara kulturarvet i enlighet med artikel 87.3 d i fördraget.

(95) När det gäller artikel 87.3 c i fördraget som möjliggör stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, konstaterar kommissionen att de skattefördelar som ges holdingbolag undantagna från skatteplikt inte är kopplade till investeringar, skapande av sysselsättning eller specifika projekt. De består bara av en minskning av de skatter och avgifter som de berörda bolagen normalt skulle ha burit under budgetåret och skall följaktligen betraktas som statligt driftsstöd. Enligt kommissionens fasta praxis kan inte dessa stöd anses vara förenliga med den gemensamma marknaden om de inte underlättar utvecklingen av vissa verksamheter eller vissa ekonomiska sektorer och om de inte är tidsbegränsade, gradvis avtagande eller proportionerliga i förhållande till vad som krävs för att åtgärda specifika ekonomiska nackdelar.

(96) Kommissionen noterar att bara det faktum att skattefördelarna i fråga enbart är förbehållna bolag registrerade i Luxemburg som holdingbolag undantagna från skatteplikt förefaller strida mot etableringsfriheten för ekonomiska enheter som också är etablerade i landet fast upprättade i andra medlemsstater ([37]).

(97) Kommissionen påpekar i detta avseende att bara de bolag som etablerats i form av bolag i Luxemburg omfattas av fördelarna i skattesystemet för holdingbolag undantagna från skatteplikt och att detta förhållande inte berättigas genom skattesystemets karaktär. Det verkar som om ett utländskt bolag som bedriver verksamhet som är jämförbar med den som bedrivs av holdingbolag undantagna från skatteplikt, genom ett kontor, en filial eller ett dotterbolag

([35]) Domstolens dom i målet Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze som nämns i fotnoten på sidan 19 och som offentliggjorts i REG, punkt 112.

([36]) Se intervjun med Carlo Thelen, ledamot i Luxemburgs handelskammare, som publicerades i *Herald Tribune* den 9 februari 2006.

([37]) Domstolens dom av den 21 september 1999, *Saint-Gobain*, C-307/97, REG. s. I-6161.

till ett utländskt bolag enligt innebörden i artikel 43 i fördraget inte får omfattas av de fördelar som anges i ordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt. Mot denna bakgrund kan inte kommissionen godta de luxemburgska myndigheternas åtagande att inte motsätta sig en utvidgning av ställningen som skattebefriad enligt lagen av den 31 juli 1929 för fasta enheter belägna i Luxemburg till att omfatta utländska bolag som iakttar de villkor som anges i lagen av den 31 juli 1929. Enligt artikel 87.1 i fördraget tas ingen hänsyn till orsaken eller syftena med de statliga åtgärderna, utan dessa definieras i förhållande till sina verkningar ([38]). Kommissionen bekräftar därmed sin preliminära bedömning enligt vilken skatteordningen i första hand missgynnar utländska bolag i Luxemburg som inte upprättats enligt luxemburgsk lag i förhållande till holdingbolag som upprättats enligt Luxemburgs lagstiftning. Denna diskriminering kan därmed utgöra ett hinder mot etableringsfriheten i Luxemburg för utländska bolag i strid med fördraget och är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(98) Kommissionen påminner om att det förfarande som anges i artikel 88 i fördraget aldrig får ge ett resultat som strider mot andra specifika bestämmelser i fördraget. Kommissionen kan inte förklara de statliga stöd i vilka genomförandet står i motsättning gentemot andra bestämmelser i fördraget som förenliga med den gemensamma marknaden ([39]). Det förefaller, såsom tidigare konstaterats, som om skatteordningen i fråga inte gynnar ett utländskt bolag som är verksamt i Luxemburg genom en sekundär etablering i form av kontor, filialer eller dotterbolag enligt innebörden i artikel 43 i fördraget, som är skattskyldigt i Luxemburg. Om en medlemsstat indirekt beviljar en skatteförmån till bolag som har sitt huvudkontor på dess territorium utan att bevilja samma förmån till bolag med huvudkontor i en annan medlemsstat, men som har en sekundär etablering i Luxemburg, är skillnaden i behandling mellan dessa två kategorier av mottagare i princip förbjuden genom fördraget då det inte finns någon objektiv skillnad i situation mellan dem.

(99) Mot bakgrund av samtliga dessa överväganden bedömer kommissionen att skatteordningen inte kan anses vara förenlig med den gemensamma marknaden.

VI. SLUTSATSER

(100) Kommissionen konstaterar att den skatteordning som tillämpas på holdingbolag undantagna från skatteplikt i Luxemburg är ett statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget och att inget av de undantag som anges i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget är tillämpligt. Kommissionen konstaterar också att, trots de ändringar som den 21 juni 2005 infördes i ordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt, fortsätter skatteordningen att ge samtliga skattefördelar, även fast antalet mottagare begränsas till holdingbolag som tar ut mindre än 5 % av sin utdelning i utländska bolag som omfattas av en bolagsskatt på minst 11 %, samt holdingbolag som tar utdelningar som betalats av utländska bolag som omfattas av en bolagsskatt på minst 11 % eller genom luxemburgska bolag. Kommissionen konstaterar att den skatteordning som tillämpas på holdingbolag undantagna från skatteplikt, efter ändringarna genom lagen av den 21 juni 2005, är ett statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget och att inget av de undantag som anges i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget är tillämpligt.

(101) Kommissionen konstaterar att den skatteordning som beviljas genom lagen från 1929 inte i grunden ändrats sedan fördraget trädde i kraft. Kommissionen anser att ordningen utgör ett befintligt stöd enligt innebörden i artikel 1.b i) i förordning (EG) nr 659/1999. Kommissionen anser att ändringarna, som infördes genom lagen av den 21 juni 2005, av ordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt inte tillför några nya stödinslag och inte heller ökar antal stödmottagare; stödåtgärden behåller följaktligen sin karaktär av befintligt stöd.

(102) De luxemburgska myndigheterna lade fram ett argument som gör gällande att kommissionen skulle ha godkänt de ändringar som infördes genom lagen av den 21 juni 2005 inom ramen för rådets uppförandekodsgrupp, som ägnar sig åt att undersöka skadliga skatteåtgärder enligt uppförandekoden för företagsbeskattning ([40]), och att skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt skulle vara förenlig med fördraget. Kommissionen noterar först och främst att artikel 87 inte utesluter några skatteåtgärder från sitt tillämpningsområde. Kommissionen konstaterar vidare att varken lagen från den 31 juli 1929 eller några av dess ändringar, inklusive de som infördes genom lagen av den 21 juni 2005, har anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget. Kommissionen har därför inte kunnat bedöma skatteordningens förenlighet med reglerna på området statligt stöd.

(103) Ingen slutsats skulle ha kunnat dras från kommissionens deltagande i arbetet i uppförandekodsgruppen, vars syfte var att undersöka skatteordningens skadliga karaktär. Det räcker med att påpeka att undersökningen av skatteordningar ur synvinkeln statligt stöd rättsligt är oberoende av arbetet i uppförandekodsgruppen. Vidare hade den ordning för holdingbolag undantagna från skatteplikt som uppförandekodsgruppen undersökte ett mer begränsat tillämpningsområde än den ordning som avses i detta beslut. Den undersökning som uppförandekodsgruppen genomförde gällde enbart undantag från skatteplikt på de utdelningar som togs ut av holdingbolagen undantagna från skatteplikt.

([38]) Domstolens dom av den 29 april 2004, *Nederländerna mot kommissionen*, C-159/01, ännu inte offentliggjord i REG, punkt 51 och nämnda rättspraxis.

([39]) Dom av den 19 september 1999 i mål C-156/98, *Tyskland mot kommissionen*, REG 2000, s. I-6857.

([40]) Se fotnot på sidan 2.

(104) Denna undersökning hindrar inte kommissionens genomförande av föreliggande bedömning eller ett ifrågasättande av kommissions slutsats om att ordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt, enligt lagen av den 31 juli 1929, efter ändring genom lagen av den 21 juni 2005, är ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt innebörden i artikel 87.1 i fördraget.

(105) Kommissionen anser att man måste upphöra med de förmåner som beviljas genom skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt genom att häva dessa eller ändra dem så att de blir förenliga med den gemensamma marknaden. Räknat från dagen för anmälan av detta beslut kan inte de förmåner som omfattas av skatteordningen eller dess inslag längre beviljas till nya bolag registrerade i form av holdingbolag undantagna från skatteplikt. Luxemburgs myndigheter skall senast den 31 december 2006 ändra sin lagstiftning.

(106) När det gäller befintliga holdingbolag undantagna från skatteplikt, som för närvarande gynnas av den skatteordning som beskrivs i detta beslut, medger kommissionen att inslaget av befintligt stöd strider mot återkrav av allt stöd som beviljats före dagen för detta beslut.

(107) Kommissionen noterar att berörda tredje parter inte lagt fram några synpunkter eller andra användbara inslag för att fastställa om det, för stödmottagarna, finns berättigade förväntningar som motiverar särskilda övergångsåtgärder innan stödordningen hävs. Kommissionen har för övrigt undersökt de inslag som Luxemburgs myndigheter har lagt fram om holdingbolagens verksamheter och övriga argument från dessa myndigheter om de aktuella stödmottagarnas berättigade förväntningar. Dessa syftar till att under en övergångsperiod låta stödmottagarna behålla de effekter som stödordningen ger innan den upphävs helt.

(108) Kommissionen anser med hänsyn tagen till domstolens dom av den 22 juni 2006 ([41]) att varken Luxemburg eller stödmottagarna kan framhålla berättigade förväntningar för att behålla skatteordningen under den övergångsperiod som rådet fastställt (i samband med arbetet i uppförandekodsgruppen) för avveckling av de inslag i skatteordningen som bedöms vara skadliga. Den statliga stödordningen, som baseras på artiklarna 87 och 89 i fördraget och som är föremål för detta förfarande, skiljer sig från rådets åtgärd inom ramen för det arbete som anges ovan.

(109) Kommissionen anser också att skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt är en ordning av varaktigt slag. Stödmottagarna kan i princip inte fortsätta att hävda att de har berättigade förväntningar vad gäller skatteordningen utöver det skatteår som undantaget omfattar. Kommissionen konstaterar särskilt att skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt inte omfattas av något krav på att stödmottagaren genomför särskilda investeringar, utan begränsas till att skattebefria holdingbolagens inkomster under skatteperioden i fråga.

(110) Det skall medges att skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt fortfarande regleras av lagen av den 31 juli 1929, som inte ändrats i någon betydande omfattning sedan den antogs. Även om lagen funnits under en lång tid (76 år) ger den inte någon garanti för att skatteordningen skall fortsätta att gälla i all oändlighet eller att den skulle vara förenlig med reglerna på området statligt stöd. Trots detta har den till stödmottagarna lyckats förmedla ett intryck av att skatteordningen inte plötsligt skall hävas, utan att de hade rätt att anta att de kunde fortsätta bedriva sin verksamhet under ett rimligt tidsperspektiv. Holdingbolagens verksamhet konkretiseras för övrigt genom beviljande av finansiering på medellång och lång sikt. Denna verksamhet skiljer sig från finansiell handel på kort sikt och kan inte bedrivas under tillfälligt instabila förhållanden.

(111) Det stämmer för övrigt att befintliga holdingbolag undantagna från skatteplikt genomfört investeringar för de multinationella bolagsgrupper de ingår i. Dessa investeringar avser särskilt inrättandet och utvecklingen av de multinationella bolagsgruppernas infrastruktur för samordning och utveckling av deras kommersiella verksamhet. Ifrågasättandet av deras ställning leder därmed till en känslig och komplex omorganisation som kräver en relativt lång tidsfrist.

(112) På samma sätt har åtaganden på medellång och lång sikt ingåtts gentemot anställda och externa tjänsteleverantörer för att göra det möjligt för holdingbolagen att fullgöra sin verksamhet i relation till de multinationella grupper de ingår i. Det skall i detta avseende påpekas att det enligt Luxemburgs myndigheter finns nära 13 000 verksamma holdingbolag undantagna från skatteplikt i Luxemburg och att dessa bidrar till landets attraktionsförmåga som lokalisering för internationell finansiering, vars förvärvsarbetande befolkning är begränsad till 110 000 anställda. Kommissionen bör därför uppmärksamma de relativt betydande konsekvenser som ett beslut om att omedelbart häva skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt kan få på sysselsättningen och den ekonomiska utvecklingen i Luxemburg.

(113) Mot bakgrund av det som ovan nämnts anser kommissionen det rimligt att från dagen för detta beslut bevilja en övergångsperiod för befintliga holdingbolag undantagna från skatteplikt. Denna övergångsperiod upphör att gälla den 31 december 2010. De bolag som fortsätter att gynnas av skattebefrielsen till den 31 december 2010 kan inte mot vederlag helt eller delvis överföra sitt kapital under den period som övergångsordningen gäller, eftersom de som

([41]) Domstolens dom av den 22 juni 2006, *Belgique et Forum 187 Asbl mot kommissionen*, C-182/03 och C-217/03, ännu inte offentliggjord i rättsfallssamlingen, punkterna 150 – 154.

holdingbolag inte längre kan framhålla sina berättigade förväntningar om att skatteordningen skall fortsätta att gälla när deras delar överförts. För skattebefriade inkomster från den 1 januari 2011 är tillämpningen av skatteordningen för holdingbolag undantagna från skatteplikt olaglig och återbetalning kan komma att krävas av varje beviljad förmån.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den skatteordning som för närvarande gäller i Luxemburg till förmån för holdingbolag undantagna från skatteplikt på grundval av lagen av den 31 juli 1929 (nedan kallade holdingbolag undantagna från skatteplikt) är en statlig stödordning som är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Luxemburg skall senast den 31 december 2006 avskaffa den stödordning som avses i artikel 1 eller ändra den för att göra den förenlig med den gemensamma marknaden.

Förmånerna eller inslagen i stödordningen kan från dagen för delgivningen av detta beslut inte längre ges till nya stödmottagare.

För de holdingbolag som omfattas av den skatteordning som avses i artikel 1 kan skatteordningens effekter, från och med dagen för detta beslut, förlängas senast till den 31 december 2010. De bolag som fortsätter att gynnas av den skatteordning som avses i artikel 1 till den 31 december 2010 kan inte mot vederlag överlåta hela eller delar av sitt kapital under den period som övergångsordningen gäller.

Artikel 3

Luxemburg skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Storhertigdömet Luxemburg.

Utfärdat i Bryssel den 19 juli 2006.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 november 2006

om det statliga stöd C 11/06 (f.d. N 127/05) som Italien planerar att genomföra för AEM Torino

[delgivet med nr K(2006) 5276]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/941/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och

av följande skäl:

FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 21 mars 2005 anmälde Italien det stöd det hade för avsikt att bevilja AEM Torino för icke-återvinningsbara kostnader inom energisektorn till kommissionen. Kommissionen begärde ytterligare upplysningar genom skrivelser av den 4 maj 2005, 19 juli 2005 och 14 november 2005. Italien sände de begärda upplysningarna till kommissionen genom skrivelser av den 27 juni 2005, 5 juli 2005, 3 oktober 2005 och 1 februari 2006.

(2) Genom en skrivelse av den 4 april 2006 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd. Italien har inte svarat på kommissionens skrivelse och lämnade inga synpunkter på förfarandet.

(3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]). Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga.

(4) Kommissionen har inte tagit emot några synpunkter från AEM Torino. Inte heller har några andra berörda parter lämnat sina synpunkter.

BESKRIVNING AV STÖDET

(5) Bedömningen av stödet gäller den återbetalning som Italien har för avsikt att bevilja AEM Torino för icke-återvinningsbara kostnader inom energisektorn. AEM Torino är ett av de så kallade "aziende municipalizzate" (kommunalt företag), och är framför allt verksamt inom energisektorn. Stödet baseras på en liknande stödåtgärd som kommissionen har godkänt ([3]).

(6) Stödet uppgår till 16,338 miljoner euro, som skall beviljas i form av bidrag.

(7) Italien framförde sin avsikt att lägga fram en årsrapport om genomförandet av stödåtgärden.

(8) Italien informerade om att stödåtgärden inte kan kumuleras med något annat stöd.

KUMULERING OCH RÄTTSPRAXIS I MÅL DEGGENDORF

(9) Den 5 juni 2002 fattade kommissionen ett negativt beslut om det statliga stöd som Italien beviljat allmännyttiga företag som ägs av lokala kommunala företag (nedan kallade municipalizzate) i form av skattebefrielser och lån med reducerade räntesatser som Italien beviljat allmännyttiga företag med statligt majoritetsaktieinnehav ([4]) (statligt stöd C 27/99, f.d. NN 69/98).

(10) I beslutet förklarade kommissionen dessa icke-anmälda stödordningar som olagliga och oförenliga och anmodade den italienska staten att återkräva allt eventuellt stöd som utbetalats genom dessa stödordningar ([5]).

(11) Processen för att återkräva stödet har varit mycket långsam. Italien antog den 18 april 2005 lag nr. 62. I artikel 27 i lagen föreskrivs återkrav av det stöd som beviljats de kommunala företagen genom tillämpning av kommissionens beslut. Stödmottagarna kan dock tillåtas att återbetala stödet genom delbetalningar under en period på 24 månader. Denna bestämmelse har genomförts genom ett beslut som Agenzia delle entrate (skatteförvaltningen) fattade den 1 juni 2005.

(12) Enligt de inlagor som AEM Torino lagt fram i det pågående målet T-297/02 ACEA mot kommissionen, har företaget gynnats av de stödordningar som bedömdes i kommissionens beslut 2003/193/EG, både genom att gynnas av skattebefrielser under 1997, 1998 och 1999 och genom att ta emot lån med reducerade räntsesatser från Cassa depositi e prestiti.

([1]) EGT C 116, 17.5.2006, s. 2.

([2]) Se fotnot 1.

([3]) Kommissionens beslut av den 1 december 2004 i ärende N 490/00, särkilt delen avseende utrustning för elproduktion.

([4]) EUT L 77, 24.3.2004, s. 21.

([5]) I artikel 3 i kommissionens beslut föreskrivs att Italien skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att från stödmottagarna återkräva det olagliga stöd som beviljats.

(13) Enligt upplysningarna från Italien har AEM Torino lämnat upplysningar i samband med den ordinarie proceduren för skattekontroll och skatteuttag i enlighet med beslutet från skatteförvaltningen. AEM Torino skulle ha återbetalat det olagliga stödet inom 60 dagar räknat från meddelandet om resultatet av bedömningen som skatteförvaltningen, enligt de italienska myndigheterna, borde ha anmält senast den 11 januari 2006. Italien har inte lämnat några upplysningar om att AEM Torino faktiskt har genomfört återbetalningar av stödet inom de fastställda tidsfristerna.

(14) Enligt de italienska myndigheternas upplysningar i detta ärende skulle AEM Torino inte ha tagit emot lån från Cassa depositi e prestiti.

(15) Då kommissionen inte kan kontrollera kumuleringar mellan tidigare olagliga stöd som tagits emot genom tillämpning av den italienska stödordningen för kommunala företag och det nya stödet i fråga, har den anmodat Italien om att säkerställa att ingen kumulering sker genom att det förpliktigar sig att utbetala stödet för icke-återvinningsbara kostnader först när det tidigare olagliga stödet har betalats tillbaka. Italien har underlåtit att göra detta.

SKÄL TILL ATT INLEDA FÖRFARANDET

(16) Kommissionen har konstaterat att den bedömda stödåtgärden skall anses utgöra statligt stöd.

(17) Kommissionen bedömde därefter stödåtgärdens förenlighet med bestämmelserna om statligt stöd, särskilt mot bakgrund av kommissions meddelande om analysmetodiken för statligt stöd i samband med så kallade stranded costs (kostnader som det inte går att få täckning för i en konkurrensutsatt marknad, här icke-återvinningsbara kostnader) ([6]). Kommissionen fann att den metod som använts för beräkningen av beloppet och själva beräkningen uppfyllde samtliga villkor i meddelandet.

(18) I sin dom av den 15 maj 1997 (i målet Deggendorf) ([7]) fastställde domstolen att "*när kommissionen prövar huruvida ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden skall den ta hänsyn till alla relevanta faktorer, däri inbegripet, i förekommande fall, de förhållanden som redan har bedömts i ett tidigare beslut, liksom de skyldigheter som enligt detta föregående beslut åläggs en medlemsstat*." Enligt domstolen kan inte ett nytt stöd anses vara förenligt med den gemensamma marknaden så länge som det tidigare stödet inte har återbetalats, eftersom stödens kumulerade verkan skulle leda till en betydande snedvridning av konkurrensen på den gemensamma marknaden.

(19) Enligt denna rättspraxis tar kommissionen vid bedömningen av en ny stödåtgärd hänsyn till om mottagaren av det nya stödet helt har betalat tillbaka eventuellt tidigare stöd som skall återkrävas i enlighet med ett negativt beslut som fattats av kommissionen.

(20) Genom att tillämpa principen i domslutet ovan på föreliggande ärende konstaterar kommissionen att a) AEM Torino har beviljats ett tidigare stöd, dvs. det stöd som beviljats kommunala företag (se punkterna 9–15), som skall återkrävas i enlighet med kommissionens beslut 2003/193/EG, och b) de italienska myndigheterna har ännu inte uppfyllt skyldigheten att återkräva stödet enligt ovannämnda beslut. Det är riktigt att beslut 2003/93/EG avser en stödordning, men det anger också att olagligt och oförenligt stöd som betalats ut genom den stödordningen skall återkrävas. Vidare har AEM Torino uttryckligen erkänt att det har tagit emot stöd genom stödordningen och det inte finns några orsaker att tro att stödåtgärderna i detta specifika ärende inte skulle utgöra stöd, eller befintligt stöd, eller skulle ha förklarats vara förenligt med den gemensamma marknaden.

(21) Fyra år efter antagandet av beslut 2003/193/EG har de italienska myndigheterna ännu inte återkrävt det olagliga stödet. Myndigheterna har informerat kommissionen om att de fortfarande håller på att uppfylla sina skyldigheter om återkrav genom att anta och genomföra lämpliga administrativa åtgärder.

(22) Italien har särskilt påpekat att AEM Torino har lämnat en förklaring till skatteförvaltningen där företaget åtar sig att betala det belopp som Agenzia ålägger det. De italienska myndigheterna har dock inte kunnat ange följande:

— Det belopp som AEM Torino skall återbetala genom återkravsförfarandet.

— Betalningsvillkoren: Italien anger att AEM Torino skall återbetala senast den 11 mars 2006, men underlät att lämna några garantier för en komplett (inklusive räntor) och omedelbar betalning (utan att tillämpa den period på 24 månaders förlängning som anges i lag nr. 62 av den 18 april 2005).

(23) Det är vidare oklart om AEM Torino har tagit emot lån med reducerade räntesatser från Cassa depositi e prestiti som förklarades vara olagliga i det tidigare beslutet 2003/193/EG och om så är fallet, om företaget har återbetalat dem.

(24) Sammanfattningsvis har inte Italien klargjort om det tidigare stödet, som AEM Torino med all sannolikhet tagit emot, ännu har återkrävts. På grundval av de upplysningar som lämnats ovan kan slutsatsen dras att AEM Torino kan ha tagit emot och ännu inte återbetalat vissa stödbelopp under den stödordning som bedömdes som oförenlig i beslut 2003/193/EG.

([6]) Antogs av kommissionen den 26 juli 2001. Finns tillgängligt på generaldirektoratet för konkurrens webbplats: http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs/it.pdf. Medlemsstaterna har underrättats genom en skrivelse av den 6 augusti 2001, SG(2001) D/290869).

([7]) Domstolens dom av den 15 maj 1997 i mål C-355/95 *TWD mot kommissionen*, REG. I-2549, punkterna 25-26 (domen i målet Deggendorf).

(25) Kommissionen kan inte fastställa det stödbelopp som AEM Torino redan har tagit emot innan bedömningen av det nya stödet och som fortfarande skall återbetalas och den kan inte bedöma den kumulativa verkan av både det "gamla" och det "nya" stödet till AEM Torino och dess sannolika snedvridning av den gemensamma marknaden.

(26) I enlighet med domen i målet Deggendorf måste kommissionen ta hänsyn till de förhållanden som redan bedömts i ett tidigare beslut, liksom de skyldigheter som enligt detta föregående beslut åläggs en medlemsstat och kommissionen kan inte fatta beslut om ett nytt stöds förenlighet med den gemensamma marknaden förrän det tidigare olagliga stödet har återbetalats.

(27) Vidare kan inte stöd för att återbetala icke-återvinningsbara kostnader kumuleras med några andra stöd.

(28) Enligt den princip som domstolen fastställt i målet Deggendorf hade bara risker för en kumulativ verkan av de två stödåtgärderna och en eventuell snedvridning av konkurrensen kunnat undvikas genom ett åtagande om att utbetalningen av det nya stödet görs först efter det att det tidigare stödet har återbetalats i sin helhet.

(29) Italien har upprepade gånger anmodats att uppfylla sitt åtagande, men har vägrat att göra detta.

(30) Det förekom alltså en kumulativ verkan av de båda stöden, men kommissionen kan inte göra en adekvat bedömning av den. I detta skede kan det anmälda stödet därför inte förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden.

SYNPUNKTER FRÅN ITALIEN OCH AEM TORINO

(31) Varken Italien eller stödmottagaren skingrade tvivlen i beslutet om att inleda förfarandet. Italien har inte svarat på skrivelsen om att inleda detta förfarande och AEM Torino har inte lämnat några upplysningar.

BEDÖMNING AV STÖDORDNINGEN

(32) Skälen till att kommissionen inledde förfarandet har inte ifrågasatts. Stödåtgärden utgör ett stöd som kan förklaras vara förenligt på grundval av metoden för icke-återvinningsbara kostnader. På grund av den potentiella kumuleringen med ett tidigare stöd som stödmottagaren inte har återbetalat, kan inte kommissionen kontrollera de två stödens kombinerade verkan.

(33) Italien har inte lämnat några upplysningar som gör det möjligt för kommissionen att bedöma den potentiella kumuleringen. Vidare har återkravsförfarandet varit mycket långsamt och svårt. Den 19 januari 2005 beslutade kommissionen att hänskjuta ärendet till domstolen i enlighet med artikel 88.2 i EG-fördraget, för att säkerställa ett omgående och effektivt genomförande av beslut 2003/193/EG.

(34) Den 1 juni 2006 fastställde domstolen ([8]) att Italien, genom att underlåta att inom föreskriven tidsfrist vidta alla nödvändiga åtgärder för återbetalning av det stöd som befunnits vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med den artikeln.

(35) Kommissionen skall säkerställa att beviljandet av det nya stödet äger rum först efter det att risken för kumulering kan uteslutas, dvs. efter det att AEM Torino helt har återbetalat det olagliga och oförenliga stöd det har tagit emot.

(36) Kommissionen måste noga följa att ovannämnda villkor helt iakttas.

(37) Italien får alltså inte bevilja det nya stödet utan att ha lagt fram bevis till kommissionen på att AEM Torino har återbetalat hela stödbeloppet.

SLUTSATSER

(38) Mot bakgrund av vad som anförts ovan bekräftar kommissionen sin bedömning, enligt vilken den anmälda stödordningen avseende stöd för icke-återvinningsbara kostnader som Italien har för avsikt att bevilja AEM Torino anses vara ett stöd som är förenligt med EG-fördraget.

(39) Vid undersökningen har kommissionen dock kunnat bekräfta att den inte kan kontrollera att det nya stödets och det tidigare olagliga och oförenliga stödets kombinerade verkan leder till en otillbörlig snedvridning av konkurrensen som kan stå i strid med EG-fördraget.

(40) Därför drar kommissionen på grundval av artikel 7.4 i förordning nr. 659/1999 ([9]) slutsatsen att det anmälda stödet inte får beviljas stödmottagaren innan denne har återbetalat det tidigare olagliga och oförenliga stödet.

(41) Slutligen, skall Italien innan det beviljar stödet i fråga, lägga fram bevis till kommissionen på att AEM Torino helt har betalat tillbaka det tidigare stödet.

([8]) Domstolens dom av den 1 juni 2006, i mål C-207/05 kommissionen mot Italien (ännu inte offentliggjord).

([9]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd på 16,338 miljoner euro som Italien planerar att genomföra för AEM Torino för icke-återvinningsbara kostnader är förenligt med den gemensamma marknaden, på de villkor som anges i artikel 2.

Artikel 2

Det stöd som anges i artikel 1 får inte beviljas innan Italien har lagt fram bevis till kommissionen på att AEM Torino inte har tagit emot det tidigare stöd som beviljats genom stödordningen för kommunala företag, som förklarats vara olaglig och oförenlig med fördraget enligt kommissionens beslut 2003/193/EG eller att företaget har återbetalat det tidigare stöd som det har tagit emot enligt ovannämnda stödordning med ränta.

Artikel 3

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 8 november 2006.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

NR 129/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga II till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 82/2006 av den 7 juli 2006 ([1]).

(2) Kommissionens beslut 2006/257/EG av den 9 februari 2006 om ändring av beslut 96/335/EG om sammanställning av en inventering och fastställande av en gemensam nomenklatur över de beståndsdelar som används i kosmetiska produkter ([2]) bör införlivas med avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande strecksats skall läggas till i kapitel XVI punkt 10 (kommissionens beslut 96/335/EG) i bilaga II till avtalet:

”, ändrat genom

— **32006 D 0257**: Kommissionens beslut 2006/257/EG av den 9 februari 2006 (EUT L 97, 5.4.2006, s. 1)”.

Artikel 2

Texten till beslut 2006/257/EG på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltig.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 28 oktober 2006, under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*).

([1]) EUT L 289, 19.10.2006, s. 14.
([2]) EUT L 97, 5.4.2006, s. 1.
(*) Inga konstitutionella krav angivna.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

Nr 130/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat "avtalet", särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga IX till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 119/2006 av den 22 september 2006 ([1]).

(2) Kommissionens direktiv 2006/29/EG av den 8 mars 2006 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG när det gäller uteslutande från eller införande i tillämpningsområdet av vissa institut ([2]) bör införlivas med avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande strecksats skall läggas till i punkt 14 (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG) i bilaga IX till avtalet:

"– **32006 L 0029**: Kommissionens direktiv 2006/29/EG av den 8 mars 2006 (EUT L 70, 9.3.2006, s. 50)".

Artikel 2

Texten till direktiv 2006/29/EG på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltig.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 28 oktober 2006, under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*).

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

([1]) EUT L 333, 30.11.2006, s. 44.
([2]) EUT L 70, 9.3.2006, s. 50.
(*) Inga konstitutionella krav angivna.

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

Nr 131/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga XIII till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 123/2006 av den 22 september 2006 ([1]).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 av den 15 februari 2006 om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden i gemenskapen och upphävande av rådets förordning (EG) nr 3051/95 ([2]) bör införlivas med avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga XIII till avtalet skall ändras på följande sätt:

1. Följande punkt skall införas efter punkt 56t (Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG):

”56u. **32006 R 0336**: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 av den 15 februari 2006 om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden i gemenskapen och upphävande av rådets förordning (EG) nr 3051/95 (EUT L 64, 4.3.2006, s. 1).

Bestämmelserna i förordningen skall, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassning:

För Norge skall artikel 3.2 e ha följande lydelse:

’Passagerarfartyg, utom

i) ro-ro-passagerarfartyg och

ii) passagerarfartyg med mer än 100 passagerare, som seglar under Norges flagg,

i fartområden av klass C och D enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 98/18/EG.’”

2. Texten i punkt 56c (rådets förordning (EG) nr 3051/95) skall utgå.

([1]) EUT L 333, 30.11.2006, s. 52.
([2]) EUT L 64, 4.3.2006, s. 1.

Artikel 2

Texterna till förordning (EG) nr 336/2006 på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltiga.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 28 oktober 2006 under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*).

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

(*) Konstitutionella krav finns angivna.

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

nr 132/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga XIII till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 123/2006 av den 22 september 2006 ([1]).

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 706/2006 av den 8 maj 2006 om ändring av förordning (EG) nr 1702/2003 avseende den tidsperiod under vilken medlemsstaterna får utfärda godkännande för en begränsad tid ([2]) bör införlivas med avtalet.

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 707/2006 av den 8 maj 2006 om ändring av förordning (EG) nr 2042/2003 avseende godkännande med begränsad giltighetstid och bilagorna I och III ([3]) bör införlivas med avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga XIII till avtalet skall ändras på följande sätt:

1. Följande strecksats skall läggas till i punkt 66p (kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003):

   ”– **32006 R 0706**: Kommissionens förordning (EG) nr 706/2006 av den 8 maj 2006 (EUT L 122, 9.5.2006, s. 16)”.

2. Följande skall läggas till i punkt 66q (kommissionens förordning (EG) nr 2042/2003):

   ”, ändrad genom

   — **32006 R 0707**: Kommissionens förordning (EG) nr 707/2006 av den 8 maj 2006 (EUT L 122, 9.5.2006, s. 17)”.

([1]) EUT L 333, 30.11.2006, s. 52.
([2]) EUT L 122, 9.5.2006, s. 16.
([3]) EUT L 122, 9.5.2006, s. 17.

Artikel 2

Texterna till förordningarna (EG) nr 706/2006 och (EG) nr 707/2006 på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltiga.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 28 oktober 2006, under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*).

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

(*) Inga konstitutionella krav angivna.

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

nr 133/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga XIII till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 123/2006 av den 22 september 2006 ([1]).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ([2]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 550/2004 av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet ([3]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet ([4]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 552/2004 av den 10 mars 2004 om driftskompatibiliteten hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst ([5]) har införlivats med avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 67/2006 ([6]) av den 2 juni 2006, med anpassningar för varje land.

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 730/2006 av den 11 maj 2006 om luftrumsklassificering och tillstånd för flygningar enligt visuellflygregler ovanför flygnivå 195 ([7]) bör införlivas med avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande punkt skall införas efter punkt 66w (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 552/2004) i bilaga XIII till avtalet:

”66wa. **32006 R 0730**: Kommissionens förordning (EG) nr 730/2006 av den 11 maj 2006 om luftrumsklassificering och tillstånd för flygningar enligt visuellflygregler ovanför flygnivå 195 (EUT L 128, 16.5.2006, s. 3)”.

([1]) EUT L 333, 30.11.2006, s. 52.
([2]) EUT L 96, 31.3.2004, s. 1.
([3]) EUT L 96, 31.3.2004, s. 10.
([4]) EUT L 96, 31.3.2004, s. 20.
([5]) EUT L 96, 31.3.2004, s. 26.
([6]) EUT L 245, 7.9.2006, s. 18.
([7]) EUT L 128, 16.5.2006, s. 3.

Artikel 2

Texten till förordning (EG) nr 730/2006 på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltig.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 28 oktober 2006 under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*), eller samma dag som gemensamma EES-kommitténs beslut nr 67/2006 av den 2 juni 2006 träder i kraft, beroende på vilket som inträffar senast.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

(*) Inga konstitutionella krav angivna.

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

nr 134/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga XIII (Transport) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga XIII till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 123/2006 av den 22 september 2006 ([1]).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ([2]), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet ([3]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 552/2004 av den 10 mars 2004 om driftskompatibiliteten hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst ([4]), har införlivats med avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 67/2006 ([5]) av den 2 juni 2006, med anpassningar för varje land.

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 1032/2006 av den 6 juli 2006 om krav avseende automatiska system för utbyte av färdplansdata för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst ([6]) bör införlivas med avtalet.

(4) Kommissionens förordning (EG) nr 1033/2006 av den 4 juli 2006 om krav på förfaranden för färdplaner före flygning inom det gemensamma europeiska luftrummet ([7]) bör införlivas med avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande punkter skall införas efter punkt 66wa (kommissionens förordning (EG) nr 730/2006) i bilaga XIII till avtalet:

”66wb. **32006 R 1032**: Kommissionens förordning (EG) nr 1032/2006 av den 6 juli 2006 om krav avseende automatiska system för utbyte av färdplansdata för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst (EUT L 186, 7.7.2006, s. 27).

66wc. **32006 R 1033**: Kommissionens förordning (EG) nr 1033/2006 av den 4 juli 2006 om krav på förfaranden för färdplaner före flygning inom det gemensamma europeiska luftrummet (EUT L 186, 7.7.2006, s. 46)”.

([1]) EUT L 333, 30.11.2006, s. 52.
([2]) EUT L 96, 31.3.2004, s. 1.
([3]) EUT L 96, 31.3.2004, s. 20.
([4]) EUT L 96, 31.3.2004, s. 26.
([5]) EUT L 245, 7.9.2006, s. 18.
([6]) EUT L 186, 7.7.2006, s. 27.
([7]) EUT L 186, 7.7.2006, s. 46.

Artikel 2

Texterna till förordningarna (EG) nr 1032/2006 och (EG) nr 1033/2006 på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltiga.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 28 oktober 2006 under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*), eller samma dag som gemensamma EES-kommitténs beslut nr 67/2006 av den 2 juni 2006 träder i kraft, beroende på vilket som inträffar senast.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

(*) Inga konstitutionella krav angivna.

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

Nr 135/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga XXI (Statistik) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga XXI till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 126/2006 av den 22 september 2006 ([1]).

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 601/2006 av den 18 april 2006 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 184/2005 när det gäller formatet och förfarandet för uppgiftsöverföringen ([2]) bör införlivas med avtalet.

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 602/2006 av den 18 april 2006 om anpassning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 184/2005 genom uppdatering av uppgiftskraven ([3]) bör införlivas med avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga XXI till avtalet skall ändras på följande sätt:

1. Följande skall läggas till i punkt 19s (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 184/2005):

   ”, ändrad genom

   — **32006 R 0602**: Kommissionens förordning (EG) nr 602/2006 av den 18 april 2006 (EUT L 106, 19.4.2006, s. 10)”.

2. Följande punkt skall införas efter punkt 19s (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 184/2005):

   ”19sa. **32006 R 0601**: Kommissionens förordning (EG) nr 601/2006 av den 18 april 2006 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 184/2005 när det gäller formatet och förfarandet för uppgiftsöverföringen (EUT L 106, 19.4.2006, s. 7)”.

([1]) EUT L 333, 30.11.2006, s. 57.
([2]) EUT L 106, 19.4.2006, s. 7.
([3]) EUT L 106, 19.4.2006, s. 10.

Artikel 2

Texterna till förordningarna (EG) nr 601/2006 och (EG) nr 602/2006 på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltiga.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 28 oktober 2006, under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*).

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

(*) Inga konstitutionella krav angivna.

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

Nr 136/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga XXI (Statistik) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga XXI till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 126/2006 av den 22 september 2006 ([1]).

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 676/2006 av den 2 maj 2006 om ändring av förordning (EG) nr 1980/2003 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1177/2003 om gemenskapsstatistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC) när det gäller definitioner och uppdaterade definitioner ([2]) bör införlivas med avtalet.

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 698/2006 av den 5 maj 2006 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 530/1999 med avseende på kvalitetsutvärdering av strukturstatistiken över arbetskraftskostnader och löner ([3]) bör införlivas med avtalet.

(4) Rådets förordning (EG) nr 701/2006 av den 25 april 2006 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2494/95 avseende de tidsperioder under vilka prisuppgifter skall samlas in för det harmoniserade konsumentprisindexet ([4]) bör införlivas med avtalet.

(5) Genom förordning (EG) nr 698/2006 upphävs kommissionens förordningar (EG) nr 452/2000 ([5]) och (EG) nr 72/2002 ([6]), som är införlivade med avtalet och följaktligen bör utgå ur avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga XXI till avtalet skall ändras på följande sätt:

1. Följande skall läggas till i punkt 18j (kommissionens förordning (EG) nr 1980/2003):

   ”, ändrad genom

   — **32006 R 0676**: Kommissionens förordning (EG) nr 676/2006 av den 2 maj 2006 (EUT L 118, 3.5.2006, s. 3)”.

([1]) EUT L 333, 30.11.2006, s. 57.
([2]) EUT L 118, 3.5.2006, s. 3.
([3]) EUT L 121, 6.5.2006, s. 30.
([4]) EUT L 122, 9.5.2006, s. 3.
([5]) EGT L 55, 29.2.2000, s. 53.
([6]) EGT L 15, 17.1.2002, s. 7.

2. Texten i punkt 18f (rådets förordning (EG) nr 72/2002) skall ersättas med följande:

"**32006 R 0698**: Kommissionens förordning (EG) nr 698/2006 av den 5 maj 2006 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 530/1999 med avseende på kvalitetsutvärdering av strukturstatistiken över arbetskraftskostnader och löner (EUT L 121, 6.5.2006, s. 30)".

3. Texten i punkt 18da (kommissionens förordning (EG) nr 452/2000) skall utgå.

4. Följande punkt skall införas efter punkt 19v (kommissionens förordning (EG) nr 1708/2005):

"19w. **32006 R 0701**: Rådets förordning (EG) nr 701/2006 av den 25 april 2006 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2494/95 avseende de tidsperioder under vilka prisuppgifter skall samlas in för det harmoniserade konsumentprisindexet (EUT L 122, 9.5.2006, s. 3)".

Artikel 2

Texterna till förordningarna (EG) nr 676/2006, (EG) nr 698/2006 och (EG) nr 701/2006 på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltiga.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 28 oktober 2006, under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*).

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

(*) Konstitutionella krav finns angivna.

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

nr 137/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av bilaga XXII (Bolagsrätt) till EES-avtalet

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artikel 98, och

av följande skäl:

(1) Bilaga XXII till avtalet ändrades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 127/2006 av den 22 september 2006 ([1]).

(2) Kommissionens förordning (EG) nr 708/2006 av den 8 maj 2006 om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002, med avseende på Internationell redovisningsstandard (IAS) 21 samt tolkning nr 7 från IFRIC (International Financial Reporting Interpretations Committee) ([2]) bör införlivas med avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande strecksats skall läggas till i punkt 10ba (kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003) i bilaga XXII till avtalet:

”– **32006 R 0708:** Kommissionens förordning (EG) nr 708/2006 av den 8 maj 2006 (EUT L 122, 9.5.2006, s. 19)”.

Artikel 2

Texten till förordning (EG) nr 708/2006 på isländska och norska, som skall offentliggöras i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, skall vara giltig.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft 20 dagar efter dess antagande, under förutsättning att alla anmälningar enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till gemensamma EES-kommittén (*).

([1]) EUT L 333, 30.11.2006, s. 59.
([2]) EUT L 122, 9.5.2006, s. 19.
(*) Inga konstitutionella krav angivna.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

nr 138/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av protokoll 31 till EES-avtalet om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artiklarna 86 och 98, och

av följande skäl:

(1) Protokoll 31 till avtalet ändrades genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 39/2006 av den 10 mars 2006 ([1]).

(2) Samarbetet mellan parterna i avtalet bör utvidgas till att omfatta Europaparlamentets och rådets beslut nr 771/2006/EG av den 17 maj 2006 om inrättande av Europeiska året för lika möjligheter för alla (2007) – På väg mot ett rättvist samhälle ([2]).

(3) Protokoll 31 till avtalet bör därför ändras så att detta utvidgade samarbete kan inledas den 1 januari 2007.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 5 i protokoll 31 till avtalet skall ändras på följande sätt:

1. Punkt 5 skall ersättas med följande:

   ”5. EFTA-staterna skall delta i de gemenskapsprogram och gemenskapsåtgärder som anges i punkt 8 första och andra strecksatserna från och med den 1 januari 1996, i det program som anges i tredje strecksatsen från och med den 1 januari 2000, i det program som anges i fjärde strecksatsen från och med den 1 januari 2001, i de program som anges i femte och sjätte strecksatserna från och med den 1 januari 2002, i de program som anges i sjunde och åttonde strecksatserna från och med den 1 januari 2004 samt i de program som anges i nionde strecksatsen från och med den 1 januari 2007.”

2. I punkt 8 skall följande strecksats läggas till:

   ”– **32006 D 0771**: Europaparlamentets och rådets beslut nr 771/2006/EG av den 17 maj 2006 om inrättande av Europeiska året för lika möjligheter för alla (2007) – På väg mot ett rättvist samhälle (EUT L 146, 31.5.2006, s. 1).”

([1]) EUT L 147, 1.6.2006, s. 61.
([2]) EUT L 146, 31.5.2006, s. 1.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att den sista anmälan enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till Gemensamma EES-kommittén (*).

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På Gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

(*) Inga konstitutionella krav angivna.

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT

NR 139/2006

av den 27 oktober 2006

om ändring av protokoll 31 till EES-avtalet om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ändrat genom protokollet med justeringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan kallat ”avtalet”, särskilt artiklarna 86 och 98, och

av följande skäl:

(1) Protokoll 31 till avtalet ändrades genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 90/2004 av den 8 juni 2004. ([1])

(2) Genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 56/96 av den 28 oktober 1996 ([2]) utvidgades samarbetet mellan de avtalsslutande parterna genom att Europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) införlivades i protokoll 31 till avtalet.

(3) Liechtenstein förbehöll sig från början rätten att delta i Eures beroende på resultaten från den gemensamma utvärdering av de övergångsåtgärder i fråga om den fria rörligheten för personer som avses i protokoll 15 till avtalet.

(4) På grundval av denna gemensamma utvärdering infördes genom Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 191/1999 av den 17 december 1999 ([3]) nya anpassningar för detta område i bilagorna V och VIII till avtalet med avseende på Liechtenstein, som inskränker rätten till bosättning i Liechtenstein.

(5) Förbehållet avseende Liechtensteins deltagande i Eures bör inte längre vara tillämpligt.

(6) Protokoll 31 till avtalet bör ändras så att det blir möjligt för Liechtenstein att delta i Eures från och med den 1 januari 2007.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 15.4 i protokoll 31 till avtalet skall ersättas med följande:

”4. Punkterna 1–3 skall vara tillämpliga på Liechtenstein från och med den 1 januari 2007.”

([1]) EUT L 349, 25.11.2004, s. 52
([2]) EGT L 58, 27.2.1997, s. 50.
([3]) EGT L 74, 15.3.2001, s. 29.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att den sista anmälan enligt artikel 103.1 i avtalet har gjorts till Gemensamma EES-kommittén (*).

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 2006.

På Gemensamma EES-kommitténs vägnar

Ordförande

Oda Helen SLETNES

(*) Inga konstitutionella krav angivna.

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS REKOMMENDATION

Nr 143/06/COL

av den 11 maj 2006

om ett övervakningsprogram för år 2006 för att säkerställa att gränsvärdena följs för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål och vissa andra produkter av vegetabiliskt ursprung och om nationella övervakningsprogram för år 2007

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), särskilt artikel 109 och protokoll 1,

med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol, särskilt artikel 5.2 b och protokoll 1,

med beaktande av den rättsakt som det hänvisas till i kapitel XII punkt 38 (*rådets direktiv 86/362/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål*) ([1]) i bilaga II till EES-avtalet, med de ändringar och anpassningar som gjorts för EES-avtalet genom protokoll 1 till EES-avtalet, särskilt artikel 7.2 b,

med beaktande av den rättsakt som det hänvisas till i kapitel XII punkt 54 (*rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker*) ([2]) i bilaga II till EES-avtalet, med de ändringar och anpassningar som gjorts för EES-avtalet genom protokoll 1 till EES-avtalet, särskilt artikel 4.2 b, och

av följande skäl:

(1) Eftas övervakningsmyndighet bör successivt sträva efter ett system som gör det möjligt att uppskatta intaget av bekämpningsmedel via kosten. För att möjliggöra realistiska uppskattningar bör uppgifter om övervakningen av bekämpningsmedelsrester göras tillgängliga för ett antal livsmedel som utgör stommen i den europeiska kosthållningen. Det är allmänt erkänt att de viktigaste delarna av den europeiska kosthållningen utgörs av 20-30 livsmedelsprodukter.

Med tanke på de resurser som finns tillgängliga på nationell nivå för övervakning av bekämpningsmedelsrester kan Eftastaterna endast analysera prov från åtta produkter varje år inom ett samordnat övervakningsprogram. Användningen av bekämpningsmedel ändras under en treårsperiod. Varje bekämpningsmedel bör därför i allmänhet övervakas i 20-30 livsmedelsprodukter under en räcka av treårsperioder.

(2) Under 2006 bör rester av alla de bekämpningsmedel som omfattas av denna rekommendation övervakas, för att göra det möjligt att använda uppgifterna för att uppskatta det faktiska intaget via kosten.

(3) Det behövs ett systematiskt statistiskt tillvägagångssätt beträffande antalet prov som skall tas i samband med varje övervakning. Ett sådant tillvägagångssätt har fastställts av Codex Alimentarius-kommissionen ([3]). På grundval av en binomialfördelning kan det beräknas att en analys av 613 prov ger mer än 99 % sannolikhet för att upptäcka ett prov som innehåller bekämpningsmedelsrester över bestämningsgränsen, om mindre än 1 % av produkterna av vegetabiliskt ursprung innehåller bekämpningsmedelsrester över bestämningsgränsen. Proverna bör komma från olika platser i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och tas på grundval av befolkningsstorlek och antal konsumenter, varvid minst tolv prov skall tas per produkt och år.

(4) Riktlinjer för kvalitetskontroll av analys av bekämpningsmedelsrester har offentliggjorts på kommissionens webbplats ([4]). Det råder enighet om att dessa riktlinjer bör tillämpas i Eftastaternas analyslaboratorier så lång som möjligt och fortlöpande revideras mot bakgrund av erfarenheter från övervakningsprogrammen.

([1]) EGT L 221, 7.8.1986, s. 37. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/92/EG (EUT L 311, 10.11.2006, s. 31).

([2]) EGT L 350, 14.12.1990, s. 71. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/92/EG.

([3]) Codex Alimentarius: Rester av bekämpningsmedel i livsmedel, Rom 1994, ISBN 92-5-203271-1; Vol. 2, s. 372.

([4]) Dokument SANCO/10476/2003, (http://europa.eu.int/comm/food/fs/ph_ps/pest/index_en.htm).

(5) De provtagningsmetoder och förfaranden som rekommenderas av Codex Alimentarius-kommissionen har inarbetats i dem som fastställs i den rättsakt som det hänvisas till i kapitel XII punkt 54zz (*kommissionens direktiv 2002/63/EG av den 11 juli 2002 om fastställande av gemenskapens provtagningsmetoder för den offentliga kontrollen av bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om upphävande av direktiv 79/700/EEG* ([5]) i bilaga II till EES-avtalet.

(6) Enligt artikel 4.2 a i direktiv 90/642/EEG och artikel 7.2 a i direktiv 86/362/EEG skall Eftastaterna specificera de kriterier de tillämpat när de utarbetat nationella övervakningsprogram. Denna information skall bl.a. omfatta uppgifter om de kriterier som använts för att bestämma antalet prov som skall tas och analyser som skall utföras, de rapporteringsnivåer som tillämpats och enligt vilka kriterier dessa har fastställts och uppgifter om ackreditering enligt den rättsakt som det hänvisas till i kapitel XII punkt 54n (*rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel om de laboratorier som utför analyserna* ([6]) i bilaga II till EES-avtalet, i dess ändrade lydelse. De konstaterade överträdelsernas antal och typ och de åtgärder som vidtagits skall också anges.

(7) Gränsvärden för restvärden i livsmedel för spädbarn har fastställts i enlighet med artikel 6 i den rättsakt som det hänvisas till i kapitel XII punkt 54a (*kommissionens direktiv 91/321/EEG av den 14 maj 1991 om modersmjölkersättning och tillskottsnäring* ([7]) i bilaga II till EES-avtalet, i dess ändrade lydelse, och i enlighet med artikel 6 i den rättsakt som det hänvisas till i kapitel XII punkt 54zl (*kommissionens direktiv 96/5/EG av den 16 februari 1996 om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn* ([8]) i bilaga II till EES-avtalet, i dess ändrade lydelse.

(8) Information om resultaten av övervakningsprogrammen lämpar sig särskilt väl för elektronisk behandling, lagring och sändning. Format har fastställts för uppgiftsöverföring via e-post från EU:s medlemsstater till kommissionen. Eftastaterna skulle kunna använda samma formatmall och sända in sina rapporter till Eftas övervakningsmyndighet i standardformatet. Det är effektivast om riktlinjer utarbetas för den vidare utvecklingen av ett sådant standardformat.

(9) Bestämmelserna i denna rekommendation är förenliga med yttrandet från Eftas livmedelskommitté, som biträder Eftas övervakningsmyndighet.

([5]) EGT L 187, 16.7.2002, s. 30.

([6]) EGT L 290, 24.11.1993, s. 14. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

([7]) EGT L 175, 4.7.1991, s. 35. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/14/EG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 37).

([8]) EGT L 49, 28.2.1996, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/13/EG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 33).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS EFTASTATERNA FÖLJANDE.

1. Eftastaterna rekommenderas att provta och analysera de kombinationer av produkter och bekämpningsmedelsrester som anges i bilaga I till den här rekommendationen på grundval av det antal prov som väl avspeglar Eftastatens egen, EES och tredjeländers respektive marknadsandel på Eftastatens marknad.

   Provtagningsförfarandet och antalet enheter bör överensstämma med den rättsakt som det hänvisas till i kapitel XII punkt 54zz (*direktiv 2002/63/EG*) i bilaga II till EES-avtalet.

2. För bekämpningsmedel som utgör en akut risk, dvs. där en akut referensdos (ARfD) har fastställts (t.ex. OP-estrar, endosulfan och N-metylkarbamater), bör provtagningen göras på ett sådant sätt att två olika laboratorieprov möjliggörs. Om det första laboratorieprovet innehåller påvisbara rester av ett givet bekämpningsmedel, bör enheterna i det andra provet analyseras var för sig. Detta gäller följande produkter:

   — Auberginer

   — Druvor ([9])

   — Bananer

   — Paprika.

   Ett rimligt antal prov av dessa produkter bör också genomgå en individuell analys av de enskilda enheterna i det andra laboratorieprovet, om dessa bekämpningsmedel kan spåras i det första laboratorieprovet, och särskilt om det rör sig om produkter från en och samma producent.

3. Av det sammanlagda antalet prov i enlighet med bilaga I bör varje medlemsstat ta och analysera

   a) minst tio prov av sådana livsmedel för spädbarn som till största delen är grönsaks-, frukt- eller spannmålsbaserade,

   b) ett antal prov (om möjligt minst ett prov) från ekologiskt odlade produkter som återspeglar de ekologiska produkternas andel av marknaden i respektive Eftastat.

([9]) För druvor anses en enhet (dvs. en standardklase) motsvara ca 555 g.

4. Eftastaterna uppmanas att senast den 31 augusti 2007 rapportera resultaten av analysen av prov som analyserats för de kombinationer av produkter och bekämpningsmedelsrester som anges i bilaga I till denna rekommendation, med angivande av följande:

   a) Uppgifter om de analysmetoder som tillämpats och de rapporteringsnivåer som uppnåtts, i enlighet med de kvalitetskontrollförfaranden som fastställs i riktlinjerna för kvalitetskontroll vid analys av bekämpningsmedelsrester.

   b) Uppgifter om de konstaterade överträdelsernas antal och typ och åtgärder som vidtagits.

5. Rapporten bör läggas fram i ett format, inbegripet det elektroniskt formatet, enligt handledningen ([10]) till Eftastaterna med avseende på genomförandet av rekommendationerna om övervakningsprogrammen.

   Analysresultaten för prov som tagits av produkter som härstammar från ekologiska odlingar bör rapporteras på ett separat faktablad.

6. Eftastaterna uppmanas att senast den 31 augusti 2006 ge Eftas övervakningsmyndighet och övriga Eftastater all den information som krävs enligt artikel 7.3 i direktiv 86/362/EEG och artikel 4.3 i direktiv 90/642/EEG om 2005 års övervakning för att säkerställa, åtminstone genom stickprov, att gränsvärdena för bekämpningsmedelsrester följs, varvid bland annat följande skall anges:

   a) Uppgifter om resultaten av deras nationella program för bekämpningsmedelsrester.

   b) Uppgifter om kvalitetskontrollen vid laboratorierna och särskilt uppgifter angående vilka delar av riktlinjerna för kvalitetskontroll av analys av bekämpningsmedelsrester som de inte har kunnat tillämpa eller där det har uppstått svårigheter vid tillämpningen.

   c) Uppgifter om ackreditering enligt artikel 3 i direktiv 93/99/EEG för de laboratorier som utför analyserna (däribland typ av ackreditering, ackrediteringsorgan och kopia av ackrediteringsbeslutet).

   d) Uppgifter om de kvalifikationstester och ringprov som laboratoriet har deltagit i.

7. Medlemsstaterna uppmanas att senast den 30 september 2006 till kommissionen översända det planerade nationella programmet för övervakning av de gränsvärden för bekämpningsmedelsrester som fastställs i direktiven 90/642/EEG och 86/362/EEG för år 2007 med uppgifter om

   a) de kriterier som tillämpats vid fastställandet av hur många prover som skall tas och analyser som skall utföras.

   b) De rapporteringsnivåer som tillämpats och enligt vilka kriterier dessa har fastställts.

   c) Uppgifter om ackreditering av analyslaboratorierna enligt rådets direktiv 93/99/EEG.

Denna rekommendation riktar sig till Island, Liechtenstein och Norge.

Utfärdad i Bryssel den 11 maj 2006.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Kristján Andri STEFÁNSSON

Ledamot av kollegiet

NielsFENGER

Direktör

([10]) Redovisad och noterad varje år i Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

BILAGA I

Kombinationer av bekämpningsmedel/produkter som skall övervakas

Bekämpningsmedelsrest som analysen gäller	2006	2007 (*)	2008 (*)
Acefat	([b])	([c])	([a])
Acetamiprid		([c])	([a])
Aldikarb	([b])	([c])	([a])
Azinfosmetyl	([b])	([c])	([a])
Azoxystrobin	([b])	([c])	([a])
Benomyl-gruppen	([b])	([c])	([a])
Bifentrin	([b])	([c])	([a])
Bromopropylat	([b])	([c])	([a])
Bupirimat	([b])	([c])	([a])
Buprofezin		([c])	([a])
Kaptan + Folpet Kaptan Folpet	([b])	([c])	([a])
Karbaryl	([b])	([c])	([a])
Klormekvat (**)	([b])	([c])	([a])
Klortalonil	([b])	([c])	([a])
Klorprofam	([b])	([c])	([a])
Klorpyrifos	([b])	([c])	([a])
Klorpyrifos-metyl	([b])	([c])	([a])
Cypermetrin	([b])	([c])	([a])
Cyprodinil	([b])	([c])	([a])
Deltametrin	([b])	([c])	([a])
Diazinon	([b])	([c])	([a])
Diklofluanid	([b])	([c])	([a])
Diklorvos		([c])	([a])
Dikofol	([b])	([c])	([a])
Dimetoat + Ometoat Dimetoat Ometoat	([b])	([c])	([a])
Difenylamin	([b])	([c])	([a])

Bekämpningsmedelsrest som analysen gäller	2006	2007 (*)	2008 (*)
Endosulfan	([b])	([c])	([a])
Fenhexamid	([b])	([c])	([a])
Fenitrotion		([c])	([a])
Fludioxinil	([b])	([c])	([a])
Imazalil	([b])	([c])	([a])
Imidakloprid	([b])	([c])	([a])
Indoxakarb		([c])	([a])
Iprodion	([b])	([c])	([a])
Iprovalikarb		([c])	([a])
Kresoxim-metyl	([b])	([c])	([a])
Lambdacyhalotrin	([b])	([c])	([a])
Malation	([b])	([c])	([a])
Maneb-gruppen	([b])	([c])	([a])
Mepanipyrim		([c])	([a])
Metamidofos	([b])	([c])	([a])
Metalaxyl	([b])	([c])	([a])
Metidation	([b])	([c])	([a])
Metiokarb	([b])	([c])	([a])
Metomyl	([b])	([c])	([a])
Myklobutanil	([b])	([c])	([a])
Oxidemetonmetyl	([b])	([c])	([a])
Paration	([b])	([c])	([a])
Penkonazol		([c])	([a])
Fosalon	([b])	([c])	([a])
Pirimikarb	([b])	([c])	([a])
Pirimifosmetyl	([b])	([c])	([a])
Prokloraz		([c])	([a])
Procymidon	([b])	([c])	([a])
Profenofos		([c])	([a])
Propargit	([b])	([c])	([a])

Bekämpningsmedelsrest som analysen gäller	2006	2007 (*)	2008 (*)
Pyretriner	([b])	([c])	([a])
Pyrimetanil	([b])	([c])	([a])
Pyriproxyfen		([c])	([a])
Kvenoxifen		([c])	([a])
Spiroxamin	([b])	([c])	([a])
Tebukonazol		([c])	([a])
Tebufenozid		([c])	([a])
Tiabendazol	([b])	([c])	([a])
Tolklofosmetyl	([b])	([c])	([a])
Tolylfluanid	([b])	([c])	([a])
Triadimefon + Triadimenol Triadimefon Triadimenol	([b])	([c])	([a])
Vinklozolin	([b])	([c])	([a])

(*) Vägledande för år 2007 och 2008, beroende av de program som kommer att rekommenderas för dessa år.
(**) Klormekvat behöver endast analyseras i päron och säd.
([a]) Päron, bönor (färska eller frysta), potatis, morötter, apelsiner eller mandariner, spenat (färsk eller fryst), ris och gurkor.
([b]) Blomkål, paprika, vete, auberginer, vindruvor, ärter (färska eller frysta, utan skida), bananer och apelsinsaft. För apelsinsaft skall källan anges (koncentrat eller färsk frukt).
([c]) Äpplen, tomater, sallat, jordgubbar, purjolök, huvudkål, råg eller havre, persikor inklusive nektariner och liknande hybrider.

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS REKOMMENDATION

Nr 144/06/COL

av den 11 maj 2006

om minskning av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), särskilt artikel 109 och protokoll 1,

med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol, särskilt artikel 5.2 b och protokoll 1,

med beaktande av den rättsakt som det hänvisas till i punkt 33 i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder* ([1]) ändrad och anpassad till EES-avtalet genom protokoll 1 till detta,

med beaktande av den rättsakt som det hänvisas till i punkt 54 zn i kapitel XII i bilaga II till EES-avtalet (*kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 av den 8 mars 2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel* ([2]) ändrad och anpassad till EES-avtalet genom protokoll 1 till detta,

med beaktande av Eftas övervakningsmyndighets beslut nr 84/04/KOL av den 6 april 2006, i vilket den behörige ledamoten av kollegiet instrueras att anta rekommendationen om utkastet till rekommendation är förenligt med yttrandet från Eftas växt- och djurfoderkommitté, och

av följande skäl:

(1) Denna rekommendation utgör en del av en allmän strategi för att minska förekomsten av dioxiner, furaner och PCB i miljön, livsmedel och foder. Den har till syfte att rekommendera åtgärdsgränser för foder och livsmedel.

(2) Trots att alla gränsvärden i toxikologiskt avseende borde gälla dioxiner och dioxinlika PCB, har gränsvärden för livsmedel 2001 bara fastställts för dioxiner, och alltså inte för dioxinlika PCB, på grund av de mycket begränsade uppgifter som tidigare fanns om förekomsten av dioxinlika PCB. Även när det gäller foder fastställdes gränsvärdena för 2001 endast för dioxiner och inte för dioxinlika PCB i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 33 i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*direktiv 2002/32/EG*).

(3) Enligt förordning (EG) nr 466/2001 skall kommissionen se över bestämmelserna om dioxiner i livsmedel första gången i slutet av 2004 mot bakgrund av nya uppgifter om förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB, särskilt i syfte att ta med dioxinlika PCB bland de ämnen för vilka värden skall fastställas. Den rättsakt som avses i punkt 33 i kapitel II i bilaga II till EES-avtalet. (*direktiv 2002/32/EG*) innehåller en likartad klausul om översyn av bestämmelserna om dioxiner i foder.

(4) Sedan dess har nya uppgifter om dioxinlika PCB i foder och livsmedel blivit tillgängliga. Till följd av detta har gränsvärden fastställts för summan av dioxiner och dioxinlika PCB uttryckt i toxiska ekvivalenter enligt Världshälsoorganisationen (WHO) med användning av det av WHO fastställda TEF, eftersom detta är det lämpligaste sättet ur toxikologisk synvinkel. För att åstadkomma en smidig övergång bör de nuvarande gränsvärdena för dioxiner gälla under en övergångsperiod jämte de nya fastställda halterna för summan av dioxiner och dioxinlika PCB.

(5) Det är allmänt erkänt att gränsvärdena, för att det skall vara möjligt att minska förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel och foder, bör åtföljas av åtgärder för att främja en aktiv metod, vilket inbegriper fastställandet av gränsvärden för livsmedel och foder. Dessa åtgärdsgränser är ett redskap som gör det möjligt för behöriga myndigheter och aktörer att lyfta fram de fall där det är lämpligt att identifiera en föroreningskälla och vidta åtgärder för att minska eller undanröja den. Eftersom källorna till dioxin och dioxinlika PCB inte är desamma, bör det bestämmas separata åtgärdsgränser för dioxiner å ena sidan och dioxinlika PCB å den andra.

(6) Vidare bör åtgärdsgränserna justeras regelbundet i takt med den sjunkande förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB och i överensstämmelse med den aktiva metoden för att successivt minska förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB i foder och livsmedel.

(7) Eftastaternas deltagande i programmen inom tillämpningsområdet för bilaga I till denna rekommendation skall utvärderas med hänsyn till deras undantag från kapitel II i bilaga I till EES-avtalet.

([1]) EGT L 140, 30.5.2002, s. 10. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/77/EG (EUT L 271, 30.9.2006, s. 53).

([2]) EGT L 77, 16.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 199/2006 (EUT L 32, 4.2.2006, s. 34).

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna rekommendation är förenliga med yttrandet från Eftas växt- och djurfoderkommitté som biträder Eftas övervakningsmyndighet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1) Eftastaterna bör i proportion till sin produktion, användning och konsumtion av foderråvaror, foder och livsmedel göra stickprovskontroller av förekomsten av dioxiner, dioxinlika PCB och, om möjligt, icke-dioxinlika PCB i foderråvaror, foder och livsmedel.

   Denna kontroll bör utföras enligt Eftas övervakningsmyndighets rekommendation nr 3/05/KOL av den 19 januari 2005 om övervakningen av bakgrundsnivåerna av dioxiner och dioxinlika PCB i foder och kommissionens rekommendation 2004/3/EG av den 11 oktober 2004 om övervakningen av bakgrundsnivåerna av dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel ([3]).

2) I fall av bristande efterlevnad av bestämmelserna i den rättsakt som det hänvisas till I punkt 33 I kapitel II I bilaga I till EES-avtalet (*direktiv 2002/32/EG*) och förordning (EG) nr 466/2001, och (jfr dock punkt 3) i fall där det konstateras att nivåerna av dioxiner och dioxinlika PCB överskrider de åtgärdsgränser för livsmedel som anges i bilaga I till denna rekommendation och de åtgärdsgränser för foder som anges i bilaga II i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 33 i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*direktiv 2002/32/EG*) bör följande åtgärder vidtas i samarbete med aktörerna:

   a) inleder undersökningar för att identifiera föroreningskällan,

   b) vidtar åtgärder för att minska eller undanröja föroreningskällan,

   c) kontrollerar förekomsten av icke-dioxinlika PCB.

3) De Eftastater där bakgrundsnivåerna av dioxin och dioxinlika PCB är särskilt höga bör fastställa nationella åtgärdsgränser för sin inhemska produktion av foderråvaror, foder och livsmedel, så att det i 5 % av resultaten av den kontroll som avses i punkt 1 genomförs en undersökning för att identifiera föroreningskällan.

4) Eftastaterna bör underrätta Eftas övervakningsmyndighet och övriga Eftastater om resultaten av sina undersökningar och om de åtgärder som vidtagits för att minska eller undanröja föroreningskällan.

5) Eftastaterna bör överlämna de uppgifter som avses i punkt 4 senast den 31 mars varje år när det gäller livsmedel och som ett led i den årliga rapport som skall lämnas av myndigheten i enlighet med artikel 22.2 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 31 a i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet* ([4]) när det gäller foder, utom när uppgifterna är av omedelbar betydelse för de andra Eftastaterna i vilket fall de skall överlämnas omedelbart. I enlighet med artikel 2.1 i protokoll 1 till övervakningsavtalet skall Eftas övervakningsmyndighet vidarebefordra dessa uppgifter till Europeiska kommissionen.

Utfärdad i Bryssel den 11 maj 2006.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Kristján Andri STEFÁNSSON

Ledamot av kollegiet

Niels FENGER

Direktör

([3]) EUT L 321, 22.10.2004, s. 45.

([4]) EGT L 265, 8.11.1995, s. 17. Senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/46/EG (EGT L 234, 1.9.2001, s. 55).

BILAGA

Dioxin (summan av polyklorerade dibenso-para-dioxiner (PCDD) och polyklorerade dibensofuraner (PCDF), uttryckt i toxiska ekvivalenter enligt Världshälsoorganisationen (WHO) med användning av det av WHO fastställda TEF (toxic equivalency factors, 1997), och dioxinlika PCB (summan av polyklorerade bifenyler, uttryckt i toxiska ekvivalenter enligt Världshälsoorganisationen (WHO) med användning av de av WHO fastställda TEF (toxic equivalency factors, 1997)).

Livsmedel	Åtgärdsgränser för dioxiner och furaner (WHO-TEQ) (1)	Åtgärdsgränser för dioxinlika PCB (WHO-TEQ) (1)
Kött och köttprodukter		
— från idisslare (nötkreatur, får)	1,5 pg/g fett (2)	1,0 pg/g fett (2)
— från fjäderfä och hägnat vilt		
— från svin	1,5 pg/g fett (2)	1,5 pg/g fett (2)
Lever och härledda produkter från landlevande djur	0,6 pg/g fett (2) 4,0 pg/g fett (2)	0,5 pg/g fett (2) 4,0 pg/g fett (2)
Muskelkött från fisk och fiskeriprodukter samt produkter av dessa med undantag av ål (3) och (4)	3,0 pg/g färskvikt	3,0 pg/g färskvikt
Muskelkött av ål (*Anguilla anguilla*) och produkter av detta (3) och (4)	3,0 pg/g färskvikt	6,0 pg/g färskvikt
Mjölk och mjölkprodukter, inklusive smörfett	2,0 pg/g fett (2)	2,0 pg/g fett (2)
Hönsägg och äggprodukter	2,0 pg/g fett (2)	2,0 pg/g fett (2)
Oljor och fetter		
— Animaliskt fett		
— från idisslare	1,5 pg/g fett	1,0 pg/g fett
— från fjäderfä och hägnat vilt	1,5 pg/g fett	1,5 pg/g fett
— från svin	0,6 pg/g fett	0,5 pg/g fett
— blandat animaliskt fett	1,5 pg/g fett	0,75 pg/g fett
— Vegetabilisk olja och fett	0,5 pg/g fett	0,5 pg/g fett
— Olja från havsprodukter (fiskolja, fiskleverolja och olja från andra marina organismer avsedda som föda)	1,5 pg/g fett	6,0 pg/g fett
Frukter, grönsaker och spannmål	0,4 ng/kg produkt	0,2 ng/kg produkt

(1) Övre koncentrationer: övre koncentrationer beräknas mot antagandet att alla värden av de olika kongener som ligger under bestämningsgränsen är lika med bestämningsgränsen.
(2) Åtgärdsgränserna gäller inte livsmedel som innehåller < 1 % fett.
(3) När fisken är avsedd att ätas i sin helhet skall gränsvärdet gälla för hela fisken.
(4) I de fall där åtgärdsgränsen överskrids är det i vissa fall inte nödvändigt att undersöka föroreningskällan eftersom bakgrundsnivån på vissa områden för vissa fiskarter ligger nära eller över åtgärdsgränsen. I de fall där emellertid åtgärdsgränsen överskrids bör alla uppgifter, t.ex. provperiod, geografiskt ursprung och fiskart, registreras med tanke på framtida mätningar av förekomsten av dioxiner och dioxinlika föreningar i fisk och fiskprodukter.

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS REKOMMENDATION

NR 150/06/COL

av den 17 maj 2006

om ett samordnat kontrollprogram som skall genomföras på foderområdet under 2006

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), särskilt artikel 109 och protokoll 1,

med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol, särskilt artikel 5.2 b och protokoll 1,

med beaktande av den rättsakt som det hänvisas till i punkt 31 a i kapitel II i bilaga I till EES avtalet (*rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet* ([1])), ändrad och anpassad till EES-avtalet genom protokoll 1 till detta, särskilt artikel 22.3, och

av följande skäl:

(1) Under 2005 har Eftastaterna valt ut vissa frågor som bör ingå i ett samordnat kontrollprogram för år 2006.

(2) Även om det i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 33 i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG om främmande ämnen och produkter i djurfoder* ([2])), i dess senaste lydelse, fastställs högsta tillåtna halter av aflatoxin B1 i foder, finns det inga EES-bestämmelser i gällande lagstiftning för andra mykotoxiner, t.ex. ochratoxin A, zearalenon, deoxynivalenol, fumonisiner och T-2 och HT-2 toxiner. Om man samlade in uppgifter om förekomsten av dessa mykotoxiner genom stickprov, skulle det ge värdefull information som kunde tjäna som underlag för en bedömning av situationen med tanke på framtida lagstiftning. Dessutom är vissa foderråvaror, t.ex. spannmål och oljeväxtfrön, särskilt utsatta för kontaminering med mykotoxiner på grund av förhållandena vid skörd, lagring och transport. Eftersom mykotoxinkoncentrationen växlar från år till år bör man samla in uppgifter från flera år efter varandra för alla de nämnda mykotoxinerna.

(3) Tidigare resultat av kontrollerna av förekomsten av antibiotika och koccidiostatika i vissa foder avsedda för djurarter eller kategorier för vilka dessa aktiva ämnen inte är tillåtna visar att det fortfarande sker överträdelser i detta avseende. I enlighet med artikel 11.2 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1a i kapitel II I bilaga I till EES-avtalet (*Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser* ([3])) är det dessutom viktigt att garantera att utfasningen av antibiotika som fodertillsats sker effektivt.

(4) Norges och Islands deltagande i programmen enligt tillämpningsområdet för bilaga II till denna rekommendation om otillåtna fodertillsatser skall bedömas med hänsyn till deras undantag från kapitel II i bilaga I till EES-avtalet, och särskilt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1 a i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet, särskilt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1a i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*rådets förordning (EG) nr 1831/2003*).

(5) Det är viktigt att se till att den i EES-lagstiftningen fastlagda begränsningen av användningen av foderråvaror av animaliskt ursprung i foder verkligen tillämpas.

(6) Islands deltagande i programmen enligt tillämpningsområdet för bilaga III till denna rekommendation om begränsningar för produktion och användning av foderråvaror av animaliskt ursprung måste bedömas med hänsyn till dess undantag från kapitel I i bilaga I till EES-avtalet.

(7) Man bör säkerställa att halterna av spårelementen koppar och zink i foderblandningar för svin inte överstiger den högsta tillåtna halten enligt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1 zq i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*kommissionens förordning (EG) nr 1334/2003 av den 25 juli 2003 om ändring av villkoren för godkännande av fodertillsatser som hör till typen spårelement* ([4])), i dessa senaste lydelse. Norges deltagande i programmen enligt tillämpningsområdet för bilaga IV skall bedömas med hänsyn till dess undantag från kapitel II i bilaga I till EES-avtalet.

De åtgärder som föreskrivs i denna rekommendation är förenliga med yttrandet från Eftas växt- och djurfoderkommitté som biträder Eftas övervakningsmyndighet.

([1]) EGT L 265, 8.11.1995, s. 17. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/46/EG (EGT L 234, 1.9.2001, s. 55).

([2]) EGT L 140, 30.5.2002, s. 10. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/77/EG (EUT L 271, 30.9.2006, s. 53).

([3]) EUT L 268, 18.10.2003, s. 29. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 378/2005 (EUT L 59, 5.3.2005, s. 8).

([4]) EUT L 187, 26.7.2003, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1980/2005 (EUT L 318, 6.12.2005, s. 3).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Under år 2006 bör Eftastaterna genomföra ett samordnat kontrollprogram med inriktning på följande:

   a) Koncentrationen av mykotoxiner (aflatoxin B1, okratoxin A, zearalenon, deoxynivalenol, fumonisin, T 2- och HT 2-toxiner) i foder och därvid lämna uppgift om analysmetoder. Provtagningsmetoderna skall omfatta både stickprov och riktad provtagning. I det senare fallet skall proven vara foderråvaror som misstänks innehålla högre koncentrationer av mykotoxiner, t.ex. sädeskorn, oljeväxtfrön, oljehaltiga frukter, produkter och biprodukter av dessa samt foderråvaror som lagrats länge eller transporterats till havs över långa avstånd. När det gäller aflatoxin B1 bör man särskilt uppmärksamma foderblandningar för andra mjölkdjur än mjölkboskap. Resultaten av kontrollerna bör redovisas med hjälp av mallen i bilaga I.

   b) Koccidiostatika eller histomonostatika, oberoende av om de får användas som fodertillsatser för vissa djurarter och djurkategorier eller inte, som ofta förekommer i förblandningar utan läkemedel eller i foderblandningar där dessa ämnen inte är tillåtna. Kontrollerna bör inriktas på dessa ämnen i förblandningar och foderblandningar, om den behöriga myndigheten anser att det finns större möjlighet att finna oegentligheter. Resultaten av kontrollerna bör redovisas med hjälp av mallen i bilaga II.

   c) Utfasningen av användningen av antibiotika som fodertillsats enligt bilaga II.

   d) Genomförande av begränsningar för produktion och användning av foderråvaror av animaliskt ursprung enligt bilaga III.

   e) Halten av koppar och zink i foderblandningar för svin enligt bilaga IV.

2. Eftastaterna bör redovisa resultaten av det samordnade kontrollprogrammet enligt punkt 1 i ett särskilt kapitel i den årsrapport om kontrollverksamheten som skall överlämnas till Eftas övervakningsmyndighet senast den 1 april 2007 i enlighet med artikel 22.2 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 31 a i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*rådets direktiv 95/53/EG*) och den senaste versionen av den harmoniserade rapporteringsmodellen.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 2006.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar
Kristján Andri STEFÁNSSON
Ledamot av kollegiet

Niels FENGER
Direktör

BILAGA I

Koncentration av vissa mykotoxiner (aflatoxin B1, okratoxin A, zearalenon, deoxynivalenol, fumonisin, T-2 och HT-2 toxiner) i foder

Enskilda resultat av alla prover. Mall för de rapporter som avses i punkt 1 a

Foder			Provmetod (stickprov eller riktad provtagning)	Slag och koncentration av mykotoxiner (µg/kg för foder med en fuktighetshalt på 12 %)					
Klass ([a])	Typ ([b])	Ursprungsland		Aflatoxin B1	Okratoxin A	Zearalenon	Deoxynivalenol	Fumonisin ([c])	T-2 och HT-2-toxiner ([d])

([a]) Välj en av följande typer: foderråvara, fodertillsats, förblandning, tillskottsfoder, helfoder, foderblandning
([b]) Välj en av följande typer: för foderråvara, namnet på foderråvaran enligt del B i bilagan till den rättsakt som det hänvisas till i punkt 14 a i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*rådets direktiv 96/25/EG av den 19 april 1996 om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG, och med upphävande av direktiv 77/101/EEG*). för övriga foder, målarten.
([c]) Koncentrationen av fumonisin B1 och B2 kan rapporteras som summan av båda.
([d]) Koncentrationen av T 2- och HT 2-toxiner kan rapporteras som summan av båda.

Den behöriga myndigheten bör också uppge

— vilka åtgärder som vidtas då den högsta tillåtna halten av aflatoxin B1 överskrids,

— analysmetoder,

— detektionsgränser.

BILAGA II

Förekomst av vissa medicinskt verksamma ämnen som inte är tillåtna som fodertillsatser

Vissa medicinskt verksamma ämnen får förekomma som tillsatser i förblandningar och foderblandningar för vissa djurarter och djurkategorier, om de uppfyller kraven i artikel 10 i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1 a i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*förordning (EG) nr 1831/2003*).

Förekomst av icke-tillåtna medicinskt verksamma ämnen i foder innebär en överträdelse.

De medicinskt verksamma ämnen som skall kontrolleras bör väljas bland följande:

1. Medicinskt verksamma ämnen som är tillåtna som fodertillsatser för endast vissa djurarter eller djurkategorier:

   dekokinat (Deccox)

   diklazuril (Clinacox 0,2 %)

   halofuginonhydrobromid (Stenorol)

   lasalocid A natrium (Avatec 15 %)

   maduramicinammonium alfa (Cygro 1 %)

   monensinnatrium (Elancoban G100, 100, G200, 200)

   narasin

   narasin – nicarbazin (Maxiban G160)

   robenidinhydroklorid (Cycostat 66G)

   salinomycin natrium (Sacox 120G, 120)

   semduramicin natrium (Aviax 5 %)

2. Medicinskt verksamma ämnen som inte längre är tillåtna som fodertillsatser:

   amprolium

   amprolium/etopabat

   arprinocid

   avilamycin

   avoparcin

   karbadox

   dimetridazol

   dinitolmid

   flavofosfolipol

   ipronidazol

   metiklorpindol

   metiklorpindol/metylbensokvat

nicarbazin

nifursol

olakvindox

ronidazol

spiramycin

tetracyklin

tylosinfosfat

virginiamycin

zinkbacitracin

andra antimikrobiella ämnen

3. Medicinskt verksamma ämnen som aldrig varit tillåtna som fodertillsatser:

andra ämnen

Enskilda resultat av alla prover som inte uppfyller kraven. Mall för de rapporter som avses i punkt 1 b

Slag av foder (djurart och djurkategori)	Upptäckt ämne	Halt	Anledning till överträdelserna [a]	Vidtagen åtgärd

[a] Skäl till förekomsten av det icke-tillåtna ämnet i fodret enligt en undersökning som utförts av den behöriga myndigheten.

Den behöriga myndigheten bör också uppge

— det totala antalet prover,

— namn på de ämnen som undersökts,

— analysmetoder,

— detektionsgränser.

BILAGA III

Begränsningar för produktion och användning av foderråvaror av animaliskt ursprung

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 3–13 och 15 i direktiv 95/53/EG skall Eftastaterna under 2006 genomföra ett samordnat kontrollprogram för att fastställa om man följt begränsningarna för produktion och användning av foderråvaror av animaliskt ursprung.

Eftastaterna bör genomföra ett särskilt kontrollprogram baserat på riktade kontroller för att säkerställa en effektiv tillämpning av förbudet mot utfodring av vissa djur med bearbetat animaliskt protein enligt bilaga IV till den rättsakt som det hänvisas till i punkt 7.1.12 i kapitel I i bilaga I till EES-avtalet (*Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati* ([1])). I enlighet med artikel 4 i direktiv 95/53/EG bör kontrollprogrammet bygga på en riskbaserad strategi, där samtliga produktionsled och typer av anläggningar där foder produceras, hanteras och administreras ingår. Eftastaterna bör särskilt ta hänsyn till definitionen av riskrelaterade kriterier. Viktningen av varje enskilt kriterium bör stå i proportion till risken. Kontrollfrekvensen och antalet prov som skall analyseras på anläggningarna bör stå i relation till summan av viktningar som hänförs till dessa anläggningar.

Vid utarbetandet av ett kontrollprogram bör hänsyn tas till följande vägledande förteckning över anläggningar och kriterier:

Anläggningar	Kriterier	Viktning
Foderfabriker	— Foderfabriker med dubbla produktionslinjer som tillverkar foderblandningar för idisslare och för icke-idisslare som innehåller bearbetat animaliskt protein som undantagits — Foderfabriker som tidigare inte har följt bestämmelserna eller som misstänks för att inte följa bestämmelserna — Foderfabriker som importerar stora mängder foder med hög proteinhalt, t.ex. fiskmjöl, sojabönsmjöl, majsglutenmjöl och proteinkoncentrat — Foderfabriker som tillverkar stora mängder foderblandningar — Risk för korskontaminering till följd av interna arbetsmoment (uppdelning på silor, kontroll av att linjerna verkligen är åtskilda, kontroll av ingredienser, interna laboratorier, provtagningsrutiner)	
Gränskontrollstationer och andra införselorter till gemenskapen	— Import av stora/små mängder av foder — Foder med hög proteinhalt	
Jordbruksföretag	— Blandare på jordbruksföretag som använder bearbetat animaliskt protein som undantagits — Jordbruksföretag som håller idisslare och andra djur (risk för sammanblandning av foder) — Jordbruksföretag som köper foder i bulk	
Handlare	— Lagring och mellanlagring av foder med hög proteinhalt — Omfattande handel med foder i bulk — Handel med foderblandningar som tillverkats utomlands	

([1]) EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1993/2004 (EUT L 344, 20.11.2004, s. 12).

Anläggningar	Kriterier	Viktning
Mobila blandare	— Blandare som tillverkar foderblandningar för såväl idisslare som icke-idisslare — Blandare som tidigare inte har följt bestämmelserna eller som misstänks för att inte följa bestämmelserna — Blandare som tillsätter foder med hög proteinhalt — Blandare som tillverkar stora mängder foder — Blandare som levererar till ett stort antal jordbruksföretag inkl. företag som håller idisslare	
Transportmedel	— Fordon som används för transport av bearbetat animaliskt protein och fodermedel — Fordon som tidigare har inte har följt bestämmelserna eller som misstänks för att inte följa bestämmelserna	

I stället för att använda dessa vägledande förteckningar över anläggningar och kriterier kan Eftastaterna överlämna sin egen riskbedömning till Eftas övervakningsmyndighet före den 31 maj 2006.

Provtagningen bör inriktas på de partier eller situationer där sannolikheten är störst för korskontaminering med förbjudet bearbetat protein (det första partiet efter transport av foder innehållande animaliskt protein som är förbjudet för detta parti, tekniska problem eller förändringar i produktionslinjerna, förändringar i lager eller silor för råvaror i bulkform).

Kontrollerna kan också utsträckas till analys av damm i fordon, tillverkningsutrustning och lagringsutrymmen.

Det lägsta antalet kontroller per år i en Eftastat bör vara 10 per 100 000 ton tillverkad foderblandning. Det lägsta antalet officiella prover per år i en Eftastat bör vara 20 per 100 000 ton tillverkad foderblandning. I avvaktan på att alternativa metoder godkänns bör proven analyseras genom identifiering och bedömning i mikroskop som beskrivs i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 31 i kapitel II i bilaga I till EES-avtalet (*kommissionens direktiv 2003/126/EG om analysmetoder för identifiering av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder för den officiella foderkontrollen* ([1])). Förekomst av förbjudna beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder bör betraktas som överträdelse av foderförbudet.

Resultaten av kontrollprogrammen bör meddelas Eftas övervakningsmyndighet i de former som anges nedan.

Sammanfattning av kontrollerna av begränsningar för utfodring av foder av animaliskt ursprung (utfodring med bearbetat animaliskt protein som är förbjudet)

A. **Dokumenterade kontroller**

Led	Antal kontroller, inkl. kontroller av förekomst av bearbetat animaliskt protein	Antal överträdelser som inte konstaterats vid laboratorieanalys utan vid t.ex. dokumentkontroll
Import av foderråvaror		
Lagring av foderråvaror		
Foderfabriker		
Blandare på jordbruksföretag/mobila blandare		

([1]) EUT L 339, 24.12.2003, s. 78.

Led	Antal kontroller, inkl. kontroller av förekomst av bearbetat animaliskt protein	Antal överträdelser som inte konstaterats vid laboratorieanalys utan vid t.ex. dokumentkontroll
Mellanhänder		
Transportmedel		
Jordbruksföretag som håller icke-idisslare		
Jordbruksföretag som håller idisslare		
Övrigt:		

B. **Provtagning och analyser av foderråvaror och foderblandningar avseende bearbetat animaliskt protein**

Anläggningar	Antal officiella prover som analyserats för bearbetat animaliskt protein			Antal prover som inte uppfyller kraven					
				Förekomst av bearbetat animaliskt protein från landlevande djur			Förekomst av bearbetat animaliskt protein från fisk		
	Foderråvaror	Foderblandningar		Foderråvaror	Foderblandningar		Foderråvaror	Foderblandningar	
		för idisslare	för icke-idisslare		för idisslare	för icke-idisslare		för idisslare	för icke-idisslare
Vid import									
Foderfabriker									
Mellanhänder/lagring									
Transportmedel									
Blandare på jordbruksföretag/mobila blandare									
På jordbruksföretaget									
Övrigt:									

C. **Översikt över förbjudet bearbetat animaliskt protein som påvisats i prover av foder avsett för idisslare**

	Månad för provtagning	Typ av kontaminering, dess omfattning och ursprung	Sanktioner (eller andra åtgärder) som vidtagits
1			
2			
3			
4			
5			
…			

BILAGA IV

Enskilda resultat av alla prov (både överensstämmande och icke-överensstämmande) avseende koppar och zink i foderblandningar för svin

Typ av foderblandningar (djurkategori)	Spårelement (koppar eller zink)	Påvisad halt (mg/kg helfoder)	Anledning till att den högsta tillåtna halten överskridits [a]	Vidtagen åtgärd

[a] Enligt en undersökning som utförts av den behöriga myndigheten.